

နတ်သမီးပုံပြင်

ရေးသူ
Channiko

ကလေးပညာရေးဦးစီးဌာန

၁၈+
facebook

စာစုများ

wowowoal

နတ်သမီးပုံပြင် (၁၈+)

ရေးသူ -- Channko (အချစ်တက္ကသိုလ်)

ဂစ်တာ၊ မူးယစ်ဆေး အစရှိသည့် အရာများဖြင့် ဘဝကို
အလျားလိုက် ဖြတ်ကူးနေသော လူငယ်တစ်ယောက်
နှင့် ၎င်းအား ကယ်တင်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့သော မိန်းမတစ်ချို့
အကြောင်း။

chocunn

တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ညမို့ လမင်းဟာ အခါတိုင်းထက်
ပိုလို့ တောင် အရွယ်စားကြီးနေသလား ထင်ရတယ်။
ထိန်ထိန်သာနေ တဲ့ လရောင်အောက်က ထင်းရှူး
ပင်အုပ်အုပ်တွေ စုဝေးနေတဲ့ ဟော့ဒီတောင် ကုန်းလေး

ပေါ်က အမိုးအကာမဲ့တဲ့ ခေါင်ရည်ဆိုင် လေး အရှေ့က
စားပွဲဝိုင်းမှာ လူတစ်စု တိတ်တဆိတ်ပဲ ချေသား
ခြောက် ဝါးလိုက်၊ ဝါးဆစ်ခွက်ထဲက ခေါင်ရည်ကို
မော့လိုက်နဲ့ ငြိမ်သက်နေကြတယ်။ အမြင့်ပိုင်းနေရာမို့
ထင်းရှူးရွက်တွေကို လေတစ်ချက်တစ်ချက် အသုတ်မှာ
တရှိရှိမြည်သံ တခါတလေ ကြားရတာကလွဲလို့
ဘယ်သူမှ စကားဟဟ မပြောကြဘူး။ စီးကရက်
ဗူးခွံအလွတ်ထဲက ငွေရောင်ခဲစက္ကူကို မပြဲအောင် သတိ
ထားပြီး ကျနော် ထုတ်ယူလိုက်တာ အောင်မြင်
သွားတယ်။

ထမင်းစားတဲ့စတီးဖွန်းပုံစံပေါက်သွားအောင်
ခဲစက္ကူလေးကို ခပ် မြန်မြန်လေး သေသေချာချာ
ခေါက်ချိုးလိုက်တယ်။ ဂျင်းဘောင်း ဘီအိတ်ကပ်ထဲက
ပင်နင်ဆလင် ပုလင်းသေးသေးလေးကို ထုတ်ယူပြီး

ပုလင်းထဲက အမှုန့်ဖြူဖြူတစ်ချို့ကို ခုနကလုပ်ထား
 တဲ့ခဲစက္ကူ "ပေါ့ခွက်" ထဲ သင့်တော်သလောက်
 အသာလှုပ်ပီး ထည့်လိုက်ပီ။ လက်တစ်ဖက်က ဇွန်းပုံ
 သဏ္ဌာန် စက္ကူခွက်က လေးကို ကိုင်ထားရင်း ကျန်လက်
 တစ်ဖက်က မီးခြစ်နဲ့ ခွက် အောက်ခြေကနေ အပူပေး
 လိုက်တော့ ထည့်ထားတဲ့ အဖြူမှုန့်လေး တွေက ရှဲကနဲ
 လောင်ကျွမ်းသွားတယ်။ ချက်ချင်း ပဲ ကျနော့်နှာ
 ခေါင်းက ထွက်လာသမျှ အငွေ့တွေကို အလွတ်မ
 ပေးတမ်း ရှူရှိုက်ပစ်လိုက်တယ်။ "တစ်ကောင်"
 ကျသွားပီ။ နောက်ထပ် "တစ်ကောင်" ထပ်လုပ်ဖို့
 ပင်နင်ဆလင် ပုလင်းအဖုံးကို ထပ်ဖွင့်ပြန်တယ်။
 အပူထပ်ပေးတယ် လောင် ကျွမ်းပီး အငွေ့လေးတွေ
 တလူလူထွက်လာပြန်ပီ။ တတိယ "တစ်ကောင်"
 ပီးသွားတော့ လူက တော်တော် နေသာထိုင် သာရှိ
 သွားသလိုပဲ။ ခပ်မတ်မတ် ထိုင်နေရာ ကနေ အလိုလို

နေရင်း ကွေးညွတ်ကျလာသလိုလိုဖြစ်လာမှန်း ကျနော်
ကို ကျနော်သိ နေတယ်။ မျက်လုံးကို အသာမေး
စင်းထားရင်း ကျနော် လွတ်မြောက်နေပီ။

ကျစ်ဆမြီး အရှည်ကြီးနဲ့ ပြုံးချိုချို မျက်နှာလေး ကို
မျက်လုံးစုံမှိတ် ထားလျှက်က ရုပ်ရှင်ပိတ်ကားပေါ်မှာ
မြင်နေရသလို ကျနော် မြင်ယောင်ကြည့်လို့ ရနေတယ်။
ကျနော်လက်မောင်းနဲ့ ဆွဲပွေ့ ယူလိုက်တိုင်း ကျိုးသွား
မလားထင်မှတ်မှားခဲ့ရတဲ့ ခါးကျင်ကျင် ကလေး။
ခေါင်းပေါ်မှာ ခွေခွေကလေး ချည်နှောင်ပြီး ပန်ဆင်
ထားတတ်တဲ့ ပန်းကုံးကလေးဆီက လတ်ဆတ်တဲ့
စံပယ်ပန်း ရနံ့တွေတောင် ထောင်းကနဲရစပြုလာပီ။
ခစ်! ကနဲရွှင်မြူးနေတဲ့ ရယ်မောလိုက်သံက ကျနော်
ပါးစပ်ကထွက်ကျလာတယ်။ စားပွဲပေါ်တင်ထားတဲ့
ကျနော် လက်ချောင်းတွေက အငြိမ်နေ လို့မရတော့

သလိုပဲ။ ဒေါက်ဒေါက်ဒေါက်ဒေါက်.. ဒေါက်ဒေါက်
 ဒေါက်ဒေါက်.. မြည်သံနဲ့အတူ အလိုလိုခေါက်နေမိပီ။
 အဲ့လို စိတ်လွှတ် ကိုယ်လွှတ် ဖြစ်နေရက ဆတ်ကနဲ
 မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်မိလိုက်တော့ ဆေးအရှိန်နဲ့ "ဖိန်း"
 နေတဲ့ ကျနော်လန့်သလိုလို တောင်ဖြစ်သွားတယ်။
 ဘယ့်နှယ် လူတွေ အကုန်လုံးက ကျနော့်ကို
 ဝိုင်းဝေးနေကြတာဗျ။ ခုနက ကျနော်လုပ်သမျှဟာတွေ
 အကုန်လုံးကိုလည်း သူတို့မြင်နေ ခဲ့တာကိုး။ စားပွဲအပု
 လေး တွေနဲ့ဝိုင်းဖွဲ့ထားတဲ့ ခေါင်ရည်ဝိုင်း၃-၄ခုက
 လူတွေ အကုန်လုံး ကျနော်တို့ထိုင်နေတဲ့ စားပွဲဆီ
 မျက်လုံးရောက်နေကြတယ်။ ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ကျနော်
 ပေါက် မြှောက်နေပီမဟုတ်လား။ ချီ! ကနဲလေ
 တစ်ချက်ချွန်ရင်း တစ်ဝိုင်း ထဲထိုင်နေတဲ့ သူငယ်ချင်း
 ဆီလက်ကမ်းရင်း လက်ဖျောက် တစ်ချက်တီး လိုက်
 တယ်။

စုတ်ချွန်းချွန်း မျက်နှာတစ်ခုလုံးကို ဖွာလံကျဲနေတဲ့ဆံပင် ရှည်တွေ အောက်မှာ ဖုံးကွယ်ထားရင်း ခေါင်ရည် စုပ်နေတဲ့ ကျနော့်သူငယ်ချင်းက ဘာမှစကားမဆိုပဲ စားပွဲကိုအ လိုက် သင့်မှီပီး ထောင်ထားတဲ့ ဂစ်တာ၂ လုံးထဲက နိုင်လွန်ကြိုး တပ်ထားတဲ့ စပိန်ဂစ်တာကို လှမ်းပေးလာတယ်။ သူကိုယ်တိုင် လည်း ကျန်တဲ့ သံကြိုးတပ် ဂစ်တာကိုဆွဲယူပီး ပေါင်ပေါ်တင်ရင်း ဆေးပေါ့လိပ် တစ်လိပ်ကိုမီးညှို့လိုက်တယ်။

လရောင်အောက်မှာ လေပြေကလေးက ဆော့ကစား စပြုအလာ ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်နေတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ခပ်သွက်သွက် ကလေး ကြိုးတွေကို ကုတ်တွယ် တီးခတ်လိုက်တဲ့ ဂစ်တာသံက ဖြိုခွဲလိုက်တယ်။ အဟား! လို့အသံထွက်မိမတတ် ကျနော်ရွှင်မြူးသွားပီ။

ဆံပင်ရှည်ရှည်နဲ့ ကျနော့် သူငယ်ချင်း တီးလိုက်တဲ့ သီချင်းကို သဘောကျမိလို့။ အကြိမ်ပေါင်း မရေ မတွက် နိုင်အောင် ၂ယောက်တူတူ တွဲဖက်တီးခဲ့ဖူးတာမို့ ခပ်သုတ်သုတ် ကလေးပဲ ကျနော့် ရင်ခွင်ထဲက စပိန် ဂစ်တာ လေးပေါ်မှာ ကျနော့်လက်ချောင်းတွေကို စိတ်ရှိတိုင်း ပြေးလွှား ကစားလိုက်မိတယ်။ ကလင့်အိစ် ဝုဒ် ရဲ့နာမည်ကျော် "လက်တစ် ဆုပ်စာအသပြာ" ကောင်းဘွိုင် ဇာတ်ကားထဲက ဂစ်တာသံ။ ၂ယောက် သား တက်ညီ လက်ညီ ဂစ်တာကြိုးတွေ အပေါ် လက်ချောင်း တွေပြေးလွှားနေသလို မျက်လုံးခပ် မှေးမှေး လုပ်ထားတဲ့ ကျနော်တစ်ယောက် လေချွန်သံ ကို ခပ်စူးစူးလေး ချွန်ရင်း သံစဉ်နဲ့ အလိုက်နဲ့ အသား တကျ ရွှင်မြူးနေမိတယ်။ တစ်ခေါက်ပီး သွားပေမယ့် ဒုတိယတစ်ခေါက်ထပ်ကျော့တယ်။ အိုကေ! ရတယ်။ ခုမှပိုပီး ဈာန်ဝင် လာသလိုပဲ။ ဆက်တီးတယ်။

နှစ်ကျော့ကျော့ အပီးမှာ ကျနော့်သူငယ်ချင်း က
ချက်ချင်း မရပ်သွားပဲ နံပါတ်လေး ဂစ်တာကြိုး
တစ်ချောင်း ထဲကို ခပ်အုပ်အုပ် ကလော်ခတ်ပီး တီးနေ
ရင်း ကျနော့်ဂစ်တာသံ ဝင်အလာကို စောင့်နေ
ဟန်ပြတယ်။ ခေါင်းတစ်ချက်ငြိမ့်ပြပီး ကျနော့်လက်
ချောင်းတွေကို ဆော့ကစားပစ်လိုက်တယ်။ နောက်ထပ်
တစ်ပုဒ်ကို ဆက်တီးလိုက်မိပီ။ "နောက်ထပ် အသပြာ
အနည်းငယ်အတွက်" ဆိုတဲ့ ကလင့်အိစ်ဝု ရဲ့ကောင်း
ဘွိုင်ဇာတ်ကားထဲက ဇာတ်ဝင်တေး။ ကျနော်ဘာမှမသိ
တော့ဘူးဗျာ။ ကျနော်သိနေတာက ကျနော် ဖန်တီးနေ
တဲ့ဂီတသံ။

ကျနော်ဟာ ကျနော် မဟုတ်တော့သလိုပဲ။ ကျနော်
အရမ်း ပျော်နေတယ်။ ခါးကြားထဲမှာ ခြောက်လုံးပူး
သေနတ် ထိုးထားပီး နွားကျောင်းသား ဦးထုပ်ကို

ခပ်ငိုက်ငိုက် ဆောင်းထားတဲ့ ကြွစောင်းစောင်း
 ကောင်းဘွိုင် တစ်ယောက်လိုပဲ။ ကျနော်ဟာ အမည်မဲ့
 သေနတ်သမား တစ်ယောက်။ ခပ်မွဲမွဲ အနက်ရောင်
 ဝတ်ရုံနဲ့ သေမှာမကြောက်တဲ့လူ၊ ထိမထင်ဟန်နဲ့
 မြင်းတစ် ကောင် ရဲ့ကျောပေါ်မှာပေါ့။ ၂ယောက်သား
 တိုင်ပင်စရာ တစ်ချက်မှ မလိုပဲ "ဟာမိုနစ်ကာနဲ့လူ"
 "မောင်ကောင်း၊ မောင်ဆိုး၊ မောင်ရုပ်ဆိုး" အစရှိတဲ့
 အနောက်ပိုင်းက သေနတ်ပစ် ကောင်းဘွိုင် ဇာတ်ကား
 တွေ ထဲက ဇာတ်ဝင်တေး တွေအကုန်ဆက်တိုက်
 မီးကုန် ယမ်းကုန်တီး ပစ်လိုက်မိခဲ့တယ်။

*** **

ကျနော်တို့ကတော့ သံတွေ ရပ်လိုက်တာနဲ့ လက်ခုပ်တီး
 သံတွေ တဖြောင်းဖြောင်း စားပွဲဝိုင်းပုလေးတွေ ၃-
 ၄ခုဆီကနေ ထွက်ကျ လာတယ်။ ကပ်လျက် ဝိုင်းမှာ
 ထိုင်နေတဲ့မြို့ပေါ်က ချာတိတ် ကလေး တွေဆီက နေ
 "ကိုဖိုးသက်! ခင်ဗျားတို့တီးတာ သောက်ရမ်းမိုက်တယ်"
 "နောက်ဆုံးတီးတဲ့ သီချင်းက မောင်ရင် ငတေ
 မိုက်ကန်းသည်.. ဇာတ်ကားထဲက တီးလုံး မလား"
 အစရှိတဲ့စကားသံတွေကို ဘာမှပြန်မပြောအားပဲ
 မွန်ထရီ စီးကရက် တစ်လိပ်ကို ခပ်မြန်မြန်လေး မီးညှိပီး
 ဖွာရှိုက်နေမိတယ်။ စောစောပိုင်းက "တင်"
 ထားသမျှလေးတွေ ပြန်ကျချင်လာပီဗျာ။

"ဖိုးတေ! လစ်စို့လား? ငါအရှိန်ကျလာတော့မယ်..
 မြန်မြန် ပြန်ရင်ကောင်းမယ်ထင်တယ်"

"အွန်း!"

ဝါးဆစ်ခွက်ထဲက လက်ကျန်ခေါင်ရည်ကို မော့နေရာက ကျနော် စကားသံကြောင့် ပြန်မဖြေပဲ အွန်း သံပေး လိုက်ရတဲ့ သူငယ်ချင်းက ပိုက်ဆံရှင်းဖို့ ခေါင်ရည် ဆိုင်ပိုင်ရှင်ကို လက်ယပ် ပီးလှမ်းခေါ်လိုက်တယ်။

"ဘယ်လောက်ကျလဲ ကိုအာလူးပိန်?"

"အခေါင်း၃လုံး?"

"ဗျာ!"

ဆိုင်ပိုင်ရှင် ကိုအာလူးပိန် ရဲ့စကားကြောင့် အူကြောင် ကြောင် နဲ့ယောက်သားမော့ကြည့်မိတော့ ခစ်ကန် ရယ်မိ မလို ဖြစ်သွားတယ်။ ဆောင်းဝင်ကာစကာလ ရာသီဥတု ခပ်စိမ့်စိမ့် လေးဆိုတော့ အနွေးထည်မဝတ်ပဲ အညာ စောင်ကြမ်းကြီးကို ကိုယ်မှာပတ်ထားတဲ့

ကိုအာလူးပိန် ရဲ့စတိုင်က ကောင်းဘွိုင် ဟန်ပေါက်
 နေတာကိုး။ ဒီကြားထဲ ခြေထောက် ၂ဖက်ကို
 ခပ်ချဲ့ချဲ့လုပ်၊ ခါးနံဘေးမှာ လက်ကိုခပ် ကားကားချ
 ထားပီး ခြောက်လုံးပူး ဆွဲထုတ် တော့မယ့်ဟန်နဲ့
 ခပ်တည်တည်စိုက် ကြည့် နေသေး။ "အခေါင်းလုံး
 အသင့်ပြင်ထားလိုက်" ဆိုတာက ခုနက ကျနော်တို့
 တီးသွားတဲ့ ဇာတ်ကားထဲက ကောင်းဘွိုင်ကြီး ကလင့်
 အိပ်ဝုဒ်ရဲ့ နာမည်ကျော် ဒိုင်ယာ လော့ခ်လေ။

"ကလင့်အိပ်လူး နဲ့လာတွေ့နေပါလားဗျ ဟားဟား"

"ဟဲဟဲ .. ခေါင်ရည်ဖိုးပဲပေးသွားကွာ အမြည်းဖိုး
 ပေးစရာ မလိုဘူး နောက်ထပ် ဘယ်နေ့လာဦးမလဲ
 ငါ့ဆိုင်ကို?"

"မလုပ်ပါနဲ့ ကိုအာလူးရယ်..ဟိုကောင်မိုးတေ စားထားတာ လည်းကြည့်ဦး.. ချေသားခြောက်ဖုတ်၊ ငါးထုပ်ပေါင်း၊ ပဲသုတ်၊ အမဲဒူး .. ဒီလောက်အများကြီး ဖရီးကစ်ဆို ခင်ဗျား မွဲရချည်ရဲ့။"

"ဟဲ့! ဂစ်တာဆရာယောက်.. အဲ့ဒါ ငါမယူခိုင်းတာဟဲ့ နင်တို့တီး တာခတ်တာကိုသဘောကျလို့ ဟုတ်ပီလား နောက်တစ် ခေါက် စားတော့မှပေးချေ"

မဒမ်အာလူးပိန်ရဲ့ အသံခပ်စွာစွာ နဲ့လှမ်း အော်သံ ကြားလိုက်ရမှ ပြုံးပီး လက်လှမ်းပြလိုက်ရင်း ခေါင်ရည်မိုး ကို ကိုအာလူးပိန် လက်ထဲထည့် လိုက်တယ်။ မိုးတေနဲ့ ကျနော် ဂစ်တာကိုယ်စီ လွယ်ပိုးရင်း ပြန်ဖို့ပြင်တယ်။ ကျနော် ခေါင်ရည်မိုး ပေးလိုက်တဲ့ ကိုးဆယ်တန်ကို အကြွေတွေ ပြန်အမ်းနေတဲ့ ကိုအာလူးက ခပ်အုပ်အုပ်အသံနဲ့ ကျနော့်ကို လှမ်းစကား ပြောတယ်။

"ဖိုးသက်! ဟိုအစွန်ဆုံးပိုင်းက ရှမ်းတရုတ်မလေး တွေ အုပ်စု တွေလား"

"ဟင့်အင်း! မတွေ့ဘူး" (စီးကရက်တစ်လိပ်ကို မီးထပ် ငြိုရင်း ကျနော်စိတ်မပါ လက်မပါ ပြန်ဖြေ နေမိ တယ်)

"အာ.. မင်းကလဲ ငါအတည်ပြောနေတာ.. သူတို့အ ထဲက ငါတို့မြို့ကိုခဏလာလည်တဲ့ ဆရာဝန်မဆိုလား ဘာဆိုလား ခပ်ချောချောနဲ့တစ်ယောက်က မင့်နာမည် ငဲ့မိန်းမကို မေးနေတယ်ကွ ဟီးဟီး"

"တော်ပါ ကလင့်အိစ်လူးရာ .. ပြန်ပီဗျို့တ့တာ .. ဖိုးတေ လစ်မယ်ဟေ့ကောင်"

ထင်းရှူးပင်တွေ စိတန်းပေါက်ရောက်နေတဲ့ မြေနီလမ်း
ကလေးအတိုင်း လရောင်အောက်မှာ ဖိုးတေနဲ့ကျနော်
ဂစ်တာ ကိုယ်စီလွယ်လို့ တိတ်တဆိတ် လျှောက်လာ
ကြရင်း ကျနော် ဂျင်းဂျာကင် အိတ်ကပ် ထဲက
ပင်နဆလင် ပုလင်းလေးကို ထုတ်ယူပြီး အထဲမှာ
အဖြူမှုန့်လေးတွေဘယ်လောက်ကျန်သေးလဲလို့
စစ်ဆေးကြည့်နေမိတယ်။

ညမအိပ်ခင် "တစ်ကောင်" လောက်တော့ လုပ်မှရ
မယ်လေ။ ခုတောင် အရှိန်ပြန်ကျလာလို့လားမသိဘူး
ကြောက်စိတ်နည်းနည်းဝင်စပြုလာပီ။ မျက်လုံးထဲမှာ
"ချို့" ကိုချစ်လားကောင်လေး လို့မျက်လုံးပြူးပြီး
ခြိမ်းခြောက် သလိုမေးတတ်တဲ့ မျက်နှာဝိုင်း စက်စက်
ကလေး ကိုမြင်ယောက်လာပီဗျာ။ သူ့ခမျာ ရေတွေက
အိပ်ခန်းထဲ ဝေါကနဲထိုးဝင်လာတော့ ဘယ်လောက်
ကြောက်နေရှာခဲ့ မလဲနော်။ ရေတွေ မွန်းပြီး ရုန်းကန်နေ

ခွဲရရှာမှာပေါ့လေ။ ဖိုးသက်လေးရေ "ချို့" ကို ကယ်ပါဦး
 လို့ အော်ဟစ် သွားခဲ့သေးသလားတောင် မသိတော့ပါ
 ဘူးဗျာ။ နင့်ကနဲ ဖြစ်သွားတဲ့ စိတ်ခံစားမှုနဲ့အတူ
 ကျနော်မြင်ကွင်း တွေက မကြည်လင်တော့ပဲ ဝိုးတဝါး
 ဖြစ်စ ပြုလာတယ်။

"ဟေး! ကောင်းဘွိုင့်တွေ .. ဝေးဟေးဟေးးး"

ရုတ်တရက်အပြင်းမောင်းလာတဲ့
 ဂျစ်ကားတစ်စီးကြောင့် ကျနော်နဲ့ဖိုးတေ အလန့်တကြား
 လမ်းဘေးကိုရှောင်လိုက်မိတယ်။ ကောင်မလေးတွေ
 အပြည့်ပါတဲ့ ဂျစ်ကားက ကျနော်တို့ယောက်ကို
 မြေနှိလမ်း ကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲ ပွတ်ဆွဲသလို လုပ်သွား
 တာကိုး။ ကားပေါ်က ကောင်မလေးတွေရဲ့ ရွှင်မြူးနေ

တဲ့ ဆူညံအော်ဟစ်သံကို နားထောင်လိုက်ရင် ခုနက
 ခေါင်ရည်ဆိုင်ကထွက်လာကြမှန်းသိသာနေတယ်။
 ကားနောက်မီးနီနီလေး မှိန်ပီး ပျောက်သွားတဲ့အထိ
 ကျနော်နဲ့ဖိုးတေ ရပ်ပီး ငေးကြည့်နေမိသေးတယ်။
 ၂မိနစ်လောက် ကြောင်အအနဲ့ ရပ်နေမိကြပီးမှ
 သတိဝင် လာပီး ခပ်သုတ်သုတ် လမ်းဆက်လျှောက်
 နေမိတယ်။ ကျနော်အိမ် အမြန်ပြန်ရောက်ဖို့ လိုအပ်နေ
 ပီ။ "ကျ" နေတဲ့ အရှိန်ကို ထပ် မ "တင်" ဘူးဆိုရင်
 ကျနော့်စိတ်ထဲမှာ ဝမ်းနည်းစရာ အဖြစ်အပျက်တွေကို
 ထပ်ခါထပ်ခါ တွေးမိလိမ့်မယ်။ ကျနော့်အနောက်ကနေ
 ခေါင်ရည်မှူးမှူးနဲ့ ငိုက်စိုက်ငိုက်စိုက် လျှောက်နေတဲ့
 သူငယ်ချင်းကို ခပ်လောလောလေး ဟောက်လိုက်မိ
 တယ်။

"ဖိုးတေ! မြန်မြန်လျှောက်ပါဟ"

ဆောင်းဦးဝင်စဆိုတော့ ကျနော်တို့ မြို့လေးရဲ့ ထုံးစံ အတိုင်း မိုးနည်းနည်း ကျန်နေသေးတယ်။ တဖြောက် ဖြောက်နဲ့ တနေကုန်အီနေတဲ့ မိုးကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင် ဟာ မှုန်မှိုင်းလို့ပေါ့။ မြို့အဝင်အထွက်နားက ကုက္ကိုပင် အုပ်အုပ်တွေအောက် ဝါးကပ်မိုး အကာအရံမရှိတဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် မှုန်ကုတ်ကုတ်လေးထဲမှာ ဂနာမငြိမ် ဖြစ်နေကြတဲ့ လူတစ်စု ဆိုင်အပြင်ဖက် ကို မျှော်နေကြရင်း ခြေမကိုင်မိလက်မကိုင်မိ ဖြစ်နေကြ တယ်။ မြို့ပြင်ဖက်ကနေ ခပ်သုတ်သုတ်နင်းချလာတဲ့ စက်ဘီးတစ်စီး လက်ဖက်ရည်ဆိုင် အရှေ့နား ထိုးဆိုက် လိုက် တော့ အားလုံးရဲ့ မျှော်လင့်ချက် မျက်လုံးတွေက စက်ဘီးပေါ်က ဆင်းလာတဲ့ လူဆီစုပြုံသွားပီ။

"ဘယ်လိုလဲ?"

... .. (ဆိုင်ထဲဝင်လာတဲ့ လူက ခေါင်းခါပြတယ်)

"အခြေနေမကောင်းသေးဘူး.. ဟိုမအေဘေးတွေ
မပြန်သေးဘူး.. ဒီကောင်တွေမပြန်မချင်း ဘယ်အိမ်ကမှ
အရောင်းအဝယ်လုပ်ရဲမှာမဟုတ်ဘူး"

"တောက်!"

"ကျွတ်!"

"ဇီး ပဲဗျာ!"

အယောက် ၂၀-၂၅ လောက်ရှိတဲ့ လူအုပ်စုထဲကနေ
ကျိန်ဆဲသံတွေထွက်ကျလာတယ်။ ဝင်လာတဲ့လူက
"ပစ်" တဲ့လူဗျ။ လိုတိုရှင်းပြောရရင် ဝါရင့်နေတဲ့
မူးယစ်ဆေးသုံးသူ၊ ကိုယ့်ဖာကိုယ် ပိုက်ဆံထုတ်ပီး
မသုံးနိုင်တော့တဲ့ အခြေနေရောက်လာတော့ ခုလိုမျိုး

အဝယ်တော်သဘောမျိုး မူးယစ်ဆေး စွဲနေတဲ့ လူတွေအစား သွားဝယ်ပေးရတော့တယ်။ ဝယ်ပေးတဲ့ အတွက် ဝေပုံကျတစ်စု သူရမယ်။ သို့သော် ဝယ်နေတုံး လက်ပူးလက်ကြပ်မိရင် ထောင်ထဲ ဝင်ရမယ့် ကောင်မျိုး ပေါ့။ အဲလိုလူတွေကို "ကွန်ပစ်"သူ လို့ခေါ်တယ်။ ဟော့ဒီလက်ဖက် ရည်ဆိုင်ထဲမှာ ထိုင်နေသမျှ လူငယ် တွေ အကုန်လုံးက မူးယစ်ဆေး သုံးသူတွေချည်းပဲ။ မြို့ပြင်က မူးယစ်ဆေးရောင်းတဲ့အိမ်တွေ အကုန်လုံးကို လောလောဆယ် ရဲတွေစောင့် နေတော့ အကုန် ဒုက္ခရောက်ပီး ဒီနေရာမှာ လာစုဝေးနေကြတာ။ ဆက်ကြေးမှန်မှန် ပေးနေလျက်နဲ့ ရဲတွေက နည်းနည်း ပါးပါးတိုးတောင်းတာမျိုးကို ငြိုငြင် လိုက်တာနဲ့ ရောင်းချ တဲ့ သူတွေ အိမ်နားတစ်ဝိုက် ခုလိုမျိုး ကင်းပုန်း (အမှန်က ပေါ်တင်ကြီးပါ) ချပီး ထိုင်စောင့်နေ တော့တာပါပဲ။

ရောင်းသူတွေလည်းအကုန်ဖွက်တန်ဖွက်၊ ပုန်းတန်ပုန်း
တွေဖြစ်ကုန်သလို သုံးစွဲသူတွေလည်း မြို့အဝင်
အထွက်နားမယ် တဝဲလယ်လယ်ဖြစ်ကုန်ရော။ နာရည်
တရွတ်ရွတ်နဲ့ ချက်နို့ဆီနဲ့ဖျော်တဲ့ ခပ်ညံ့ညံ့ လက်ဖက်
ရည်ကို တစ်ခွက်ပီးတစ်ခွက်မှာသောက်ရင်း ဒုက္ခလှလှ
ရောက်နေကြတဲ့ လူအုပ်စုကြီးများ ဘာလုပ်လို့
ဘာကိုင် ရမှန်းမသိဖြစ်ပီး ငြိမ်ကျသွားတယ်။

ညနေက အတော်စောင်းစပြုလာပီ။ လူတွေအပြည့်
ထိုင်နေတဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲမှာ သလိပ်ဟန့်သံ၊
ချောင်းဆိုးသံ၊ ရှုလွှတ်ဆိုတဲ့ နာရည်ရှူသွင်းသံက လွဲပီး
တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်နေတာ ခြောက်ခြားစရာကြီးပျာ။
လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ပိုင်ရှင် မိန်းမ ဝဝကြီးက
၁၄လက်မအဖြူ အမဲရုပ်မြင် သံကြားကို ခလုတ်ထဖွင့်
လိုက်တော့ ပြည်တွင်း သတင်း လာနေ တယ်။

ဘယ်သူမှ စိတ်ဝင်တစားမရှိပါဘူး။ ကိုယ့်ဒုက္ခ နဲ့ကိုယ်
ဖြစ်နေကြတာမဟုတ်လား။

"ဟာ! မိုက်ရိုင်းလိုက်တာကွာ"

... ..

မနဲလေးအသံနဲ့ ယင်းကိုက်နေတဲ့ ခပ်ပိန်ပိန်
လူငယ်တစ်ယောက်က ရုတ်တရုတ်ထအော်လိုက်တော့
အားလုံးရဲ့အကြည့်က သူ့ဆီရောက်သွားကြပြန်တယ်။
ဇဝေဇဝါဖြစ်နေတဲ့ လူအုပ်ကြီးရဲ့ ဝိုင်းကြည့်
တာခံလိုက်ရ တော့ ကယောင်ကတမ်း ဖြစ်နေတဲ့ အဲ့ဒီ
ငမောင်ရိုးက ရုပ်မြင်သံကြားဆီကို လက်ညှိုးထိုးပြ
လိုက်တယ်။ အားလုံးရဲ့စိတ်ထဲမှာ ဖျင်းကနဲ
ဖြစ်သွားကြပီ။ ဘယ့်နှယ် အားလုံးက ယင်းထ နေကြပါ

တယ်ဆို ရုပ်မြင်သံကြားသတင်းက နံပါတ်ဖိုး တွေကီလို လိုက်မီးရှိ၊ ဖျက်ဆီးတာကိုပြနေတာကိုးဗျ။

ဘယ်လောက် နှမြောစရာ ကောင်းသလဲ။ ဒီမှာ တစ်ယောက် ကို ၄-၅-၁၀ ကောင် လောက်ဝယ်ချင်တာ ဝယ်မရဖြစ်လို့ ဝေဒနာခံနေရပါတယ်ဆို သူတို့က ကီလိုထုပ်ကြီး တွေကို မီးရှိပြ နေရတယ်လို့။ ဘယ်လောက် ယင်း ကိုက်ကိုက် မျက်နှာမပျက်တတ်တဲ့ ဝါရင့်ဆေးသမားတစ်ယောက်က အသံအောအောနဲ့ စကားစပြောတယ်..

"တောက်! ခုချိန်သာ ငါ့မှာ အဲဒီအပုံလိုက် ကြီးရှိလို့ ကတော့ ကွာ"

"ဘာလုပ်မှာလဲ? အားလုံးကိုဝေပေးမှာမလား?"

"ချီး! မင်းတို့ကို ခွဲပေးရမယ်ဟုတ်လား? ငါ့ဖာငါ ချပစ်မှာပေါ့.. ချတာမှ ရိုးရိုးမဟုတ်ဘူး အလှူမှာ ဝက်သားနီထိုးတဲ့ မိုးပြဒယ်ကြီးရှိပါရောလား .. အေး! အဲ့ဒါကြီးကို "ပေါ့ခွက်" လုပ်.. ကီလိုထုပ်တွေကို ဖောက်ပီးထည့် ..အောက်ကနေ မီးအပူပေး.. ထွက်လာ တဲ့ အငွေ့တွေကို အလေအလွင့်မရှိအောင် အုန်းနဲ့စိန် ဇာတ်အဖွဲ့က သုံးတဲ့ လော်စပီကာကြီး ကို "ပေါ့တံ" လုပ်ပီး တေ့တေ့ပီး ရှူပစ်မယ်ကွာ အဟီး"

"ဟားဟားဟား"

"မင်းတို့စဉ်းစား ကြည့်စမ်းပါ .. နှစ်ချက် လောက် လော်ကြီး ကိုင်ပီး ရှူလိုက်တာနဲ့ တနေကုန် "ကွဲ" လောက်တယ် ငါ့အကြံမပိုင်ဘူးလားကဲ ဟားဟား"

မျက်စိထဲမြင်အောင် အမူအရာနဲ့ အတူသရုပ်ဆောင် ပြနေတဲ့ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ကို ကြည့်ပြီး အားလုံး ကိုယ့်ဝေဒနာ ကိုယ်မေ့ပြီး တဝါးဝါးတဟားဟား ဖြစ်သွားကြတယ်။ အဲလို အူမြူးနေကြတုံး ဒုတိယမြောက် ကွန်ပစ်တဲ့ သူတစ်ယောက် ဆိုင်ထဲဝင်ချလာတယ်။

"အားလုံး အိမ်ပြန်လို့ရပါပြီ ခင်ဗျား"

"ဟာ.. ဘာဖြစ်လို့တုံး ဟိုမအေဘေးတွေ ဝင်ဖမ်း ကုန်ပြီလား"

"ဟုတ်ဘူး.. ဒီနေ့တော့ အရောင်းအဝယ်မလုပ်တော့ဘူး လို့ "တာမား" က သူ့အိမ်ရှေ့မှာ ယောင်ချာချာ လုပ်နေတဲ့ ငှါကိုထွက်ပြောလာတာဟေ့ .. "ကျန်တဲ့အိမ် တွေကတော့ "တာမား" မရောင်းရင် ရောင်းရဲမယ် မထင်ဘူး"

"ဒီအဘွားကြီးကလည်း သောက်ရေးမပါတာကွာ.."

"သွားပါလေရော.."

"တောက်!"

ညည်းညူကြိုက်ဆဲသံတွေ ဆူညံစွာနဲ့ပဲ အားလုံးအိမ်
မပြန်ချင့်ပြန်ချင် ထလိုက်ရတယ်။ သေချာတယ်
ဒီနေ့ည တော့ ဘယ်ကောင်မှ အိပ်ပျော်မယ်
မထင်တော့ဘူး။ လက်ဖက်ရည် တစ်ခွက်နဲ့
မွန်ထရီစီးကရက်တစ်ဗူးဖိုး ကောင်တာမှာရှင်းနေတုံး
မြို့အစွန် သစ်တောဝင်းထဲမှာနေတဲ့ ဘော်ဒါ
တစ်ကောင် နဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်မိတော့ ဘယ်လိုလဲ
ဘာညာနဲ့ စကားစမြည် ပြောလိုက်မိတယ်။
သကောင့်သား က နှုတ်ခမ်းပေါ် လက်ညှိုးတင်ပြီး ရှူးဆို

တဲ့ အမူအရာနဲ့ ကျနော့်အနားကပ်လာပီ ခပ်တိုးတိုး ပြောလာတယ်။

"ဟကောင် ဖိုးသက် .. ငဲ့အိမ်လိုက်ခဲ့.. ငဲ့ဆီမှာ လိုက်အိပ်ကွာ မင်းအကျိုးရှိစေရမယ်"

"မင့်ဆီမှာ တိုထားလို့ထားတဲ့ လက်ကျန်လေး ဘာလေး ရှိသေးလို့လားဟ?"

"ဟိုဟာတော့ ဘယ်ရှိမလဲဟ.. "ရင်ဖောင်" ရှိတယ်"

"ဘယ်လောက်များမှာမို့လဲကွာ..
ဟိုမရောက်ဒီမရောက်ဖြစ်မယ်.."

"ဟောင်" လိုက်ကိုရထားတာ ဟုတ်ပီလား ငါတို့
ကောင် အဝအပြဲလုပ်လို့ရတယ်"

တစ်ညလုံး အိပ်မရဖြစ်တော့မယ့် အတူတူဆိုပီး
အောင်အောင် လို့ခေါ်တဲ့ အဲ့ဒီသူငယ်ချင်းနဲ့ ထလိုက်

သွားခဲ့မိတယ်။ သူ့အဖေက သစ်တော ဝန်ထောက်
 ဆိုတော့ သစ်သမား၊ ဆင်သမားတွေ အသုံးများတဲ့
 ဘိန်းမဲတို့ ဘိန်းအဆီခဲ တို့ကပေါပေါများများကိုး။
 ဟိုတောခေါင်းက လက်ဆောင်ဆိုပီးယူလာလိုက်၊
 ဒီတောအုပ်က ရော့ ငါ့တူဆိုပီး လက်သိပ်ထိုးပေး
 သွားလိုက်နဲ့ ဒင်းက ဆူဖြိုးနေတာ။ အဲ့ဒါတွေပေါ
 နေလျှက်နဲ့ကို အမှုန့်ဖက်ကိုခြေဦးလှည့်လာသေးတယ်။
 အမှန်တိုင်းပြောရရင် ကျနော် အဲ့ဒီအမဲနွယ်တဲ့
 မူးယစ်ဆေးတွေကို မကြိုက်ဘူးဗျ။ တအိအိအရသာ
 ကိုမုန်းတာ။ အစားအသောက်ကလေးကလဲဖက်ဦးမှ။
 လုပ်ပီးပီးချင်း အစားအသောက်ဗိုက်ကား အောင်
 ကောက်တွယ်ပစ် လိုက်မှ အတက်မြန်တာကိုး။ ပီးတော့
 ရေနွေးကြမ်းခါးခါးလေး တဖူးဖူး မှတ်သောက်လိုက်၊
 စီးကရက်ကလည်းအဆက်မပြတ်ဖွာနေရသေး
 (စီးကရက်ရှိက်ရှိက်လိုက်တိုင်း ထိုးထိုးတက်လာတာ)

တော်တော် မမိုက်ဘူးလို့ထင်တယ်။ ဒါပေမယ့်
လောလောဆယ် ဟိုကိစ္စက အရောင်းအဝယ်မှ
မဖြစ်တော့တာ လိုက်သွားရုံပေါ့ဗျာ။

*** **

"အောင်အောင်ရေ!"

"ဗျာ! မမကြီး"

"ဟေ့ကောင်.. မြန်မြန်လုပ် မမကြီး တို့ပြန်လာပီ"

"ငါပီးပီ.. ရော့! မင်းဝေစု မြန်မြန်သောက်ချလိုက်..
လုပ်လုပ်"

ဂလု ဂလု နဲ့ပန်းကန်ဇောက်ထဲက အရည်တွေကို
အောင်အောင် တစ်ယောက် မျိုချနေတဲ့ အချိန်မှာ

မီးဖိုပေါ် က ဒန်အိုးသေးသေးလေးကို လက်နှီးအဝတ်နဲ့
ကျနော် ကိုင်မ သွားပီး ဘေစင်မှာ ခပ်မြန်မြန်
ဆေးကြောပစ်နေမိတယ်။

အောင်အောင် အိမ်ရောက်သွားတော့ သူ့အဖေက
တောတက် သွားလို့ အိမ်မှာလူရှင်း နေတယ်။
ဒီကောင့်မှာ အမေ မရှိတော့ဘူး။ အမတစ်ယောက်
ပဲရှိတာ။ မအင်ကြင်းမေတဲ့။ မမကြီးလို့အောင်အောင်
ခေါ်သလို ကျနော်တို့သူငယ်ချင်းတစ်သိုက်လည်း လိုက်
ခေါ်တဲ့ အမပေါ့။ နှစ်ကောင်သား ဘယ်သူ မှ မရှိတဲ့
နှစ်ဆောင်ပြိုင် အိမ်ကြီးထဲက မီးဖိုခန်းထဲ ကမှာ
ကျိုချက်ပီး ခပ်ပျစ်ပျစ်ဖြစ်လာတဲ့ အရည်တွေကို
တစ်ယောက်တစ်လှည့် သောက်မျို နေကြတုံး
ဒီကောင့်အမအော်သံ ကြားရတော့ သူခိုးလူမိဖြစ်ပီး
ပျာယာခတ်သွားကြတယ်။ လူရှစ် ယောက်
လောက်ထိုင်လို့ရတဲ့ ကျွန်းသား ထမင်းစားပွဲကြီးပါတဲ့

မီးဖိုခန်းအကျယ်ကြီးထဲကို ဖိနပ်သံတွေတရှုပ်ရှုပ်နဲ့ လမ်းလျှောက်လာသံတွေကြားရပေမယ့် ဟိုကောင်မော့ ချပီး လာပေးသွားတဲ့ ပန်းကန်ကို ဆေးနေတဲ့ ကျနော် လှည့်မကြည့်ဖြစ်ဘူး။

"အမယ်! ဧည့်သည်ရောက်နေပါလား ပေါ်တော်မူလေး မောင်သက်"

"ခင်ဗျာ မမကြီး"

"အတော်ပဲ နင်ရောက်နေတာနဲ့ ငါတို့ခုနကမှ ကြက် သား အုန်းထမင်း ချက်ထားတာ တခါထဲ ဝင်စားသွား တော့ အအီပြေသောက်ဖို့ စပါကလင်နဲ့ ရေခဲထွက် ဝယ်နေတာ"

"ဟုတ်.. ဟီးဟီး"

ပန်းကန်စင်ပေါ် ဒန်အိုးနဲ့ပန်းကန်ကိုလှမ်းတင်ပြီး
 ကျောပေးထားရာက မျက်နှာလှည့်လိုက်တော့
 ကျနော်အိုးတိုးအမ်းတမ်းဖြစ်သွားတယ်။

ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ကိုယ်လုံးတောင့်တောင့်နဲ့
 ပုခုံးကျော်ရုံ ဆံပင်တွေကို အကြွေကောက် ကောက်
 ထားတဲ့ မမကြီးရဲ့ဘေးမှာ ခပ်ချောချောမိန်းမ
 တစ်ယောက် ပြုံးစိစိနဲ့ရပ်ရင်း ကျနော့်ကို လှမ်းကြည့်
 နေတာကိုး။ အဝါရောင်တောက်တောက်ဝမ်းဆက်နဲ့
 ဆံပင်ကို နဖူးအပြောင်သိမ်းပြီးနောက်စေ့နား မှာစု
 ချည်ထားတော့ မျက်နှာက ခပ်ဖူးဖူးလေးပျ။ ဆက်ပြီး
 အကဲခတ်ဖို့မကောင်းတော့တာနဲ့ (ခုနကသောက်
 ထားတဲ့ဟာတွေကြောင့်)နားထင်နားမှတဒိတ်ဒိတ်ဖြစ်
 လာတဲ့အရှိန်နဲ့ နှုတ်သွက်လျှာသွက် စကားလှမ်း
 ပြောလိုက်မိတယ်။

"မမကြီး ဘော်ဒါလား အဟီး တွေရတာဝမ်းသာ တယ်ဗျာ"

"ဟဲ့ မိခိုင် .. နင်ပြောတော့ နင့်ကောင်းဘွိုင်းလေးက မာနကြီး မျက်နှာကြောတင်းတင်းလေးဆို.. ဘယ့် နယ့်ရှိစ ခွီ"

"ဟေ့! အင်ကြင်း နင်မကောင်းဘူးဟာ တော်တော့"

မမကြီးရဲ့သူငယ်ချင်းခပ်ချောချောအမျိုးသမီးကိုရှက်ရေ ကောင်းမှန်းမသိတော့ပဲ သူတို့ယောက် နဲ့တူတူ ကြက်သား အုန်း ထမင်းတွေကို ပလုတ်ပလောင်း ကောက်လွေးရင်း စကားတွေဖောင် ဖွဲ့နေမိတယ်။
ဟိုမအေဘေး အောင်အောင်ကတော့ ဘယ်လစ် သွားပီလဲမသိဘူး။ ကွဲကွဲနဲ့ အိပ်ယာ ထဲသွားခွေ နေပီနေမယ်။

ဟုတ်ပါတယ်။ ပုံမှန်ဆို ကျနော်က သူတစ်စိမ်း မိန်းက
လေးတွေနဲ့အရောတဝင် နေတတ် တဲ့ကောင်မျိုးလဲ
မဟုတ်ရ ပါဘူးလေ။ ခုလောလောဆယ် ကျနော်ဟို
အရည်တွေမျှထားလေတော့ကာ သောက်စကား ကအ
တော်များ တာကလားဗျ။ စကားတစ်ခွန်းကိုပြော
ဖို့စဉ်းစားမိတာကနောက် ပါးစပ်ကထွက်ကျသွား

တာက အရင် ဆိုသလိုကိုဖြစ်နေတာ။ ကျနော်ပြောဖို့
မေ့နေတာက အောင်အောင့်အမ ကျနော်ကမမကြီး
လို့ခေါ်တဲ့ မအင်ကြင်းမေက ကျနော်တို့မြို့နယ် ဆေးရုံ
က ဆရာဝန်မလေးဗျ။ ခုသူက မိခိုင်လို့ခေါ်ခေါ်နေတဲ့
သူ့သူငယ်ချင်းက မိမိခိုင်တဲ့။ အလည်လာတဲ့ဧည့်သည်။
သူနဲ့ကျောင်းတုံးကအတန်းဖော်ပဲ

လောလောဆယ် ဗမာပြေအလယ်ပိုင်းက မြို့ကြီးမှာ
တာဝန်ကျနေတဲ့ဆရာဝန်မလို့ပြောတယ်။ ဆက်စပ်ပြီး
ပြော ရရင် ကျနော်တို့မြို့က တီအမ်အို (မြို့နယ်ဆရာ

ဝန်ကြီး) ထိပ်ပြောင်က သူ့အဖေတဲ့။ သူ့အဖေဆီအ
လည် လာရင်း မမကြီးနဲ့ ပြန်ဆုံပုံရတယ်။

"ဖိုးသက်! နင်တို့ဟိုနေ့က အာလူးပိန်တို့ ခေါင်ရည်
ဆိုင်မှာ ညဖက်ဂစ်တာ တီးတဲ့အကြောင်း ငါကြား
လိုက်တယ် ဟီဟီ"

"ကျွတ်! အင်ကြင်းး" (အုန်းထမင်းကို ဇွန်းခရင်းနဲ့
စတိုင်မလိုင်ထုတ်ပီး နှုတ်ခမ်းနီမပျက်အောင် စားနေတဲ့
မမီမီခိုင်က ရှက်စနိုးနဲ့ ထအော်တယ်)

"ဟားဟား.. ငါ့သူငယ်ချင်း ဆရာဝန်မ ပေါက်စလေး
ရှက်နေ တယ်တော့"

"နင်အကျင့်မပုတ်နဲ့ဟာ.. တော်တော့"

"ခွီ! အမလေးဟဲ့ .. ဒီမယ်.. ဒါငါ့မောင်လေးနဲ့ တူတူ
ငါ့မျက်စိအောက်မှာ ကြီးလာတဲ့ ကလေးပါ ..

ဗိုးသက်ရေ နင့်ကို နင့်မမ က ဂစ်တာအတီးကောင်း
 ဂျစ်တီးဂျစ်ကန် ထိမထင်အမူအရာနဲ့မို့ အဲဒီကောင်း
 ဘွိုင်သီချင်းတွေတီးတဲ့ကောင်လေးဟာလေ
 ..အဲဒီကောင်လေး လေ နဲ့ညွှန်းလွန်းလို့ဟေ့"

.. (မမကြီး နောက်ပြောင်နေသမျှ
 ဘာမှပြန်မပြောနိုင်တော့ပဲ ခေါင်းလေးငုံနေတဲ့ အဲဒီ
 အမျိုးသမီးကိုကြည့်ပီး ကျနော်ရယ်ချင်လာတယ်)

"မမကြီးကလဲ ဗျာ သူများအနေရခက်အောင် လျှောက်
 နောက် ပေးနေပြန်ပီ"

"အမယ်မယ် ဗိုးသက်! နင်က ခုမှတွေ့သေးတယ် မမ
 ချောချောလေးကို သနားသွားပီပေါ့"

"ဟီးဟီး မဟုတ်ပါဘူး ကျနော်လို့သောက်ပေါ့ကို
 ဂျစ်တီးဂျစ် ကန် မာနကြီးတယ်ဆိုလို့ ရယ်ချင်နေတာဗျ"

"မိခိုင် နင့်အကြောင်းငါ့ကိုစပြောကထဲက ဒါဖိုးသက်
 ငပေါကောင် ဖြစ်မယ်ဆိုတာ ငါသိပီးသား လူထူပီဆို
 အဲ့လို လူအထင်ကြီးအောင် အစွမ်းလျှောက်ပြတတ်တဲ့
 သောက်ပေါက နင်ပဲရှိတာလေ ငါတို့မြို့မှာ ခွဲ"

"အာဗျာ .. ဟုတ်ပါပူး ဟီးဟီး"

တဖြေးဖြေးနဲ့ ကျနော်နဲ့မမကြီးဟိလာတိုက်ပီး စကား
 ဖောင်ဖွဲ့ နေတာကို ရှက်ပြီးလေးနဲ့ တစ်ချက်တစ် ချက်
 ဝင်ဝင်ရယ်ရင်း အဲ့ဒီမိမိခိုင်ဆိုတဲ့ ဆရာဝန်မလေး
 နေသားကျလာတယ်။

စားသောက်ဆေးကြောပီး ကြတဲ့အချိန်မှာ တော်တော်
 လေး နေရထိုင်ရမခက် တော့ဘူးဆိုတာ သူ့ပုံစံကို
 ကြည့်တာ နဲ့ သိသာတယ်ဗျ။ ဥယျာဉ်သား
 အအေးခွက်ကိုယ်စီနဲ့ ဧည့်ခန်းဖက် ကိုထွက်လာ
 ကြတော့ အပြင်မှာ မိုးက တော်တော်သည်းနေတယ်ဗျ။

မမိမိခိုင်အိမ်ပြန်ဖို့မဖြစ်သေးတာနဲ့
 ဧည့်ခန်းထဲကဆက်တီမှာ ထိုင်ကြရင်း
 စကားစမြည်ပြောနေကြတယ်။

ကလေးစိတ်မကုန်သေးတဲ့ မမကြီးက မိုလိုပိုလိုဆော့
 မယ်ဟာ ဆိုပီး နံရံကတ်ဗီရိုထဲက ကားချပ်တွေ
 အံစာတုံး တွေထုတ်ပီး ဆက်တီစားပွဲပေါ် ဖြန့်ခင်း
 လာတယ်။ စကားပြောလိုက် ဆော့လိုက်နဲ့ တဟီးဟီး
 တဟားဟား (အစာစားလိုက်လို့ အရှိန်တက်တာ
 ကြမ်းလာတဲ့ ကျနော့်အသံက ပိုဆူနေမှာသေချာတယ်)

ကလေးပေါက်စလေး တွေလို ပျော်နေကြတယ်။
 ဆော့ကစား ရင် ကျနော်သူ့ကို ဘာရယ်မဟုတ်
 အကဲခတ်နေမိတယ်။ ခပ်သွယ်သွယ် ကိုယ်လုံးအမျိုး
 အစားပိုင်ရှင်လေးပါ။ အသားဖြူဆွတ် ဆွတ်နဲ့
 ထိုင်နေရင် ကိုယ်ကို ကျုံ့ပီး ယုန်တစ် ကောင်ဝပ်
 နေသလိုမျိုးဗျ။

နတ်ခမ်းတော်တော်လှတယ်လို့ပြောရမယ့်အမျိုးသမီး။
ကျောလယ်လောက်ရှိမယ့်

ဆံပင်တွေကတော့ အညိုရောင်ဖက် နည်းနည်းလှ
ပေမယ့် ဖြောင့်စင်းပီး သန်စွမ်းနေတယ်။ အပြောင်သိမ်း
ထားလို့ ဆံပင်တစ်မျှင်မှမကျန်ထားတဲ့ နဖူးပြောင်
လက်လက်ကလေး အစပ်နားမှာ ခပ်စိမ်းဖန့်ဖန့်
အရောင်လေး တွေမြင်ရတဲ့အထိ သွေးကျောမျှင်
ကလေးတွေနဲ့။ ဆော့နေရင်း သူ့ကိုသေသေ
ချာချာကြည့်နေတဲ့ ကျနော့်ကို တစ်ချက် တစ်ချက်
တိတ်တခိုး လှမ်းကြည့်ရင်း မျက်လုံးချင်း ဆုံလိုက်တိုင်း
မျက်နှာပြင်ပေါ်မှာ ပန်းသွေးရောင် ထထသွားတဲ့အထိ
ရှက်ဝဲဝဲဟန်ဖြစ်ဖြစ်သွားသေးတယ်။

"ဟယ်တော်! ကုန်ပါပီ ငါ့ပိုက်ဆံတွေပြောင်ခါနီးလာပီ
မိခိုင် နင်ကော"

"အင်ကြင်း နင့်ဖိုးသက်က (ကျနော်ကို တိုက်ရိုက် မခေါ်ရဲဘူးအဟီး) ငါတို့အိမ်တွေ ဟိုတယ်တွေ နေရာ နား ရောက်ရင် ကံကောင်းပီး လွတ်လွတ် သွားတယ် ငါလည်း သူ့ကိုချည်းရော်နေရတာ ကုန်တော့မယ်"

"ဟီဟီ ကျနော် ကံတော်တော် ကောင်းနေတာ ပါဗျ ကဲ! ပိုက်ဆံကုန်ရင် ချေးမလား ဟိုတယ်တွေ အပေါင်ခံ မယ် သူဌေးလေးမောင်သက် အပေါင်တွေ ခံနေပါတယ်"

ခဏကြာတော့ ဆရာဝန်မ၂ယောက်လုံး ဒေဝါလီခံပီး ပိုက်ဆံတွေပြောင် သွားရှာတယ်။ တဟင်းဟင်းနဲ့ မျက်စောင်းထိုး၊ ကြိတ်မနိုင်ခဲမရ ဖြစ်နေတဲ့ မမကြီးက မကျေမနပ်နဲ့ဝိုင်းသိမ်းလိုက်ရတယ်။

"မမကြီး!"

"ဘာတုံး?" (ဆူအောင့်အောင့်နဲ့ ပြန်ဖြေလာတဲ့ မမကြီးကိုကျနော် ပြုံးစိစိနဲ့ မိုနိုပိုလီဆော့တဲ့အခါ ခေါက်ရတဲ့ အံစာတုံး၂တုံးကို ကိုင်ပြထားရင်း ဆက်တီစားပွဲပေါ် ပစ်တင်ပြလိုက်တယ်)

"ဘယ်လောက်လဲခု?"

"၆၊ ၆ ဆိုတော့ ၁၂ ပေါ့ ဘာဖြစ်လဲ အဲ့ဒါ?"

"ဟော့ဒီမှာ နောက်တစ်ခါ ထပ်ပစ်ပြမယ် ဘယ်လောက် လဲ?" (အံစာတုံးက ၆၊ ၆ ပဲထပ်ကျတယ်)

... ..

"နောက်တစ်ခါ ထပ်ပစ်ပီနော် ကဲ!" (၆၊၆ ပဲကျပြန် တယ်)

"ကဲ.. ဒီတစ်ခါ ဘာကျချင်လဲပြော.. ထပ်ပစ်ပြမယ်"

"၁၀! ၅၊ ၅ ၁၀" (မမကြီးမပြောချင် မမိမိခိုင်က
ဝင်အော်လိုက်တယ်)

"ဟော့ဒီမှာ ၅နှစ်လုံး .. အပ်ချလောင်း.. အဟိ"

"ဟယ်! ဟာ!"

"နောက်ထပ် ၅နှစ်လုံးတဲ့ တွေလား ကျပြန်ပီ အံ့ဩစရာ
မကောင်းဘူးလား ဟားဟား"

ကျနော့်ကျောပြင်ကို အုန်းကနဲ အသံမြည်သွားအောင်
မမကြီးက လက်သီးဆုပ်နဲ့ ထုပ်တော မြန်လွန်းလို့
ရှောင်လိုက်ချိန်ကိုမရဘူးဗျာ။ ခွေးစုတ်.. လောင်းကစား
သမား .. သူခိုး ဆိုပီး ကျနော့်ကိုထုပ်လေရော။
ကျနော်က တဟားဟားရယ်ရင်း ပေခံနေလိုက်တယ်။
မမိမိခိုင်က ကျနော်နဲ့ မမကြီးတို့ ကလေးတွေ
လိုလုံးထွေး နေတာကိုကြည့်ပီး တခပ်ခပ်နဲ့ သဘောကျ

နေဟန်တူတယ်ဗျ။ ကစားဝိုင်းသိမ်း ပီးတဲ့အချိန်
 ရောက်တော့ မိုးတော်တော်စဲသွားပီမို့ မမီမီခိုင်
 တစ်ယောက် ပြန်ဖို့ပြင်တယ်။ အိမ်ရှေ့ ဆင်ဝင်အောက်
 မှာ ရပ်ထားတဲ့ ဝီလီဂျစ်ကလေးပေါ် တက်ပြီး
 မောင်းထွက်သွားတဲ့ သူ့ကို ကျနော်နဲ့ မမကြီး လိုက်ပို့
 ရင်း လက်ပြလို့ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြတယ်။ အိမ်ထဲပြန်
 ဝင်လာကြ တော့ မမကြီးက ငါ အိုက်စပ်စပ်ကြီး
 ရေချိုးတော့ မယ်ဆိုပြီး သူ့အခန်းရှိရာ အပေါ်ထပ်ကို
 တက်သွားတော့ ကျနော်လည်း အိမ်တံခါးမကြီးကို ပိတ်၊
 သစ်သား မင်းတုံးတွေထိုး ပီးတာနဲ့ အိမ် အပေါ်ထပ်ကို
 တက်လာခဲ့တယ်။ အိမ်အပေါ်ထပ်က အကျယ်ကြီးဗျ။
 ဘုရားစင် အရှေ့မှာ အခန်းမဖွဲ့ထားပဲ ဟာလာဟင်း
 လင်းကြီးထားပြီး ကော်ဇောတွေပဲခင်း ထားတာ။
 အောင်အောင့် အခန်းနဲ့ မမကြီးအခန်းက အိမ်အနောက်
 ဖက် အပိုင်းမှာ မျက်နှာချင်းဆိုင်လျက် ဖွဲ့ထားတယ်။

ကျန်တဲ့ အရှေ့တစ်ခြမ်းလုံး ကတော့ ဟောကြီးပဲ။
 ကျနော် အောင်အောင် အခန်းထဲဝင်သွားတော့
 ဟိုမသာလေးက မိုးအေးအေးနဲ့ စောင်ကလေးခြုံပြီး
 နတ်ပြည်တက်နေပီ။ မှုစော်နံနေတဲ့ သူ့အခန်းထဲ
 မအိပ်ချင်တာနဲ့ သံသေတ္တာထဲက ခေါင်းအုံးနဲ့
 စောင်အသစ်တစ်စုံ ထုတ်ပီး အိမ်ရှေ့ ဘုရားစင်
 အရှေ့က ကော်ဇောပေါ်မှာ ကျောခင်းဖို့ထွက်
 လာခဲ့တယ်။ လေးပေမီးချောင်းရဲ့ အလင်းရောင်
 အောက်မှာ ပက်လက်လှန်လဲအိပ်ရင်း စီးကရက်ပြာခွက်
 ကို အနားဆွဲယူပီး ဆေးလိပ်တစ်လိပ် ပီးတစ်လိပ်
 ဖွာနေမိတယ်။ အရှိန်ကျစ ပြုလာတာကို ဆေးလိပ်နဲ့
 ပန်ပြန် တင်နေရတဲ့ဘဝလေ။ ကျနော်ပြောခဲ့သလိုပဲ
 အမဲသုံးရတာ အဖြူလိုမဟုတ်ဘူးဗျ။ လူတစ်ယောက်
 နဲ့တစ်ယောက် တုံ့ပြန်မှုချင်းမတူတာလားတော့မသိဘူး။
 တချို့ အရက်သောက်ပီး ထိုးအိပ်ချင်လာ သလို၊

တချို့က သွေးဆိုးတတ်တယ်မလား။ အင်း.. ကျနော်
လည်း အဖြူချပီးရင် ငြိမ်ကျသွားသလောက်၊ အမဲဆိုရင်
စကားတော်တော်သွက်၊ ဂနာမငြိမ် ဟိုလှုပ်ဒီလှုပ်နဲ့
ပြောင်းပြန်ကြီးဗျ။ ဟိုကောင်အောင်အောင့်ကိုပဲ ကြည့်
လေ၊ မျိုပီးတာနဲ့ ဘယ်ပျောက်သွားမှန်းမသိပဲ ခုဆို
အိပ်နေတာ သိုးလို့။

*** **

ပက်လက်လှန်အိပ်၊ ဒူးတစ်ချောင်း ထောင်ထားရင်း
နောက် ခြေထောက် တစ်ချောင်းကို ခြေကလိမ်
ချိတ်ထားရင်း စီးကရက်ခဲလို့ ဇိမ်ယူနေတဲ့ ကျနော်
မွှေးကနဲရနံနဲ့ လူတစ်ယောက် အနားလာရပ်သလိုလို
ခံစားရလို့ မော့ကြည့်လိုက်တော့ ရေချိုးခေါင်းလျှော်ပီးစ

ထမီရင်ခေါင်းလျှားနဲ့ မွှေးပွတာဘက် ပတ်ထားရင်း
ခေါင်းက ဆံပင်စို တွန့်ကောက်ကောက် တွေကို
သုတ်နေတဲ့ မမကြီးဖြစ်နေတယ်။ ရုတ်တရက်
ထထိုင်လိုက်ရင်း..

ဟော ..မမကြီးဖျားမယ်နော် .. ဒီလောက်မိုးချုပ်မှ
ခေါင်းထလျှော်နေတာ ခြောက်အောင်သုတ်ခေါင်းကို"

"မလျှော်လို့ မဖြစ်ဘူးဟေ့ မနေ့ညကထဲက အိုပီတီ
ထဲက မထွက်ရတာ လူကိုသေချင်စော်နံ့ကရော ...
တစ်ကိုယ်လုံးလည်း ကပ်စေးစေးဖြစ်နေတာ.. နှုန်းချိနေ
တာပဲ မွေးလူနာက နှစ်ယောက်.. အူအတက်
ပေါက်တဲ့လူနာက ပါသေး..မလွယ်ပါဘူးဟာ"

"ဆရာဝန်လုပ်ရတာ မလွယ်ဘူးနော် မမကြီးတို့ဘဝ
ကိုမြင်ရတာနဲ့ သိပီအဟီး"

"နေဦး.. ဟကောင်.. နင့်အောင်အောင် ဘာဖြစ်သွားတာလဲ ပြောစမ်းပါဦး?"

"သိပူးလေ အိပ်သွားတာပဲ"

"ငါ့ကို မအူမလည်မှတ်နေသလား ဖိုးသက် .. ငါတို့ မီးဖိုခန်းထဲ ဝင်လာတာ အနံ့တွေကို တထောင်းထောင်း ထနေတာ.. ငါမပြောလိုက်ချင်ဘူး ကြပ်ကြပ်လုပ်.. နင်ကော အောင်အောင်ကော တော်တော် ပျက်စီးနေကြ ပီ ဟုတ်လား"

"တခါတလေ အပျင်းပြေပါဗျာ .. အညောင်းပြေ အညာပြေလေးလုပ်တာပါ.. မမကြီး ခုနိုက်ဂျူတီတွေ ဆက်ထားတာ ညောင်းညာကိုက်ခဲနေတာမလား.. "

"မယုံရင် နည်းနည်းလုပ်ကြည့် အညောင်းပြေတယ် သိလား ဟီးဟီး"

"မသာလေး.. ငါ နင့်အဘွားကို တိုင်ပြောမယ် ဟွန်း!
တကယ်ကို သွားတိုင်ဦးမယ်"

"မမကြီး သွားမလုပ်နဲ့နော် ကျနော့်ကို သတ်မှာ သေချာ
တယ် ဟီး"

"အေးပါ.. လွန်လွန်ကျွံကျွံ ဖြစ်လာရင်တော့ ငါ့အဆိုး
မဆိုနဲ့ ဒါပဲ .. မိုးသည်းလာပီ မိုးပက်မယ် ပြုတင်းပေါက်
တွေ အကုန်လိုက်ပိတ်ချေ"

"ဟုတ်!"

ပြုတင်းပေါက်တွေ အကုန် လိုက်ပိတ် ပီးတာနဲ့
ကျနော့်ခေါင်းအုံး လေးပေါ်ခေါင်း ပြန်ချ လိုက်ရင်း
ကော်ဇော ပေါ်မှာ ဟိုကောင်အောင်အောင် ဖွထားဟန်
တူတဲ့ မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်တွေထဲက တစ်အုပ်ကိုဆွဲယူပြီး
အပြင်းပြေ ဟိုလှန်ဒီလှန် လှန်လောနေမိတယ်။ မမကြီး

အခန်းထဲက သနပ်ခါးသွေးနေတဲ့အသံ ကြားရပေမယ့်
 သေချာ သတိမထားမိ တော့ဘူး။ အိပ်တာတောင်
 သနပ်ခါးခြေဆုံး ခေါင်းဆုံးလိမ်းပြီးမှ အိပ်ပုံရတယ်
 ဒီအပျိုကြီး။ ကျနော်ကတော့ ထုံးစံအတိုင်း ဒီအရည်
 တွေ သောက်ပြီးရင် တစ်ညလုံး စာအုပ်ဖတ်ပြီး
 မိုးလင်းတော့မှာလေ။ ဒါကြောင့်မို့ မကြိုက်တာဗျ။
 ဆေးလိပ်ဖွာလိုက် စာဖတ်လိုက်နဲ့ မိုးလင်းတဲ့အထိ
 အဲ့လို ကြီးပဲ သူ့ဖီလင်က ဟိုဟာလောက်
 ကိုမကောင်းပါဘူးဗျာ။ ရုတ်တရက်ခေါင်းအုံးကို ဖုံးကနဲ
 ပစ်ချလိုက်ပြီး မမကြီးတစ်ယောက် ကျနော့်ဘေးမှာ
 လာဝင်လဲ့ အိပ်လိုက် တာကြောင့် လန့်သွားတယ်။
 ရှင်မတောင် သနပ်ခါးနဲ့ သင်းသင်းလေးက မွှေးနေ
 တာပဲဗျ။

"မွေးလိုက်တာဗျာ.. မမကြီးက ပင်ပန်းနေတယ်ဆို
မအိပ်သေးဘူးလား?"

"မိုးက ပိုပိုသည်းလာတယ်ဟ.. တော်ကြာ မိုးကြိုးပစ်
တော့မယ်ထင်တယ် .. ငါကြောက်လို့ နင့်အနားမှာ
အိပ်မယ်.."

"ခွီ ဒီအသက်အရွယ်ကြီးနဲ့များဗျာ"

"ငါ့ဖာငါ ဘယ်အရွယ်ရောက်နေနေ နင့်ပါးစပ်ပိတ်"

"ဟုတ် အာဝု!"

နေရောင်ခြည် တွေက သွေးကြောမျှင်လေး တွေ
ယှက်သမ်း နေတဲ့ သူမ ပါးပြင်ပေါ်ဖြာကျနေတယ်။

လှလိုက်တာဗျာ။ ဖြောင့်စင်းတဲ့ ဆံနွယ်ခက်တွေက
ကပိုကရိုလေး မျက်နှာတစ်ခြမ်းကို ဖုံးအုပ်လို့။
အဲ့ဒီဆံနွယ်တွေ ကြားထဲကနေ စိုက်ကြည့်နေတဲ့

မျက်ဝန်း နက်နက်ကလေး တစ်စုံကလည်း စိန်ပွင့်လေး
တွေအလားလက်လက်ထလိုပေါ့။

မချင့်မရဲဖြစ်လာတဲ့စိတ်နဲ့

ကိုယ်လုံးအိထွေးထွေးလေးကို

ရင်ခွင်ထဲအတင်းဆွဲသွင်းလိုက်တော့

အိကနဲနွေးသွားတယ်။ ွဦးသား မျက်နှာချင်းဆိုင်

ဘေးတိုက်လှဲ အိပ်နေရာကနေ ကျနော်သူ့

ကိုယ်လုံးလေးကို ခွထားလိုက်တယ်။ ခွထားတဲ့

ခြေထောက်ကို ကွေးလိုက်ပီး လျှောကျနေတဲ့

ထမီကြောင့် ဖင်ပြောင်ကလေးဖြစ်နေတဲ့ သူမရဲ့တင်ပါး

ချောမွတ်မွတ်

ကလေးကို ခြေဖဝါးနဲ့ ပွတ်ပေးနေမိတယ်။ ကျနော်

လက်မောင်းပေါ် ခေါင်းအုံးလို့ ရင်ခွင်ထဲမှာ မှိန်းနေတဲ့

မျက်နှာလေးက ဆတ်ကနဲမော့လာပီး မျက်တောင်

ကော့ကော့လေးတွေပွင့်လာတယ်။

"ဟာကွာ.. အေးတယ် .. ဟေ့ မလုပ်နဲ့ပါဆိုနေ သူများ
ဖင်ကို ကျွတ်"

"အိမ်အိမ်လေး.. ဟိ ပွတ်လို့ကောင်းလို့ပါဗျာ"

"ပြောလို့မရဘူးလား ကျမ စိတ်တိုလာရင် ရှင့်ရင်ဘတ်
ကို နာအောင်ကိုက်ပစ်မှာနော်.."

"အမလေး .. အမလေး .. မပွတ်တော့ပါဘူး
မကိုက်ပါနဲ့"

တစ်တစ်ရစ်ရစ်ရှိလွန်းလှတဲ့ တင်ပါးပြောင် ချောချော
လေး ပေါ်ကနေ ခြေဖဝါးကိုဖယ်ပေးလိုက်ပီး သိုင်းဖက်
ထားတဲ့ လက်နဲ့ အင်းကျီအောက်ကနေလှိုပီး ကျောပြင်
ပေါ် လက်တင်လိုက်တော့ ညောင်နာနာအသံကလေးနဲ့
ပူဆာလိုက်သံကိုကြားလိုက်ရတယ်။

"စီစီး လုပ်ပေးပါ" (ကျောပြင်တစ်ခုလုံးကို လက်ဖဝါးနဲ့ ကပ်ပြီး ခပ်ရွရွလေးပွတ်ပေးရင်း သွားစေ့ထားလျှက်နဲ့ လေသံကလေးနဲ့ စီစီး.. စီစီး သံပေးရင်း ချောတာကို ကျနော်တို့ယောက်ကြားမှာ စီစီး လုပ်တယ်လို့ နာမည် ပေးထားတယ်)

"ဟွန်း! ဒါမျိုးကြတော့ ဖီးလ်ခံချင်တယ် ဟုတ်လား?"

"သိပူးဟာ အခု လုပ်ပေးလို့ဆို .. မလုပ်ရင် ကိုက်မှာ နော်"

.....

"ဖိုးသက်လေးး "

"ခင်ညာာ လုပ်ပီလုပ်ပီ .. စီစီးးး စီစီးးး"

ပြီးချို့သွားတဲ့ မျက်နှာလေးနဲ့ ကျေနပ် နှစ်သိမ့်သွား
ဟန်ကလေးကို ကျနော်ချစ်လိုက်တာဗျာ။ နဖူးပြောင်
တင်းတင်းကလေးကို ကျနော်မေးစိနဲ့ဖိထားပေးရင်း
ကျောပွတ်ရင်း ပါးစပ်က ခပ်တိုးတိုး စိစီး စိစီး
သံပေးရင်း ချစ်သူရဲ့ဆံနွယ်တွေဆီက လွင့်ပျံ့နေတဲ့
ချွေးနဲ့ရောယှက်

နေတဲ့ အမွှေးရနံ့ချို့ချို့လေးကို ရှူရှိုက်ရင်း ကျနော်
ကမ္ဘာကြီးဟာ အင်မတန်သာယာလှပနေခဲ့တာပေါ့လေ။
မိနစ်အတန်ကြာ အောင် ဒင်း ဇိမ်ခံချင်သမျှ ကျောပွတ်
ပေးပီး တော့မှ မျက်လုံးမှိတ်လျှက်နဲ့ ရဘီ !တပည့်ကြီး
ဆိုတဲ့ အမိန့်ပေးသံကြားမှရပ်လိုက်ရတယ်။ လက်လည်း
ညောင်း ပါးစပ်ကစိစီး

သံပေးနေတာကလည်း ညောင်းနေပီ။ ဇိမ်ခံလို့ဝ
သွားတော့မှ မျက်လုံးလေး ဆတ်ကနဲပွင့်လာပီး ကျနော်
ရင်ဘတ်ကိုတစ်ချက်လှမ်းပီး နမ်းရင်း "ချစ်လွန်းလို့

ရူးသွားမလားတောင်မသိတော့ပါပူး" လို့ သူ့ဖာသာ
ရေရွတ် သလိုလိုပြောနေပြန်ရော။

ဆရာမလေး "ချို"

"ရှန်!" (ပြောင်တိပြောင်ချော်အသံလေးနဲ့ ပြန်ထူး
လာရင်း မျက်တောင်တွေကို တမင် ပုတ်ခတ်
ပုတ်ခတ်လုပ်ပြနေတယ်)

"ဘုရားဘုရား! လူတွေက ဒီဆရာမလေး ဒီလောက်
မျက်နှာရူးမှန်း မသိကြပါလားနော် .. ကျနော်ခေါ်ပြ
လိုက်ချင်တာ အဟိ အဟိ"

"ဆရာမလေးကို ကျနော်အတည်ပြောမလို့ဗျ"

"ဟုတ်!"

"ဆံပင်တွေက နက်ပီးသန်စွမ်းရမယ်.. မျက်နှာလေးက အပြုံးချိုချိုလေး ပီးတော့ စွာတေးလေး.. ကျနော်ကို လည်းနိုင်စားမယ်"

"အင်း"

"အဲ့လိုမျိုး သမီးလေးတစ်ယောက်လောက် ကျနော်တို့ အိမ်ထောင်ကျရင် မွေးပေးပါလားဗျာ?"

"မွေးပေးပေါင်!"

"ဟမ်.."

"ကျမကရှင့်ကို ပြန်မွေးပစ်မှာ.. ရှင်းပီလား? အသားဖြူဖြူ ဆံပင်ဂုတ်ထောက် မျက်ခုံးမွှေးထူထူ... အရပ်မြင့်မြင့်.. ကျွတ်ဆတ်ဆတ် မာကျောကျော.. စာတတ်ပေတတ် ဖဲသမား..လမ်းသရဲ.. ပီးတော့နှာပူးလေး.. မိဘတွေကို ဒုက္ခပေးမယ့်ကောင်.. အဲ့လို သားလေး မွေးပစ်မယ် ဟွန်းဟွန်း"

"သေရောဗျာ.. ဆရာမလေး ခင်ဗျား အဲ့လိုကောင်သွား
မွေးတာဟုတ်ပါပီ.. အရွယ်ရောက်လာလို့ ဒုက္ခပေးရင်
ကော?"

"သူ့အဖေ ကိုဖိုးသက်လေး ရှင်းလိမ့်မယ် .. ကျမ
ခင်ချိုမေ မသုခမစာရီ သွားလုပ်မှာပေါ့ ခွံ "

"ဘာရယ်?"

"မယ်သီလရင် ဝတ်ပီလေ အဟိ ရှင်တို့သားအဖကို
ထားသွားပီး သံသရာက လွတ်မြောက်ရာ လွတ်မြောက်
ကြောင်း.. အမေ.. အမေ.. ဟိဟိဟိဟိဟိဟိ ယားတယ်
ကိုဖိုးသက်လေး"

စိတ်မထိန်းနိုင်တော့တဲ့ ကျနော်တစ်ယောက် နှုတ်ခမ်း
လေးကို ထော်ထော်ကလေးလုပ်ပီး ပေါက်ကရ
တမင်လျှောက် ပြောနေတဲ့ ချစ်သူကို ကလိထိုးပီး

စနေမိတယ်။ ကျနော်ရင်ခွင်ထဲကို အတင်းတိုးဝင်
လာရင်း တစ်ကိုယ်လုံးတွန့်လိမ်လို့ ရယ်မောနေ
တဲ့သူမကို ကြည်နူးနေတဲ့စိတ်

နှလုံးနဲ့ ကျနော် အားရပါးရ အနမ်းမိုးစွေနေမိတယ်။
မျက်နှာလေးကို အားရပါးရနမ်း၊ လည်တိုင်ဖော့ဖော့
လေးကို နှုတ်ခမ်းနဲ့ဖိကပ်နမ်း.. သူမက တစ်ကိုယ်လုံး
တွန့်ပြီး ရှောင်နဲ့ ဆော့ကစားနေရင်းက ညဝတ်အိပ်
ထားတဲ့ရှပ်အင်းကျီက

ကြယ်သီးတွေပြုတ်ထွက်ကုန်တာမို့
အတွင်းခံမဝတ်ထားတဲ့ ဖြူဖွေး

သန့်စင်တဲ့ ထွားကျိုင်းကျိုင်း နို့ကြီး၂လုံးက
တစ်ဝက်တစ်ပျက် ပြူစစပေါ်လာတယ်။ စိတ်လှုပ်ရှား
သွားတဲ့ ကျနော်တစ်ယောက် မနေနိုင်တော့ပဲ ရင်ဘတ်
ဟကွဲဖြစ်နေတဲ့ ရှပ်အင်းကျီအောက်က ဆူဖြိုးတဲ့
ချိုဗူးတွေ ကို လက်နဲ့နှိုက်ထုတ် လိုက်မိတယ်။

နံနက်လင်းစ နေရောင် ခြည်နုနုလေး အောက်မှာ
 နီမြန်းတဲ့ အရောင်နဲ့ နို့သီးခေါင်းလေး တွေက
 တောင်မတ် တင်းမာ နေတယ်။ လက်ဖဝါး ၂ဖက်စလုံးနဲ့
 အားပါးတရ ဆုပ်ကိုင်ထားရင်း ချေမွဆော့ကစား
 လိုက်တော့ ငြိမ်ကျသွားတယ်။ နို့တစ်အုံလုံးကို
 ကိုင်ထားရင်း လက်မနဲ့ နို့သီးထိပ်ကလေးတွေကို
 ဖွဖွပွတ်ရင်း ဆရာမလေးရဲ့နို့တွေဟာ အခါတိုင်းထက်
 အဆမတန် ပိုကြီးလာသလိုပဲလို့ သတိထားလိုက်မိလို့
 တစ်ခုခုပြောဖို့ ခေါင်းငုံ့ထားရာကနေ ကျနော်မော့ကြည့်
 လိုက်မိတယ်။ ဆံပင် အခွေလိမ်လိမ် ကလေးတွေ
 ကြားထဲက မျက်နှာ ဝိုင်းဝိုင်းတစ်ခု.. မျက်လုံးတွေက
 အံ့ဩတုန်လှုပ် သလိုစိုက်ကြည့်နေတယ်။

"ဘုရားရေ.. ဒါဟာ မမကြီး... !"

.....

"ကန်တော့မမကြီး ... ကျနော်တမင်လုပ်တာ
မဟုတ်ဘူးနော် ... ကန်တော့ ကန်တော့"

ဝုန်းကနဲ အိပ်လျက်ကနေ ခုန်ထ လိုက်ပီး
ဆောင့်ကြောင့် ကလေးထိုင်လို့ လက်အုပ်ချီ
ထားလိုက်မိ တယ်။ ရှက်ကြောက် နေဟန်တူတဲ့
မမကြီးတစ်ယောက်ခမျာ လည်း အတင်းလူးလဲ
ထထိုင်ရင်း လျှောကျနေတဲ့ ထမီ ကိုပြင်ပီးစည်း၊
ဟကွဲဖြစ်နေတဲ့ယောက်ျားဝတ်ရှုပ်အင်းကျီထဲကို
ကျနော်

အိပ်မက်ယောင်ပီး ဆွဲထုတ်ထားတာ ခံထားရတဲ့
ကိုယ်လုံး ကိုယ်ထည်နဲ့ လိုက်အောင် သူမရဲ့ အင်မတန်
ထွားကြိုင်း လှတဲ့ နို့ကြီး ၂လုံးကို အတင်းပြန်ထိုးထည့်ပီး
ကြယ်သီးတွေပြန်တပ်နေတယ်။

လက်အုပ်ချီခေါင်းငုံ့ထားရင်း မသိမသာ အသနားခံတဲ့

အကြည့်နဲ့ မော့ကြည့်လိုက်တော့ ကျနော်နဲ့
 အောင်အောင် တို့ကို ငယ်ကထဲက အမတစ်ယောက်
 လိုထိန်း ကျောင်းခဲ့တဲ့ အပျိုကြီးဆရာဝန်မလေးများ
 ရှက်ရှာလွန်းလို့နေမယ် နှုတ်ခမ်းတွေတဆတ်ဆတ်တုန်၊
 လက်ချောင်းတွေလည်း တုန်ခါလို့ဗျာ။ ကျနော်က
 ခုမှလန့်နိုး လာပေမယ့် သူ့မျက်နှာကြည့် ရတာ
 လန်းဆန်း နေတယ်။ သူနိုးနေတာကြာပီပေါ့။ ဒါဆို
 ကျနော်ကကော ဘယ်လောက် ကြာအောင် လက်သ
 ရမ်းနေ မိတာလဲ။ သူလည်းရှက်လို့ ငြိမ်ခံနေရှာ
 တာလား။

"ဖိုးသက်.. အဲ့လိုမျိုးကြီး လုပ်မနေနဲ့ တော်တော့
 အောင်အောင် အိပ်ယာထ လာပီး မြင်သွားရင်
 မကောင်းဘူး နင့်ကိုငါဘာမှမပြောချင်တော့ဘူး"

*** **

ကျနော်ကို လေသံတိုးတိုးနဲ့ လှမ်းပြောပီးတာနဲ့
 မမကြီးတစ် ယောက် ခေါင်းအုံးနဲ့စောင်ကို ဆွဲယူပီး
 သူ့အိမ်ခန်းဖက်ကိုထထွက်သွားတယ်။ ရှက်ရွံ့အားနာပီး
 ထူပူနေတဲ့ ကျနော်လည်း ဘာလုပ်ရမှန်းမသိတော့ဘူး။
 မိုးစင်စင်လည်း လင်းစပြုနေပီ။ အိမ်အောက်ထပ်ကို
 ဆင်းလာပီး မီးဖိုခန်းထဲဝင်၊ မီးဖိုခန်းကနေ ခြံထဲဆင်းတဲ့
 တံခါးကိုဖွင့်ပီး နောက်ဖေးရေကပြင်က စည့်အိုးတွေ
 ချထားတဲ့နေရာမှာ မျက်နှာထိုင်သစ် နေမိတယ်။
 မျက်နှာသစ် ပလုတ်ကျင်းပီးတော့ နံနက်လင်းစ
 ကျေးငှက်တွေအော်မြည်သံတွေကြားထဲ ဖြာကျနေတဲ့
 နေရောင်ခြည်တန်းတွေကို ဘာရယ်မဟုတ်ငေးရင်း
 စီးကရက်တွေ တစ်လိပ်ပီး တစ်လိပ် ဖွာနေမိတယ်။

ကျနော်ဟာ စက်ဝိုင်း တစ်ခုထဲက ဘယ်တော့မှ
 မလွတ်မြောက် နိုင်တော့မယ့်ကောင်ပါလေ။

"ချို" ရယ်.. ကျနော်ချစ်တဲ့ ဆရာမလေး "ချို"ဟာ ဘယ်ဘဝရောက်သွားမလဲနော်။ ခင်ဗျားချစ်တဲ့ ကိုဖိုးသက်လေးဟာ ဘဝကို ဖြစ်သလိုဖြတ်သန်းပြီး လေလွင့် ပျက်စီးသွားခဲ့ပါဆိုတာတောင်မှ မသိနိုင်တော့ပါလားဗျာ။ မှောင်မဲပီးအေးစက်တိတ်ဆိတ်လွန်းတဲ့ ဘဝတစ်ခုထဲမှာ ဆရာမလေးချစ်တယ်ဆိုတဲ့ ကျနော့်ကို ထားပစ်ခဲ့ရသလားဗျာ။ ၂ယောက်တူတူမက်ခဲ့တဲ့ အိပ်မက်တွေအစတောင်မပြုခင်မှာ ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ်က ပျောက်သွားခဲ့တယ်ဆိုတာပဲ ကြားလိုက်ရတဲ့အခါ.. ကျနော် အံ့ကိုတင်းတင်း ကြိတ်ထားရင်း က ကို ပါးပြင် တစ်ခုလုံး ပူနွေးသွားတယ်။

"ဟေး! ဖိုးသက်.. မမကြီး မင့်ကို စိတ်မဆိုးပါဘူး ငါ့မောင်ရာ ဒီမှာရှက်ပီး လာငိုနေတယ်ဟုတ်လား"

... ..

"မနက်စာ ရေစိမ်ခေါက်ဆွဲ ချက်မလို့ မမကြီးကို
မီးဖိုထဲမှာ လာကူပေးဦးကွာ လိမ္မာတယ် ... လာ
မောင်လေး"

ကျနော်ပုခုံးကို ဖက်ပီး အပြုံးချိုချိုနဲ့ ချောမော့နေတဲ့
မမကြီး ဆွဲခေါ်ရာနောက်ကို လိုက်သွားရင်း ကျနော်
ပါးပြင်ပေါ်က မျက်ရည်တွေကို အသာအယာ ခိုးသုတ်
လိုက်မိတယ်။

ရက်သတ္တ တစ်ပတ်လောက်ကြာတဲ့အထိ မြို့ပြင်က
မူးယစ်ဆေး ရောင်းတဲ့အိမ်တွေကို သက်ဆိုင်ရာက
စောင့်ကြည့်နေတော့ တော်တော် ဒုက္ခရောက် နေကြရ
တယ်။

အရဲစွန့်ပီး သွားဝယ်တဲ့ကောင်တွေကို ပြန်အထွက်မှာ
ပြည်သူ့ရဲတွေက "မ" သွားလေတော့ကာ ရောင်းတဲ့
လူတွေလည်း မရောင်းရဲတော့သလို။ အတင်းစွတ်
သွားဝယ်တဲ့ ကျနော့်ဘော်ဒါ ၂ယောက်ထဲက
တစ်ယောက်က ပိုက်ဆံအများကြီးနဲ့ သူ့အိမ်က
လိုက်ရွေး လိုက်လို့ပြန်ထွက်လာပေမယ့်

နောက်တစ်ကောင်ကတော့ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်ဆိုပီး
မိဘတွေ ဥပက္ခာအပြုခံ လိုက်ရလေတော့ မော်စကို
ရောက်သွားရှာတယ်။ အကုန်လုံးခြေငြိမ်နေ ရတော့
တာပေါ့ဗျာ။

ကျန်တဲ့ ကောင်တွေဘယ်လိုဒုက္ခရောက်နေ နေ
ကျနော်ကတော့ အောင်အောင် ဆီက အတုံးလိုက်
အတစ်လိုက်ရှိ နေတဲ့ဟာကြီးကို ယင်းကိုက်
လာတိုင်းအရည်ကျိုပီး သွားသွားမျို လို့ရနေတော့
ခံသာနေ သေးတာပေါ့။

ဒါပေမယ့် လောဘတကြီးနဲ့ ၂ကောင်သား
 တက်ညီလက်ညီ ဆက်တိုက် ဆော်နေကြရင်း
 ပြတ်လပ်နေ တဲ့ အောင်အောင် ဘော်ဒါတချို့ကို
 မျှပေးလိုက် သေးတယ်ဆိုတော့ ရက်အတော်ကြာ
 လာတာနဲ့အမျှ ကျနော် တို့ပစ္စည်းပြတ် သွားတယ်။
 မျက်လုံးမှိတ် ထားလိုက်ရင် အဝါရောင် တောက်
 တောက် ကာလာတွေ မြင်လာတာ၊ နှာရည် ယိုတာ၊
 တသမ်းသမ်းတဝေဝေဖြစ်၊ ထိုင်ရမလိုထရမလိုနဲ့
 ကော့လန် နေအောင်ခံရတော့တာပဲ။ ကျနော်က
 အခန်းတံခါးပိတ် ပေတေကြိတ်မှိတ်ပီး ခံတယ်။ ညဖက်
 လူခြေတိတ်မှ တစ်ကိုယ်လုံး ပူလောင်နေတဲ့ ဒဏ်ကို
 မခံနိုင်တဲ့ အဆုံး ရေအေးအေးတွေခေါင်းပေါ်က
 လောင်းချပီး ချိုး၊ ချွမ်နစ်လောက် နေတော့
 ပြန်ပူလာပြန်၊ ထပ်ပီးရေပြေးချိုးနဲ့ သံသရာ လည်နေ
 တော့တာပေါ့။ ၃-၄ရက် ကျော်သွားတော့ တော်တော်

လေး သက်သာသွားပီမို့ အိမ်ကလူကြီးတွေ မသိအောင်
အခန်းအောင်းပီး ကြိတ်ခံနေရက အပြင်ထွက်လာ
မိတယ်။ စိတ်က တောင်းဆိုနေသေးပေမယ့်ရုပ်ခန္ဓာက
တောင့်တတာ

တွေအတန်ငယ် သက်သာရာရသွားပီ။ မနက်စောစော
အိပ်ယာက လန်းလန်းဆန်းဆန်းနိုးလာတော့ ရေမိုးချိုး
မျက်နှာသစ် သွားတိုက်ပီး မြို့အစွန်မှာ ဂစ်တာ
သင်တန်းဖွင့်ထားတဲ့ ကျနော့်သူငယ်ချင်း ဖိုးတေကို
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သွားထိုင်ဖို့ ဝင်ခေါ်တယ်။ ဒါပေမယ့်
ငတေက အိမ်မှာမရှိဘူး။ တဖက်

မြို့က မင်္ဂလာဆောင်မှာ ဂစ်တာသွား တီးဖို့ လိုက်သွား
လေရဲ့။

တိတိ!

ငိုက်စိုက်စိုက်နဲ့ စက်ဘီးနင်းပီး မြို့ထဲမှာ ယောင်ချာချာ
 ဖြစ်နေတဲ့ ကျနော်ကို နောက်ကနေ ကားဟွန်းသံ
 တတီတီပေးလိုက်သံကြောင့် လန့်သွားပီး လှည့်ကြည့်
 လိုက်တော့ ဝီလီဂျစ်ပေါ်မှာ မမီမီခိုင်နဲ့မမကြီး။
 စက်ဘီးပေါ် ကနေ မဆင်းပဲ ခွထားရင်း လမ်းမပေါ်
 ခြေထောက် ထောက်ပီးရပ်လိုက်တော့ ဂျစ်ကားလေး
 ကျနော် ဘေးမှာရပ် သွားတယ်။ ဆံပင်ရှည်တွေ
 ကိုလက်ကိုင်ပုဝါ အဖြူဆွတ်ဆွတ် ကလေးနဲ့စည်းနှောင်
 ထားတဲ့ မမီမီခိုင်က ကားစတီယာတိုင်ကို ကိုင်ထားရင်း
 ကျနော်ကို ချစ်စဖွယ်လေးပြုံးပြ နှုတ်ဆက်တယ်။
 နံဘေးမှာ ပါလာတဲ့ မမကြီးကတော့ ဆံပင်တွန့်
 လိမ်လိမ်တွေကို သပ်တင်လိုက်ရင်း ထုံးစံအတိုင်းပွစိပွစိ
 လုပ်ဖို့နှုတ်ခမ်းပြင်ရင်းစကား
 လှမ်းပြောတယ်။

"ဘယ်ပျောက် နေတာလဲ ဆရာလေး.. ပေါ်မလာ
ဇာတ်ကားရိုက် သွားတာကြာပေါ့"

"နေမကောင်းလို့ပါဗျ .. ဘယ်ကဘယ်လို?"

"ဈေးဝယ်ပီး ပြန်လာတာဟေ့.. ဒီနေ့ မိခိုင်တို့အိမ်မှာ
ဘုရားဝတ်တက် လုပ်မလို့ လိုအပ်တာ လေးတွေ
သွားဝယ်ကြတာ.. ကဲမထူးပါဘူး နင်အားတယ်မလား"

"ဟုတ်"

"ငါတို့နောက်က လိုက်လာခဲ့.. လုပ်အားပေး"

"တိန်!"

*** **

ရေကန်နံဘေးက ကုန်းမြင့်မြင့်ပေါ်မှာ မြက်ခင်းပြင်
စိမ်းစိမ်း အကျယ်ကြီးနဲ့ တော်တော်လှတဲ့ မြို့နယ်
ဆရာဝန်ကြီး အိမ်ဝင်းထဲ ကျနော်ရောက်နေတယ်။
အုတ်ကြွပ်မိုး တစ်ထပ်တိုက်ပု အနီရောင်လေးရဲ့

နောက်ဖက် ခြံဝင်းထဲက ဆီးတော်ပင်ကြီး တွေအောက်
မှာ ချက်ရေးပြုတ်ရေးနဲ့ အလုပ်တွေ ရှုပ်နေကြတာပေါ့။
မမကြီး ဖျော်ပီး လာချထားပေးတဲ့ လက်ဖက်ရည် ဖန်ချို
လေး ငုံရင်း အုန်းသီးခြောက် ၄-၅ လုံးကို စားမ
ထက်ထက်နဲ့ ကျနော် ခွဲနေတယ်။ ညဖက် ဘုရားဝတ်
တက်မှာ ဧည့်ခံဖို့ အုန်းနို့ကျောက်ကျော အတွက်
အုန်းနို့လို တယ်လေ။ မမကြီးက ဆန္ဒမကင်း
ထိုးနေသလို မမိမိခိုင်နဲ့ သူ့အမေကြီးက ကျနော်တို့
လောလောဆယ် စားဖို့သောက်ဖို့ ချက်ပြုတ်နေ
ကြတယ်။ အုန်းသီးအခွံခွါပီးတော့ အုန်းဆံခွဲ၊ အုန်းသီး
ခြစ် ပီးတာနဲ့ ပိတ်စပါးပါးလေးနဲ့ အုန်းနို့ညှစ်
အစရှိသဖြင့် ကျနော်တစ်ယောက် ထဲ ဇယ်ဆက်သလို
ဆက်တိုက် လုပ်နေမိတယ်။ ရပ်ကွက်ထဲမှာ သာရေး
နာရေး ရှိတိုင်း လုပ်နေကြမို့ ကျနော်က ကျွမ်းကျင်နေ
ပီလေ။

"အုန်းနို့ရပါပီခင်ဗျာ!"

"မြန်တယ်နော် ခဏလေးပဲ တော်တော်ကျွမ်းတယ်"
(မမီမီခိုင်က ကျနော့်ဆီမေးငေါ့ပြရင်း မမကြီးကို
ပြုံးစိစိနဲ့ လှမ်းပြောလိုက်တယ်)

"ဟင်းဟင်း ဖိုးသက်က နို့ညှစ်တာ တော်တယ်ဟ"

မမကြီးရဲ့ အဓိပ္ပါယ်ပါပါ စကားတွေကို ဘာကဘယ်လို
သဘောပေါက်တယ် မသိဘူး သူတို့ ၂ ယောက်သား
တစ်ခပ်နဲ့ ဖြစ်နေကြတယ်။ ကျနော့်မှာသာ
လိပ်ပြာမလုံဖြစ်ပီး ခပ်ရှက်ရှက်နဲ့ မမကြီးနော်! လို့
အရှက်ပြေ လှမ်းအော်ပီး ကျောက်ကျောက်ဖို့
အလုပ်များချင်ယောင်ဆောင်နေရတယ်။ နေ့လယ်ခင်း
ရောက်သွားတော့ ကြက်သားနဲ့ဗူးသီး၊ မုန့်ညှင်းချဉ်ရည်၊
ငရုတ်သီးထောင်းနဲ့ နေ့လည်စာ တူတူစားသောက်ကြပီး

ခဏနားလိုက်ကြတယ်။ ချက်ပြုတ်စရာတွေလည်း အားလုံးပီးသလောက် ဖြစ်နေပီလေ။ လက်ဖက်တွေလည်း သံဇလုံကြီးနဲ့နှပ်ထားပီးသလို ဆွင်းမကင်းကော၊ ကျောက်ကျောတွေပါ ပန်းတွေနဲ့ အားလုံး အဆင်သင့်ဖြစ်နေပီ။ အတော်လေးရင်းနှီးစ ပြုလာတဲ့ မမီမီခိုင်က သူ့အမေနဲ့ ကျနော်ကို မိတ်ဆက်ပေးရင်း စကားစမြည်ပြောဖြစ်နေကြတယ်။ မမကြီးကတော့ လူလစ်တိုင်း သူ့သူငယ်ချင်းမနဲ့ ကျနော်ကို မျက်စိမျက်နှာ ပစ်ပစ်ပြရင်း စနောက်နေတယ်။

"မမအင်ကြင်း မမ!"

ခြံဝက ကောင်မလေးတစ်ယောက် အော်သံကြားလို့ မမကြီး တစ်ယောက် ထထွက်သွားတယ်။ ခဏနေတော့ ပြန်ဝင်လာပီး ..

"ပြေးရဦးမယ် တော်ရေ့ ငါတို့ဝင်းထဲက အိမ်နီးချင်း
အန်တီကြီးတစ်ယောက် မူးလဲသွားလို့တဲ့ လာခေါ်
နေတယ်.. ဖိုးသက် မမကြီးကို လိုက်ပို့ပေး"

"ဟဲ့ အင်ကြင်း ငါလိုက်ပို့ပေးရမလား?"

"ရတယ်မိခိုင်း.. ဒီကောင့်စက်ဘီးနဲ့ပဲ လစ်လိုက်မယ်
နီးနီးလေးပဲဟာ.. ငါညနေစောင်းမှ ပြန်လာခဲ့မယ်..
လူနာသွားကြည့်ပီး အိမ်ပြန်ခဏနား ရေမိုးချိုး
အဝတ်အစား လဲချင်သေးတယ်"

"အေးအေး"

*** **

ကျနော့်စက်ဘီးကယ်ရီယာပေါ် စွေ့ကနဲ ခုန်တက်ပီး
ခါးကို သိုင်းဖက်လိုက်တဲ့ မမကြီးကြောင့် ကျနော်

တွန့်ကနဲ ဖြစ်သွားချင်တယ်။ ကိုယ်ကို ခပ်တောင့်တောင့် အနေအထားနဲ့ စက်ဘီးကို နင်းထွက်လာခဲ့တယ်။ မမကြီးရဲ့ ထွားကျိုင်းတဲ့ ရင်အစုံက ကျနော့်ကျောပြင်ကို လာထိထားတော့ အိစက်စက် အထိအတွေ့။ စိတ်ကို အဲ့ဒီနေရာမရောက်အောင် ထိန်းပီး စက်ဘီးကို ခပ်သွက်သွက်လေး နင်းနေမိတယ်။ အခါတိုင်းလိုပဲ ကိုယ့်မောင်လေးလို့ သဘောထားပီး မမကြီးက ကျနော့်ကို နောက်ကနေ တင်းတင်းဖက်ထားတာကို မလွှတ်ဘူးဗျ။

မမကြီးတို့ ဝင်းထဲရောက်တော့ အိမ်ကို အရင်ဝင်သူဆေးအိတ် ကလေးဝင်ယူပီး တစ်ဖက်အိမ်ကို ကူးသွားတယ်။ ကျနော်ကတော့ မမကြီးတို့ အိမ်မှာပဲ နေရစ်ခဲ့တယ်။ အိမ်အပေါ်ထပ် တက်သွားတော့ အောင်အောင် လည်း မရှိဘူးဗျ။ နေမွန်းတည့်ပီးစ ထမင်းစား ပီးစ အချိန်မှာ စက်ဘီးကို မြန်မြန်နင်းလာ

ရတော့ ချွေးအတော်ပြန်ပီး အိုက်လာလို့ ရှပ်အင်းကျီကို
 ချွတ်ပစ်လိုက်ပီး ကိုယ်တုံးလုံး ပုဆိုးတိုတိုနဲ့ အအေးခံ
 နေမိတယ်။ ညောင်းသလိုလိုလည်း ရှိလာတော့
 အိမ်အပေါ်ထပ် ကြမ်းပြင်ပေါ်က ဖျာအေးအေးလေး
 ပေါ်မှာ ပက်လက်လှန်လှဲ အိပ်နေရင်း လေတဖြူးဖြူး
 တိုက်နေတာကို ဇိမ်ခံရင်း မှိန်းနေလိုက်မိတယ်။
 နာရီဝက် တစ်နာရီလောက်နီးပါး ကြာတော့မှ မမကြီး
 တစ်ယောက် အိမ်ပြန်ရောက်လာတယ်။ အိမ်အပေါ်ထပ်
 ကို ထောင့်ထောင့်ထောင့်ထောင့်နဲ့ ပြေးတက်လာပီး
 ကြမ်းပြင် ပေါ်ကို သူ့ဆေးအိပ်ကို အသာချထားရင်း
 "ဝိုး! အိပ်ငိုက်လာပီ" လို့ ကျနော့်ကို လှမ်းပြောတာကို
 ပြန်မဖြေပဲ မျက်လုံးမှိတ်ပီးငြိမ်နေလိုက်မိတယ်။
 သူ့အိပ်ခန်းဖက်ကို
 လျှောက်သွားတဲ့ခြေသံကြားလိုက်ရပီး ရှမိနစ်လောက်
 ကြာ တော့ လေတဖြူးဖြူး တိုက်နေတဲ့ ကျနော့်ဘေးမှာ

လာလဲ့အိပ်ချ လိုက်တာကို မွေးကနဲ ကိုယ်သင်းနံ
ကြောင့် အလိုလိုသိလိုက်ရတယ်။

"ဟဲ့ကောင်! အိပ်ပျော်သွားတာလား"

"အိပ်ပါဘူး လေအေးအေးလေး တိုက်နေလို့ ဖိမ်ခံပြီးမှန်း
နေတာ"

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ကျနော် ပက်လက်လှန် အိပ်နေရာက
မျက်လုံးဖွင့်ပြီး ဘေးတစ်ဖက်စောင်းပြီး မမကြီးဖက်
လှည့်ကြည့်လိုက်မိတယ်။ အိုက်လို့ ထင်တယ်ဗျ။
မမကြီးက အိမ်နေရင်း ထမီအနွမ်းလေးနဲ့ စွပ်ကျယ်
ဂျိုင်းပြတ်ကလေး သွားလဲလာတယ်။ မမကြီးရဲ့
ပုံပန်းသဏ္ဌာန်က မျက်စိထဲ မြင်အောင်ပြောရရင် ပုခုံး
ကျော်ရုံ ဆံပင်အတွန့်အလိမ်လေးတွေနဲ့ မျက်နှာက

ခပ်ဝိုင်းဝိုင်းရယ်ဗျ။ အရပ်က ကျနော့်ထက်
 နည်းနည်းလေးပဲ နိမ့်တယ်ဆိုတော့ မိန်းမထဲမှာ တော်
 တော် အရပ်မြင့်တယ်လို့ ပြောရမယ်။ အရပ်မြင့်
 သလောက် လူကလည်း တော်တော်တောင့်တင်းတယ်။
 ခါးကလေးက သေးသွယ်သလောက်၊ တင်ပါးက
 ကောက်ချိတ်ချင် လောက်အောင် ကားကား ထွားထွား
 ကြီး၊ ရင်အစုံကလည်း လူကိုမြင်လိုက်တာနဲ့ အရင်ဆုံး
 ငေးကြည့်မိအောင်ကို ထွားတာ။ ဒါပေမယ့် သူက
 အရပ်မြင့်တော့ မြင်မကောင်းတော့ မဖြစ်ဘူးရယ်။
 သူ့ဟာနဲ့သူ ကြည့်ကောင်းတယ်ပေါ့ဗျာ။ အသားအရေ
 က မဖြူပေမယ့် မဖြူမညိုခပ်စိုစိုအသားအရေမျိုးပေါ့။
 ခြုံပြောရရင် ယောက်ျားတကာ စိတ်ကူးယဉ်ချင်စရာ
 ရုပ်ရည်၊ ကိုယ်လုံး အကုန်ရှိတာပေါ့။ ခက်တာက
 ဒီအပျိုကြီးက ပါးစပ်က ထစ်ကနဲဆို အပေါက်ဆိုး
 တာရယ်၊ ဆရာဝန်မ ဖြစ်နေတာရယ် ကြောင့်လား

မသိဘူး ယောက်ျားလည်းမရ၊ ရည်းစားလည်းမရှိ
 ဝှက်တီးဝှက်ကျ အပျိုကြီးမမရယ်ဗျ။ ဘယ်ယောက်ျားမှလဲ
 သူ့ကို ချစ်ရေးမဆိုရဲဘူးထင်တယ်။ အဲ့ဒီလို ဟိုတွေး
 ဒီတွေး တွေးနေရင်း မျက်လုံးလေးမှိတ် ပက်လက်
 ကလေး လှန်ပီး လေတဖြူးဖြူးတိုက်နေတာကို ဖိမ်ခံရင်း
 အိပ်နေတဲ့ မမကြီးကို ကျနော်ဘေးတိုက်ငေးနေမိတယ်။
 အသက်ရှုလိုက်တိုင်း နှိမ့်လိုက်မြင့်လိုက်ဖြစ်ဖြစ်သွားတဲ့
 ရွှေရင်အစုံက အနီးကပ်ဆိုတော့ ပိုပီးကြီးနေ
 သယောင်ယောင်ထင်ရတယ်။ ဟိုတလောကဒီနေရာမှာ
 မိုးအေးအေး နဲ့ဘေးချင်းယှဉ်လျှက်အိပ်ရင်း ငါအိပ်မက်
 ယောင်ယောင်နဲ့ အားရပါးရ ကိုင်မိသွားတာ ဒီနို့ကြီးတွေ
 ဘာလားဆိုတဲ့စိတ်က ဝင်လာတော့ ကျနော့်အောက်က
 လိင်တံက ဖြောင်းကနဲထောင်ထလာတယ်။ မတော်ပါ
 ဘူးလေ ဆိုတဲ့အသိနဲ့ မျက်နှာလွှဲဖို့ကြိုးစားပေးမယ့်
 မျက်လုံးက စွပ်ကျယ်အောက်ကနေ ထိုးထွက်နေတဲ့

တောင်ပူစာ၂လုံးအပေါ်မှာပဲ ခွာလို့ကို မရဘူး ဖြစ်နေတယ်။ ငါဘာဖြစ်နေတာလဲ? ဒါငါ့အမလိုချစ်ရတဲ့သူပါလို့ကိုယ့်ကိုကိုယ်ပြန် သတိပေးရင်း ဖောက်ပြန်ချင်လာတဲ့စိတ်ကိုထိန်းနေရပီ။ ဘာကြောင့်မှ မဟုတ်ဘူးဗျ။

ကျနော် မူးယစ်ဆေးပြတ် သလိုဖြစ်နေတာ။ အဲ့ဒါကြောင့်။ မူးယစ်ဆေးသုံးနေတဲ့သူတွေ (အထူးသဖြင့် အမှုန့်သမားတွေ) ဟာ ဆေးသုံးနေစဉ်ကာလမှာ လိင်ဆန္ဒရယ် လို့ ဘာမှမရှိတတ်ကြဘူး။ ရှင်းရှင်းပြောရရင် မေ့ကိုမေ့နေတာဗျ။ လပေါင်းများစွာ လက်နဲ့ ဖြေဖျောက်တာတောင်မလုပ်ထားတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ဟာ ဆေးပြတ်သွားပီဆိုတဲ့ အခြေနေတစ်ခုအရောက်မှာ ငုတ်နေတဲ့

လိင်စိတ်က တားမရဆီးမရ ဖိမရထလာတတ် တာမျိုးကိုး။

"နင်ငါ့ကို အားရပါးရ ကြည့်ပီး စိတ်နဲ့ ပစ်မှားနေတယ်
ဟုတ်လား?"

"@ @"

မျက်လုံးမှိတ်ထားလျှက်က ခပ်ငေါက်ငေါက် လေသံနဲ့
လှမ်း ပြောလာသံကြောင့် ရှက်စိတ်နဲ့ ဆတ်ကနဲ
ကျောပေးပီး လှည့်အိပ်လိုက်မိတယ်။ ဘုရားဘုရား!
မမကြီး အိပ်သွားတယ် ထင်နေတာ။ ငါ့ခိုးကြည့်ပီး
စိတ်ဖောက်နေမှန်း သိသွားပီ။ သေရော!

"ဟဲ့အကောင် ဖိုးသက်!"

"ဗျာ"

"ဒီဖက်ကိုလှည့်စမ်းပါ.."

"ဟုတ်"

"နင် ဘာဖြစ်နေတာလဲ"

"ဘာ.. ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး မမကြီး.. ကျ.. ကျနော်"

"ဟွန်း! ငါမပြောလိုက်ချင်ဘူး ဟိုနေ့ညကလည်း တညလုံး ငါကမိုးအေးအေးနဲ့ သူ့အနားနွေးမလားလို့ တိုးအိပ်မိပါတယ် တစ်ကိုယ်လုံးကို ရစရာမရှိအောင်နို့ က်ပေးတယ် ကိုယ့်အမကို ငရဲမကြောက် ဘာ မကြောက်"

"မ.. မဟုတ်ပါဘူးဗျာ"

"ဘာမဟုတ် တာတုံး .. တစ်ကိုယ်လုံး ဖွတ်ဖွတ် ကြေတော့မယ်လေ .. သတ္တိကလည်းမရှိဘူး ဘာမှ မလုပ်ရဲ ပဲနဲ့ဟာဟ"

"ကျနော် အိပ်မက်ယောင်သွားတာပါ မမကြီးရာ"

"ဪ! ခုကော ဒါက အိပ်မက်ယောင်နေတာလား
ပြစ်ပါဦး ကဲ"

"အာ.. မမကြီး"

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ မမကြီးတစ်ယောက် ဖိုးကနဲ ဇတ်ကနဲ
ပုဆိုးအောက်က ငေါထွက်ပီး ထိုးထိုးထောင်ထောင်
ဖြစ်နေတဲ့ ကျနော့်လိင်တံကို ဖမ်းကိုင်လိုက်တယ်။
ဘယ်လောက်ပဲ ကြောက်လန့်နေပါစေ "မ" ဆိုတဲ့
အထိတွေ့ကြောင့် ကျနော့်လီးက ဆတ်ကနဲ ဆတ်ကနဲ
နေအောင် တုံ့ပြန်ပီး မမကြီးရဲ့ လက်ဖဝါးထဲမှာ
တုန်ခါနေတယ်။ ကယောင်ကတမ်းနဲ့ မော့ကြည့်လိုက်စေ
တာ့ မမကြီးရဲ့ မျက်နှာက နီမြန်းပီး အသက်ရှူသံတွေ
ပြင်းစပြုလာတယ်။ ကျနော့်ကို ဆူနေကျ နှုတ်ခမ်းထူ
အမ်းအမ်း လေးကလည်း တဆတ်ဆတ် တုန်ခါလို့
တစ်စုံတစ်ရာကို မျှော်လင့်နေတဲ့ပုံစံဗျ။

"ဘာလုပ်နေတာလဲ ... မင်းအလကားကောင်
စကြောက်!"

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ကျနော့်ပုဆိုးကို ဆွဲဖြေလိုက်ပြီး
အောက်ခံဘောင်းဘီအောက်က နီရဲတင်းပြောင်နေတဲ့
လိင်တံကို တုန်ယင်နေတဲ့ လက်ချောင်းတွေနဲ့
ဆွဲထုတ်လိုက်တယ်။

ကျနော့်တစ်ကိုယ်လုံး လိင်စိတ်နဲ့ ရှက်ကြောက်စိတ်တွေ
ရောယှက်နေ လေတော့ တဆတ်ဆတ်ခါမတတ်
စိတ်လှုပ်ရှား လွန်းနေတယ်ဗျာ။ ဟုတ်ပါတယ်။
ခင်ဗျားတို့ သိပီးခဲ့သလိုပါပဲ ကျနော်ဟာ လူပျိုပေါက်
ကလေး မဟုတ်တော့ပါဘူး။ ကျနော် ချစ်တဲ့

ရူပဗေဒဆရာမလေးနဲ့ နေချင်သလို နေခဲ့ဖူးပီးသားပါ။ ဒါပေမယ့် မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့မှ အထိအတွေ့ မရှိတော့တာ နှစ်တွေချီလာခဲ့ပီလေ။ ပီးတော့ အခု လောလောဆယ် ကျနော့်လိင်တံကို ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ထားပီး ပွတ်သပ်နေတဲ့သူက ကျနော်ချစ်ကြောက်ရတဲ့ အမကြီးတစ်ယောက် လို ရှိသေရသူဗျ။ ဖွန်ထူနေတဲ့ စိတ်အလျင်က ဘာလုပ်ရမှန်းတောင် မသိတော့လောက်အောင် ထူပူနေတာပါပဲ။ မမကြီး မလုပ်နဲ့လို့လဲ မပြောရဲဘူး။ ကျနော့်ကို စိတ်ဆိုးသွားမှာလည်း ကြောက်ရသေးတယ်။ ဂုဏ်သိက္ခာရှိ မျက်နှာကျောတင်း အပျိုကြီးဆရာဝန်မလေ။ ဒီကြားထဲ ကျနော် ခုနကပြောခဲ့သလို ငုတ်လျှိုးနေခဲ့တာ ကြာပီဖြစ်တဲ့ လိင်စိတ် ပြန်အပေါ်လာဆိုတော့ ကျနော် တော်တော် ရိုင်းစိုင်း ကြမ်းတမ်းတဲ့စိတ်က ဝင်စပြုလာပီ။ စိတ်ထဲရှိတဲ့ အတိုင်း လွှတ်ပေးလိုက်မိတော့မလိုလို၊ တစ်ချက်

တစ်ချက်စိတ်က လွှတ်ထွက်ချင်လာ သလိုဖြစ်လာလို့
မနည်းထိန်းနေရတယ်။ ခုကျနော်က ပက်လက်လှန်လှဲ
နေရာကတံတောင်ဆစ်၂ဖက် ထောက်ပီး ခေါင်းထောင်
ထ အနေအထားမှာ.. မမကြီးက ကျနော်ဘေးမှာ
တင်ပါးလွှဲထိုင်ပီး ပေါက်ကွဲတော့

မတတ်တင်းမာပီး နီရဲတောင်မတ်နေတဲ့ ကျနော်
လိင်တံကြီးကို လက်နဲ့စေးစေး ပိုင်ပိုင်ဆုပ်ကိုင်ပီး
အပေါ်အောက် လျှောတိုက်ပေးစပြုလာပီ။ များများ
မဟုတ်ပါဘူး ၄-၅-၁၀ ချက်လောက်ပဲ လုပ်ရသေးတယ်
ကျနော်တင်ပါးနဲ့ ကြမ်းပြင် လွှတ်ထွက်သွားတဲ့အထိ
ကော့တက်သွားရင်း ကယောင်ကတမ်း ပါးစပ်က
အသံတွေ ထွက်ရင်း သုတ်ရည်တွေ ပန်းထုတ်မိ
လိုက်တယ်။

"အား... မမကြီး ကျ.. ကျနော်မရတော့ဘူး.. ရှိး..."

"ဟောတော့! အများကြီးပါလား အကုန်စင်ကုန်ပီ အားကလည်း သန်ပါ"

မမကြီးရဲ့ အံ့ဩတကြီး ရေရွတ်သံနဲ့အတူ ကျနော် လိင်တံ ထိပ်ဖူးက သုတ်ရည်တွေက တဖျောဖျော ပန်းထုတ်နေတာဟာ လှုပ်ခါးစမှာ အဖုံးဖွင့် ထုတ်လိုက်တဲ့ ဆော်ဒါပုလင်းတစ်လုံးလိုပဲ။ ပထမ တစ်ချက် ပန်းထုတ်ထုတ်ချင်းမှာ ဘယ်လောက် အားပြင်း သွားသလဲဆိုရင် ဖျစ်ကနဲ ထွက်လာပီး အမြင့်က နေပြန်အကျမှာ မမကြီး လက်မောင်းအိုး၊ လက်ဖျံတွေ ပေါ်ကို ပေကုန်ကရော.. ဒါပေမယ့် မီးတောင် ပေါက်ကွဲလို့ အဆက်မပြတ် ပန်းထွက်လာသလို နောက်ပိုင်းလည်း ဆက်တိုက် ပန်းထုတ်နေသေးတာကို မမကြီးက အံ့ဩတကြီးဖြစ်နေတာဗျ။ အေးလေ.. ကျနော်ပြောဖူးသလိုပဲ နှစ်တွေချီတဲ့ အထိအောင်းထား သမျှခုမှဖောက်ထုတ်ပစ်လိုက်သလိုဖြစ်သွားတာနေမှာပဲ

ပါ။ အားကုန်သလိုဖြစ်သွားတဲ့ ကျနော်တစ်ယောက်
 ထောက်ထား တဲ့ တစ်ထောင်ဆစ်တွေကို လျှောချ
 လိုက်ပီး ပက်လက်လှန်ပြန်လှဲအိပ်ပီး မျက်လုံးစုံမှိတ်ရင်း
 နားနေလိုက်တယ်။ မမကြီးတစ်ယောက် ကျနော်
 ပြေလျော့ နေတဲ့ ပုဆိုးအစကိုဆွဲယူပီး အကုန်လုံးရွှဲနစ်
 ပေပွသွားတဲ့ သုတ်ရည်တွေကို လိုက်သုတ်နေတယ်။
 အားလုံးသန့်စင် သွားတော့မှ သက်ပြင်း မျှင်းမျှင်း
 ကလေး ချပီး တင်ပါးလွှဲထိုင် နေရာကနေ ကျနော်ကို
 ကျောပေးလို့ပြန်လှဲသွားပြန်တယ်။ ွဦးစလုံးရဲ့ရင်ထဲမှာ
 တထိတ်ထိတ်နဲ့ဖြူစင်တဲ့ သံယောဇဉ်ကို အရောင်ဆိုးမိ
 ပါပီကောလား ဆိုတဲ့တုန်လှုပ်တဲ့စိတ်ရယ်.. ဘာတွေဖြစ်
 ကုန် တာလဲဆိုတဲ့ ဝေခွဲမရတဲ့စိတ်ရယ်.. အဆုံးစွန်ထိ
 မရောက်ခဲ့ရသေးတော့ အလိုမကျသလို ဖြစ်တဲ့
 စိတ်ရယ် ရောပီး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက် နေကြတယ်။

သူ့ခမျာ လည်း လုပ်တုံးက လုပ်လိုက်မိပီး ခုတအား
ရှက် နေရှာ တယ်ထင်တယ်ဗျ။

*** **

၍မိနစ်လောက် ငြိမ်နေလိုက်ကြတာ လေတိုးလို့ ပြုတင်း
ပေါက် ခန်းဆီးတွေ တဖျတ်ဖျတ်ခတ်သံ ကလွဲပီး
တိတ်ဆိတ်နေတယ်။ ခုနက တစ်ခါပီးသွားလို့
တင်းနေတာ လျော့သလိုလိုဖြစ်သွားတဲ့ ကျနော့်လိင်တံ
က ပြန်မတ်လာပြန်ပီဗျာ။ ဒုက္ခပါပဲ။ မလုပ်တာကြာလို့
ချက်ချင်းပန်းထွက်ပီး ပီးသွားပီလို့ ထင်နေတာ
ခုဇာတ်လမ်း က စလာပြန်ပီ။ ကျနော်ကြားဖူးတဲ့ စီနီယာ
ဆေး သမားတွေ ပြောပြတဲ့ပုံပြင်တွေထဲကလို ဖြစ်တော့
မယ် ထင်တယ်။ ဆေးသမားတွေက ခုလိုဆေးပြတ်ပီး

နလံအထမှာ အသေအကြေ စိတ်ထပီး ခဏခဏ
 အသေတွယ် တတ် တယ်ဆိုလားလေ။ ခုဆို ကျနော်မှာ
 ကြောက်စိတ်က နည်းနည်းလျှော့သလိုလို ဖြစ်လာတာ
 နဲ့ အမျှရဲစိတ်ကလေး ဝင်လာသလို မမကြီးကို အရိုင်း
 ဆန်ဆန် ထကြမ်းချင်စိတ်ကပေါ်လာပီ။ ခက်တာက
 မမကြီးကလည်း သူ့ကို မထိရဲမကိုင်ရဲဖြစ်နေတာကို
 မခံချိုမခံသာဖြစ်ပီး ဟိုဖက်ကနေ သက်ပြင်းခိုးခိုး ချနေ
 တော့ ဘာဖြစ်ဖြစ်အဆုံးစွန်ထိ လုပ်ပစ်လိုက်ဖို့ အားပေး
 သလိုကိုဖြစ်လာတယ်။ မျက်လုံးဖွင့်ပီး မမကြီးကို
 စောင်းငဲ့ကြည့်လိုက်တော့ ကျနော်ကို ကျောပေးထားတဲ့
 ကိုယ်လုံးတောင့်တောင့် ဖင်ကားကားကြီးက စိန်ခေါ်နေ
 သယောင်ယောင်။ မထူးတော့ပါဘူးဆိုတဲ့စိတ်နဲ့ ကျနော်
 ထထိုင် လိုက်တယ်။ ကိုယ်တုံးလုံးဖြစ်နေတဲ့ ကျနော်ပြေ
 လျှော့နေတဲ့ ပုဆိုးကို ပြန်ဝတ်လိုက်ပီး မမကြီးအနား

ကပ်ရင်း ပုခုံးကို ခပ်ဖွဖွဆုပ်ကိုင်ပြီး လှုပ်နှိုးရင်း ခေါ်
လိုက်မိတယ်။

"မမကြီး!"

"အင်း .. ဘာလဲ?"

"ဒီ..ဒီနေရာကြီးမှာ မကောင်းပါဘူး .. အ.. အိပ်ခန်းထဲ
သွားကြမလား"

"နင်က ဘာထပ်လုပ်ဦးမလို့လဲ ဟွန်း!"

ဆူအောင့်အောင့်အသံနဲ့ ဟောက်သလိုလို လုပ်လာလို့
လန့်သွားပေမယ့် ဘေးတစောင်းလှဲ အိပ်နေရာက
ဆတ်ကနဲ ထထိုင်ပြီး သူ့ဆံပင်တွန့် လိမ်လိမ်လေး
တွေကို တစ်ပတ်လျှိုချည်နှောင်လိုက်ပြီး ကျနော့်ကို
လှည့်မကြည့်ပဲ မတ်တပ်ထရပ် လိုက်ပြီး သူ့အိပ်ခန်း

ဖက်ကို ထထွက်သွားတယ်။ ထထွက်သွားတဲ့ မမကြီးကို လှမ်းငေး လိုက်မိတော့ ခြေလှမ်းလိုက်တိုင်း နိမ့်တုံ မြင့်တုံ ဖြစ်သွားတဲ့ အိမ်နေရင်း တပတ်နွမ်း ထမီပါးလေး အောက်က တင်ပါးကြီး အလယ်တည့်တည့်မှာ စိုစိစိအကွက် လိုက်ကြီး။ ကျနော်သိလိုက်ပီ။ မမကြီး စိတ်ထလို့ ဟိုဟာက အရည်တွေ တောက်တောက်ယို နေတာပဲ။ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ဘာလုပ်လိုက်မှန်း မသိလိုက် ခင်မှာပဲ မမကြီးနောက်ကို အပြေးတပိုင်းလေး ခုန်ထပြီး လိုက်သွားလိုက်မိတယ်။

*** **

အိပ်ခန်းတံခါးကို ကျနော် ကလန့်ထိုး လိုက်တယ်။ ပရုတ်လုံး အနံနဲ့ အပျိုနံသင်းနေတဲ့ မမကြီးရဲ့ အခန်းထဲ

မှာ ကျနော်ရောက်နေခဲ့ပီ။ ခုနကလို ကတုန်ကယင်
 မဖြစ်တော့တဲ့ အပြင် ယောက်ျား တစ်ယောက်ရဲ့
 လိင်စိတ်ထဲ တဲ့အခါ ဖြစ်လာတတ်တဲ့ ကြမ်းတမ်း
 ရိုင်းစိုင်း လွန်းတဲ့ စိတ်က ကျနော့်ကိုလွှမ်းမိုးထားပီဗျ။
 ကုတင်ပေါ်ကနေကြမ်းပြင်ပေါ်ကို ခြေထောက် ချပြီး
 ထိုင်နေတဲ့ မမကြီးက ရှက်ဝဲဝဲဟန်နဲ့ မျက်လွှာလေးချလို့
 ခေါင်းငုံ့နေတယ်။ ကြောက်စိတ်မရှိ တော့တဲ့ ကျနော်
 ကတော့ ပုဆိုးကို ဖြေချလိုက်ပြီး အတွင်းခံ ဘောင်းဘီ
 ကိုပါ ချွတ်ချပစ်လိုက်တယ်။ ဝစ်လစ်စလစ်ဖြစ်သွားတဲ့
 ကျနော့်ကိုယ်လုံးကို ဆတ်ကနဲလှမ်း ကြည့်လိုက်တဲ့
 မမကြီး တစ်ယောက် မျက်လုံးလေး ပြူးသွားဟန်ပဲ။
 ကျနော့်လိင်တံက အဝတ်မဲ့ဖြစ်သွားတော့ လေထဲမှာ
 တရမ်းရမ်းနဲ့ နီရဲတင်းပြောင်နေတာကို သူမြင်လိုက်
 ရတာကိုးဗျ။ တစ်လှမ်းချင်းတိုးကပ်လာတဲ့ ကျနော့်ကို
 မော့မကြည့်ပဲ နီရဲတောင်မတ်ပြီး မာန်ဖီနေဟန်တူတဲ့

ကျနော် လိင်တံကြီးကိုပဲ ငေးကြောင်ကြည့်နေရှာတယ်။
 အနားရောက်သွားတာနဲ့ စည်းနှောင်ထား ပေမယ့်
 တစ်မျှင် နှစ်မျှင်လောက်ကျန်နေသေးတဲ့ အပျိုကြီးမမရဲ့
 နဖူးပေါ်က ဆံနွယ်ခွေခွေလေးတွေကို သပ်ဖယ်
 လိုက်ရင်း ကိုယ်ကိုကိုင်ညွှတ်လို့ ကျနော်မျက်နှာ
 တစ်ပြင်လုံးကို အနမ်းတွေချွေချလိုက်မိတယ်။ ချက်ချင်း
 ဆိုသလိုပဲ မမကြီးဆီက တရူးရူးတရှားရှား အသံတွေ
 ထွက်ကျလာပီဗျ။

အင်မတန်စိတ်လှုပ်ရှားနေမှန်းသိသာနေတယ်။

ဆတ်ကနဲကျနော် ခါးကို လက်၂ဖက်နဲ့ တင်းတင်း
 သိုင်းဖက်လာပီ။

ဖက်ထားတဲ့လက်တွေကလည်းအငြိမ်မနေဘူး။ ကျနော်
 ကျောနဲ့ ပြောင်တလင်းခါနေတဲ့ ကျနော် တင်ပါးပြင်ကို
 ပွတ်သပ်နေတယ်။ ထူအမ်းအမ်းနှုတ်ခမ်း ကိုတွေ့ပြီး
 စုပ်ယူရင်း လျှာကို ထိုးထည့်လိုက်တော့ တစ်ကိုယ်လုံး

ကော့တက်လာပီး ကုန်းပေါ် ပစ်တင်ခံ လိုက်ရတဲ့
 ငါးစင်ရိုင်း တစ်ကောင်ကို တဆတ်ဆတ် ခါတက်သွား
 တယ်။ ဘယ်ကနေဘယ်လိုလုပ်လိုက်မိတယ်မသိဘူး။
 မမကြီးရဲ့ စွပ်ကျယ်လေးကို ဆွဲချွတ်ပီး ဘော်လီ
 အင်းကျီမာ ဂေါက်ဂက်ကြီးကို ချွတ်ထုတ်ပစ်လိုက်မိပီ။
 အကာအကွယ်မဲ့ သွားတော့မှ ဆိုဒ်ကြီးတယ်လို့
 သတ်မှတ် ရမယ့် နို့အကြီးကြီး၂လုံးက ဝင်းလက်လက်
 ကြီးဘွားကနဲ ပေါ်လာတယ်။ အင်မတန် ကိုယ်လုံး
 ကိုယ်ပေါက် တောင့်တင်းပီး ဘယ်သူနဲ့မှ ထိတွေ့ဖူး
 ဟန်မတူသေးတဲ့ အပျိုကြီးမမနဲ့ သန်မြန်တုံးအရွယ်
 ဆေးပြတ်ထားလို့ လိင်စိတ်ပေါက်ကွဲပီး အရိုင်းစိတ်
 ဝင်နေတဲ့ လူငယ်လေးကျနော်တို့ မီးကုန်ယမ်းကုန်
 ပေါက်ကွဲဖို့တာဆူနေပီဗျာ။

နှုတ်ခမ်းချင်းအားရ လောက်အောင်စုပ်နမ်း ပီးမှ မွေး
 တေးတေးရနံ့လေးတွေ သင်းပျံ့နေတဲ့ မမကြီးရဲ့
 လည်တိုင်ဖော့ဖော့လေးတွေကိုပါ ကျနော်နှုတ်ခမ်းနဲ့
 ရွရွ ရွရွလေး အထက်အောက် လျှောတိုက်ပီး
 နမ်းပေးနေ လိုက်တယ်။ ဟာလာဟင်းလင်းဖြစ်နေတဲ့
 ဆူဖြိုးဝင်းလက်နေတဲ့ နို့ကြီး၂လုံးကို လုံးဝကို
 မတို့မထိသေးဘူး။ နှုတ်ခမ်းစုပ်၊ လည်ပင်းနမ်းတာနဲ့တင်
 အပျိုကြီးခမျာ တွန့်လိမ်ပီး ပါးစပ်က မပီဝိုးတဝါး
 ငြီးငြူသံတွေ ဒလကြမ်းထွက်ကျနေရှာပီ။ ကုတင်ပေါ်က
 နေ ခြေထောက်ချပီး ထိုင်နေရာက ခါးကလေးမတ်ပီး
 ကျနော်လည်တိုင်ကို သိုင်းဖက် တွယ်တက်သလို
 အတင်းဆွဲထားတော့ မတ်တပ်ရပ်ရင်း ကုန်းကွကွဖြစ်
 နေတဲ့ ကျနော် အနေရခက်လာတယ်။ အသာအယာ
 လေး မမကြီးရဲ့ခါးကို သိုင်းဖက်ရင်း ကုတင်ပေါ်ကို
 တွန်းလှဲလိုက်ရင်း ကျနော်ပါ ထပ်လျှက်ဖိချလိုက်တယ်။

ကုတင်ပေါ် ပက်လက်ကလေးဖြစ်နေတဲ့ မမကြီးရဲ့ ပြေလျော့စပြုနေတဲ့ခါးက ထမီလေးကို ကျနော်ဆွဲချွတ် ဟန်ပြင်တော့ မျက်လုံးစုံမှိတ် ထားလျက်က လက် တစ်ဖက် နဲ့ အတင်း ထမီစတစ်ဖက်ကို လှမ်းကိုင်ပီး ဟင့်အင်း.. ဟင့်အင်း လို့ ကယောင်ကတမ်းနဲ့ ဘာမှန်း မသိ ငြင်းဆန်ပြန်ရောဗျ။ ဘာဖြစ်ရပြန်တာလဲမသိဘူး။ သူ့ဖာသာငြိမ်နေတဲ့ ချာတိတ်ကလေး ကျနော့်ကို ခပ်တည်တည်နဲ့ လီးလာကိုင်ပီး ဆွတုံးကလဲသူပဲ။ ကျနော်တစ်ချိပ်းသွားတုံးက အားရဝမ်းသာတဲ့ မျက်နှာနဲ့ နှုတ်ခမ်းလေးကိုက်ပီး သုတ်ရည်တွေကို ပြောင်အောင် အားရပါးရ သုတ်သင်ပေးရင်း ကျနော့်လိင်တံကို တဖို့ဖို့မြည် အောင် ညှစ်သွားတာလဲ သူပဲ။ နောက်ဆုံး မိန်းမများ ခံချင်အစို၊ မခံချင် အခြောက်ဆိုတဲ့ ဆိုတဲ့ စကားအတိုင်း ထမီအနောက်မှာ အကွက်ကြီးထ တဲ့အထိ စိုရွှဲနေခဲ့တာလဲ သူပဲမဟုတ်လား။ ခုလို

နဖူးတွေ့ဒူးတွေ့ အလိုးခံရ တော့မယ် ဆိုတော့မှ မျက်စိ
သူငယ် နားသူငယ် ရုပ်ကလေးနဲ့ ထမိကို အချွတ်မခံ
နိုင်တာလိုလို လုပ်နေပြန်ပီဗျာ။

"အ့!"

တဟုန်းဟုန်း တောက်လောင်နေတဲ့ ရာဂမီးကြောင့်
အရင်လို ရိုသေလေးစားစိတ်တွေ ကြောက်စိတ်တွေ
မရှိတော့တဲ့ ကျနော် စိတ်ဆင်ရိုင်းကို ချွန်းဖွင့်လိုက်မိပီ။
ထမိကို လွှတ်ပေးလိုက်ပီး နို့ကြီး၂လုံးကို လက်၂ဖက်နဲ့
စုံကိုင်ပီး ညှစ်ချေနေရင်း ဘယ်ကောညာပါ ဟိုဖက်
ဒီဖက် နို့သီးခေါင်း နီညိုရောင် စုတူတူ တွေကို
ခပ်ပြင်းပြင်း စို့ပေးတယ်၊ နို့တစ်အုံလုံးကိုပါ လျှာအပြား
လိုက် တပြတ်ပြတ် မြည်အောင် လျှောက်လျှက် ပေးပစ်

လိုက်တယ်။ အပျိုကြီးများ ကျောနဲ့ အိပ်ယာလွှတ် ထွက်သွားအောင် ကော့ကော့ တက်လာတဲ့ အထိ အလူး အလိုမ့် ခံစားနေရရှာပီ။ အသက်ရှူသံ ခပ်ပြင်း ပြင်းနဲ့ ကျနော့်ခေါင်းက ဆံပင်တွေကို လက်ဖက်စလုံး က လာဆုပ်ကိုင်ပီး...

"ဖိုးသက်.. ဖိုးသက် .. အာကွာ.. အရမ်းမောတယ် ... မမကြီး... အခု... ဘယ်လိုကြီးမှန်းမသိဘူး။"

အဲ့ဒီလို ကယောင် ကတမ်းသံတွေ ဆူညံလာတဲ့အထိ ၁၀မိနစ်လောက် မရပ်မနား နို့စို့ပစ်လိုက်တယ်။ မမကြီးရဲ့ ကိုယ်ပေါ်မှာ မှောက်ထားရင်း အားရပါးရ နို့စို့နေတာကို ရပ်၊ ဒူးထောက်ထိုင်လိုက်ရင်း ထမီကို မချွတ်တော့ပဲ ဒေါက်ကွေးရောက်တဲ့အထိလှန်နေတဲ့

ထမီကို အောက်စကနေကိုင်ပီး ဆွဲလှန်ပစ်လိုက်တယ်။
 သန်စွမ်းလှတဲ့ အမွှေးနက်နက်ကြီး တွေအောက်က
 အရည်တွေ စိုပီး အဆီတဝင်းဝင်း ဖြစ်နေတဲ့ အဖုတ်
 ဖောင်းဖောင်း အိအိကြီးက ဝင်းကနဲ ပေါ်လာရော။
 အစွမ်းကုန် တောင်မတ်နေပီဖြစ်တဲ့ အကြောပြိုင်းပြိုင်း
 ထနေတဲ့ ကျနော်လိင်တံကို အရင်းက ကိုင်ထားရင်း
 ဖောင်းအိနေတဲ့ အဖုတ်ပေါ်မှာ တေ့ပီး ရှေ့ကိုဆတ်ကနဲ
 တိုးလိုက်တော့ အိကနဲအရသာနဲ့အတူ လိင်တံက
 ကျုံ့ဝင်သွားတယ်။ တတောင်၂ဖက်ကို ထောက်ပီး
 ရုန်းကန်ဖို့ကြိုးစားလာတဲ့ မမကြီးကို တွန်းဖိထားရင်း
 အတင်း စွတ်ထည့်တယ်။ လိင်တံ တစ်ဝက်လောက်ထိ
 တအိအိနှစ်မြုပ်စပြုလာတယ်။

"မရဘူး... မရဘူးထင်တယ်.. တစ်ဆို့ဆို့ကြီး ...
ပြန်ထုတ်လိုက်ကွာ ... မမကြီးနေရခက်လာပီ ..
မောင်လေး.. အားးးးး ကွဲသွားမယ်.. ဟားးးး"

ဘယ်လောက်ပဲငြင်းဆန်နေပါစေ ကာမဘီလူးစီး သွားပီ
ဖြစ်တဲ့ ကျနော့်ကိုတားလို့မရတော့ပါဘူးဗျာ။ မမကြီးရဲ့
ခါးကျင်ကျင်လေးကို ကျနော့်လက်၂ဖက်နဲ့ စုံကိုင်ရင်း
အတင်းထိုးထည့်ပစ်လိုက်မိပီ။

"သေပါပီ.. သေပါပီ.. ကျွတ်..ကျွတ်... အရမ်းလုပ်တယ်
ကွာ.."

ကျနော့်လိင်တံ တစ်ချောင်းလုံး ခုဆို အပျိုကြီးရဲ့
စောက်ဖုတ် ဖောင်းဖောင်းကြီးထဲ အဆုံးထိမြုပ်သွားပီ။

ဆီးခုံချင်း ထိကပ်မိတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် မမကြီး တစ်ယောက် တတောင်ဆစ် ၂ဖက်ထောက်ထားရာက ပြန်လှဲအိပ်ပီး ငြိမ်ကျသွားတယ်။ ကျနော် ကိုယ်တိုင် လည်း ဘာမှ ဆက်မလုပ်သေးပဲ အသာလေး ငြိမ် နေမိတယ်။ စက္ကန့်အနည်းငယ်လောက် ငြိမ်နေပီး တော့မှ အသာအယာလေး လိင်တံကို ဆွဲထုတ်ကြည့် လိုက်တော့ ကြပ်သိပ်လွန်းတဲ့ အဖုတ်ကြောင့် တထစ်ထစ်နဲ့ ဖြစ်နေတာမို့ ကျဉ်စိမ့်စိမ့်အရသာကို ခံစားရင်း ဖြေးဖြေးချင်း လိင်တံထိပ်ဖူးပေါ်တဲ့အထိ ဆွဲထုတ်လိုက်မိတယ်။ အထုတ်အသွင်းလေး ဖြေးဖြေး ချင်း ၁၀ချက်လောက် လုပ်ကြည့်လိုက်တော့ အတော် လေး ချောမွတ်စပြုလာပီ။ ဇိမ်လေးနဲ့ လိုးနရင်း မမကြီး ကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ မျက်လုံးစုံမှိတ် ထားရင်း နို့ကြီး ၂လုံးကို လက် ၂ဖက်နဲ့ အုပ်ကိုင်ထားရင်း အံကြိတ် ခံ နေရှာတယ်။ သူ့လက် ၂ဖက်ကိုဆွဲဖယ်ပီး နို့ ၂လုံးကို

အားရပါးရဆုပ်ချေရင်း ကျနော့်ဆောင့်ချက် တွေကို အရှိန်စတင် ကြည့်တယ်။ ရုန်းကန်ငြင်းဆန်တာ တွေ မလုပ် တော့ဘူး။ အတော်လေး အဆင်ပြေ လာပီ ဆိုတော့ မှ ကျနော့်ဆောင့်ချက်တွေက မာန်ပါလာ တယ်။

"ဖတ်..ဖတ်.. ဖြောင်း.. ဖတ်"

"အင့်... အင့်...ဟား... ရှိ... ရှိ... ဖြေးဖြေးကွာ... ကျွတ်!"

"မမကြီး!"

"ဘာလဲ?"

"ကျနော် မရတော့ဘူး .. တအားဆောင့်ချင်လာပီ ... ဆောင့်မယ်နော်?"

"မသိဘူးကွာ.. ကျွတ်! နင့်သဘော.. စကားမများနဲ့"

မီးစိမ်းပြလာတာနဲ့ ကျနော့်ဆောင့်ချက် တွေကို အရှိန်
 တင်ပစ်လိုက် တယ်။ လိင်တံကို တစ်ချောင်းလုံး အပြင်
 ရောက်လုနီးပါး ဆွဲဆွဲထုတ်၊ ဆီးခုံချင်း တဖြောင်း
 ဖြောင်း ရိုက်မိတဲ့အထိ ဆောင့်ဆောင့်သွင်း လုပ်နေရာ
 က ၁၀မိနစ်လောက်နေတော့ မမကြီးတစ်ကိုယ်လုံး
 တွန့်လိမ်ကောက်ကွေးသွားတယ်။ လူပျိုပေါက်စလေး
 မဟုတ်တော့တဲ့ ကျနော်တစ်ယောက် မမကြီး ခရီးဆုံး
 ရောက်သွားမှန်း ရိပ်မိလိုက်ပီ။ တစ်ကိုယ်လုံး တဆတ်
 ဆတ်တုန် တက်သွားပီး တောင့်တင်းနေရာက ပျော့ခွေ
 ငြိမ်သက် သွားတဲ့ မမကြီး ကိုယ်လုံးပေါ်ကို
 ဒူးထောက်ပီး ဆောင့်လိုးနေရာက မှောက်ချလိုက်ပီး
 ဂျိုင်းကြား၂ဖက်အောက် လက်လျှို၊ ပုခုံးကို စုံကိုင်ပီး
 တဖန်းဖန်းဆောင့် ိုး ရင်း ဘယ်လိုမှ မထိန်းနိုင်တော့တဲ့
 အဆုံး သုတ်ရည်ပူပူတွေကို အပျိုကြီးရဲ့ အဖုတ်ဖောင်း
 ဖောင်း ကြီးထဲ တဖိဖိ ပန်းထုတ်ပစ်လိုက်မိတယ်။

အားရပါးရ ကာမဂုဏ်အရသာကို ခံစားပြီး ခရီးဆုံး
ရောက် သွားကြတဲ့ ကျနော်နဲ့မမကြီး ဘာမှစကားမဆိုပဲ
ထပ်လျှက်အိပ်နေရင်း ငြိမ်သက်နေကြတာ မိနစ်အတန်
ကြာ သွားတယ်။ သုတ်ရည်တွေ ပန်းထုတ်ပီးသွားတော့
ကျနော်လိင်တံက ခဏလောက် ပြန်ပီး ပျော့ခွေသွား
ပေမယ့်။ အဖုတ်ထဲက ဆွဲထုတ်ပီး ခဏကြာလာတော့
အလိုလို ပြန်တောင်မတ်လာပြန်တယ်။ ဖိကပ်ပီးအိပ်
နေတာမို့ မမကြီးရဲ့ ဗိုက်ကို ထောက်မိနေတော့ကာ
အထိအတွေ့ကြောင့်ကျနော်ဟာပြန်တောင်လာတာကို
သူသိနေမှာပေါ့။

မျက်လုံးလေးမှိတ်ပီး မှိန်းနေတဲ့ မမကြီးရဲ့ ပါးပြင်ကို
ကျနော် ရွတ်ကနဲနမ်းလိုက်ရင်း ခပ်တိုးတိုး စကားစပြော
လိုက်တယ်။

"မမကြီး!"

"ဘာတုန်း?"

"ကျနော် ပြန်ဖြစ်လာပြန်ပီ"

"ဘာဖြစ်လဲ အဲဒီတော့?"

"မ.. မဝသေးဘူး... ထပ်.. ထပ်လုပ်ချင်သေးတယ်"

... ..

"လုပ်.. လုပ်ရမလား ဟင်?"

"မသိဘူးဟာ.. ငါတော့ အရူးအမဲသားကျွေးမိပီ..
သေချင်တာပါပဲဟာ .. ဟွန်း"

*** **

အတွေ့အကြုံမနုတဲ့ ကျနော့်အမြင်အရ ပြောရရင် မမကြီး အင်ကြင်းမေ တစ်ယောက် အပျိုစစ်စစ်တော့ မဟုတ်လောက်ဘူးဗျ။

ရတနာဝင်းထိန်ဝတ္ထုထဲကလို အပျိုစစ်စစ်ကို ကနဦးလုပ်လုပ်ချင်း အဆက်မပြတ်၃-၄ချီလောက်အားပါးတရ လုပ်ပစ်ဖို့ဆိုတာ တကယ်တမ်း အပြင်လောကမှာ ဖြစ်မှ မဖြစ်နိုင်တာကိုး။ (ဟိုနာမည်ကျော် စာရေးဆရာကြီး ရေးတဲ့ ဇာတ်လမ်းထဲက တရားသူကြီးမ ကို ချာတိတ်လေး မောင်မောင်ရဲ့ စစ်ချင်း ဖင်ထောင်ချတဲ့ကိစ္စတုံးက သူက အပျိုစစ်စစ်လို့ဆိုပေမယ့် အပြိုကြီး ဖြစ်မယ်လို့ ယူဆရမယ်ထင်တယ်၊ အပျိုကြီးစစ်စစ်ကို ဖွင့်ဖွင့်ချင်း ဖင်ထောင်ချဖို့ဆိုတာ မနည်းလှတဲ့ ကျနော့် အတွေ့အကြုံအရ မလွယ်ဘူးဆိုတာ သေချာ တယ်လေ)

ခုဒုတိယတစ်ကြိမ် ဇာတ်လမ်းပြန်စတော့ ကျနော့်စိတ်
 တွေက တော်တော်ရဲတင်း သွားပီဗျ။ မိန်းမ အတော်
 များများ ဟာ ယောကျ်ားတစ်ယောက်ရဲ့ အချစ်ခံ
 (ရိုင်းရိုင်း ပြောရရင် အလံခိုး) လိုက်ရတဲ့နောက်မှာ
 အလိုလို နေရင်း အလွမ်းမိုးခံရသလို ဖြစ်ဖြစ်
 သွားတတ်တာ လည်းပါတာပေါ့လေ။ တော်ရုံမငြင်းဆန်
 နိုင်တော့ပဲ အလိုလိုက်လာကြ တတ်တာမလားဗျာ။
 အရင်က ကျနော်အင်မတန် ချစ်ကြောက် ရိုသေရတဲ့
 မမကြီးကို ကျနော်ခု လုပ်ချင်သလိုလုပ် ပေးနေပီ။
 နောက်ထပ် တစ်ချီထပ်လုပ်ဖို့ ခွင့်ပန်တာကို စုတူတူ
 မျက်နှာအိုအိုလေးနဲ့ မသိဘူးဟာ.. လို့ပြောသံ မဆုံးခင်
 လေးမှာ ကို ကျနော် ဒူးထောက်ထိုင် လိုက်ပီး
 အရည်တွေ တစ်မ့်တစ်မ့်ယိုစီးကျနေတဲ့ သူ့အဖုတ်
 ဖောင်းဖောင်း ကြီးအဝမှာ ကျနော့် တင်းပြောင်နေတဲ့
 လိင်တံကို တွေ့ပီးသားဖြစ်နေခဲ့တာဗျ။

အု! ဖြေးဖြေးဟာ ... နင်က ကိုယ့်အမ
ကိုနည်းနည်းပါးပါးညှာတာမယ်မရှိဘူး
အရမ်းကြီးလုပ်ရသလား ကျွတ်!

လမ်းကြောင်းက ချောနေပီးသားမို့ လိင်တံထိပ်ဖူး
မြုပ်သွားတာနဲ့ အဆုံးထိ ဆောင့်သွင်းလိုက်တော့
အောင့်ကနဲ ဖြစ်သွားဟန်တူတဲ့ မမကြီးက ပက်လက်
လှန်အိပ်နေရာကနေ မျက်လုံးပြူးပြပီး လှမ်းဟောက်
တယ်။

ကျနော်စကားရှည်ရှည်ဝေးဝေး ပြန်ပြောမနေတော့ပဲ
ဒီလောက် တောင် သဟောက်သဟမ်း နိုင်လွန်းတဲ့
ဆရာဝန်မ အသေ ဦး ပစ်မယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ကထောင်းကနဲ
ထလာပီး ခပ်ကြမ်းကြမ်းပဲ ၃-၄ချက်လောက်ဆင့်ပီး
ဆောင့်ချလိုက်တယ်။ ကျနော်တမင်ဆောင့် ဦးပစ် လိုက်
မှန်း ရိပ်မိ သွားလို့လား မသိဘူး ဘာမှထပ် မပြောလာ

တော့ပဲ အောက်နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ပီး အံကြိတ်ခံ
 နေတယ်။ တဖြေးဖြေးအရှိန်တင်ပီးဆောင့်လာလိုက်တာ
 မအင်ကြင်းမေတစ်ကိုယ်လုံး ကျနော်ဆောင့်ဆောင့်ချ
 လိုက်တိုင်း တုန်တုန်တက်သွားတဲ့အထိ အရှိန်တွေက
 ပြင်းလာသလို ကျနော်အသက်ရှူသံပြင်းပြင်းရယ်..
 ဟာကွာ..ဟာကွာ မင့်ဟာကြီးကတအားမာလာတယ်
 ဆိုတာကို ထပ်ခါတလဲလဲပြောနေတဲ့ သူမ ရဲ့ကယောင်
 တမ်းညည်းသံတွေက ရောထွေးဆူညံစပြုလာတယ်။

ဖောင်း..ဖောင်း.. ဖတ်..ဖောက်ဖောက်!

ဖိုးသက်... အား... ရှိုး... ဖြေးဖြေးကွာ.. အား...
 အမလေးနော်.. ဒီကောင်လေး

မမကြီး.. ကျနော်တအားကောင်းလာပြီ ရှိုး...

ဆောင့်ကွာ.. တအားဆောင့်ပစ်.. မင်းစိတ်တိုင်းကျ
ဆောင့်ပစ် အီးးးး

ဒူးထောင်ပေါင်ကားအနေအထားနဲ့ပက်လက်အိပ်ထား
တဲ့ မမကြီးကို ဒူးထောက်လျှက်နဲ့ တဖုန်းဖုန်းဆောင့် ိုး
နေရင်းက သူ့ကိုယ်လုံးကို ဆွဲလှည့်လိုက်ပြီး
ဘေးတိုက်တစောင်းအိပ်လျှက် အနေအထားဖြစ်သွား
အောင်ပြင်ပေးလိုက်တယ်။

အဖုတ်ထဲက ကျနော် လိင်တံကိုတော့ မကျွတ်ထွက်
သွားအောင်သတိအနေအထားနဲ့ပေါ့။

ဘေးတိုက်အိပ်ထားတော့ ညှိစိုစိုနဲ့ပြောင်တင်းနေတဲ့
ဖင်၂ခြမ်းကြားထဲထိုးခွဲဝင်ရောက် သွားတဲ့ ကျနော်
လိင်တံကို မြင်နေရတာ ဖီလင်ပိုတက်စေတယ်လေ။
အချိန်သိပ်ဆွဲမနေတော့ပဲ လက်လှမ်းမီရာ

မမကြီးရဲ့နို့တစ်လုံးကိုလှမ်းဆွဲညှစ်၊ ကျန်လက်တစ်ဖက်
က ဖင်တစ်ခြမ်းကိုအပေါ်ဆွဲမ ထားရင်း တဖန်းဖန်း
အဆက်မပြတ်ဆောင့် ဦး နေမိတယ်။ မိနစ်၃၀လောက်
အဆက်မပြတ်သောင်းကျန်းနေမိတော့ ၂ယောက်စလုံး
ချွေးပြန်စပြုလာသလို ကျင်စိမ့်တဲ့ ကာမအရသာ
ကလည်း ပြောမပြတ်အောင် ၂ယောက်စလုံး
အတွက်ကောင်းနေကြတယ်။

မအင်ကြင်းမေရဲ့ တောင့်တင်းတဲ့ ကိုယ်လုံးကြီးက
ဘယ်လောက် ဦး ဦး အ ဦး ခံပျံ့မယ်လို့စိမ်ခေါ်နေသလို၊
သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း ကြိုက်သလောက်သာလုပ်ဆိုတဲ့
မျက်နှာပေးမျိုးဆိုတော့ ကျနော့်အတွက် အသားကုန်
သင်းကျန်းလို့ကောင်းနေတာပေါ့ဗျာ။

ဟာ..ဟာ.. ဖိုးသက် မြန်မြန်.. မြန်မြန်..ဟာဟာ
ဟာဟာ

အဲ့လိုပလုံးပထွေး အော်သံနဲ့ တစ်ကိုယ်လုံး တဆတ်
ဆတ်ခါလာတဲ့ မအင်ကြင်းမေကို ကြည့်ပီး ကျနော်
လည်း ထိန်းလို့မရတော့ဘူးဗျာ။

သူပီးတော့မယ်ဆိုတာ သိလိုက်ရတော့ ကျနော်လည်း
ချက်ချင်း ပီးချင်စိတ်က ဖြစ်လာတယ်။ အပြင်းထန်ဆုံး
ဆောင့်ချက်တွေနဲ့ လှုပ်ရှားလိုက်ရင်း သုတ်ရည်တွေကို
တထုတ်ထုတ်နဲ့ ဖင်အိအိကြီး ၂ခြမ်း ကြားထဲက
အဖုတ်ဖောင်း ဖောင်းထဲကို အားရပါးရ ပန်းထုတ်
ပစ်လိုက်မိပီ။

XXXXX XXXXX XXXXX

ဖိုးသက်?

ဗျာ မမကြီး

မင်း ငါ့ကို အထင်သေးသလား ပြော?

ဟာဗျာ မသေးပါဘူး ... မမကြီးက ကျနော်အမပဲဟာ

ခုမင့်အမ မှမဟုတ်တော့တာ လွန်ကုန်ပီလေ... ငါက
သိက္ခာမရှိ ကိုယ့်မောင် အရွယ်လေးနဲ့ ဖြစ်မိသွားတယ်။

မဟုတ်ပါဘူး .. ကျနော်ကိုယ်တိုင်ကလည်း မမကြီး
အပေါ်ဖောက်ပြန်ချင်မိခဲ့တာကိုး ပီးတော့ ကျနော်
ဆေးပြတ်နေတာ အဲ့ဒါကြောင့် မထိန်းနိုင် တော့တာ
ပါဗျာ

ဟင်း... မှားကုန်ပီ မောင်လေးရယ် ကဲ.. တော်ကြစို့ဟာ
ထပ်မမှားချင်တော့ဘူး ထတော့ ရေမိုးချိုးရအောင် မိခိုင်
တို့အိမ်သွားကြစို့။

ညဉ့်နက်စပြု လာတာနဲ့အမျှ ဘုရားဝတ်တက် လာကြ
တဲ့ ပိရိသတ်တွေ တဖြေးဖြေးစဲစဲ ပြုလာတယ်။

အကျွေးအမွေး အတွက် ဧည့်ခံခဲ့တဲ့ ပန်းကန်ခွက်
ယောက်တွေ သိမ်းပြုနေကြရင်း မအင်ကြင်းမေ နဲ့
ကျနော် မျက်နှာချင်းမဆိုင် ဖြစ်အောင်သတိထားပြီး
ရှောင်နေမိကြတယ်။ နေ့ခင်းက တသက်လုံး မောင်ရင်း
နှမ သဖွယ်ရင်းနှီး ကျွမ်းဝင်ခဲ့ရာက စည်းကျော် ပီး
လွန်ကျူးခဲ့မိတဲ့အတွက်

၂ယောက်စလုံး ရင်ထဲမှာ မကောင်းလှဘူး ပေါ့လေ။
သနပ်ခါး ရေကျဲလေး ပွတ်ထားတဲ့ မမကြီးရဲ့ မျက်နှာက
ဟန်လုပ်ပီး ပြုံးယောင်ယောင် လုပ်ပြနေ ပေမယ့်
တော်တော် အရှက်ရနေမှန်း ကျနော်ရိပ်မိ နေတယ်။
အရင်က သေသေချာချာ သတိမထားမိ ခဲ့တဲ့ မမကြီး
ရဲ့ကိုယ်လုံးကိုခုမှ ကျနော် ခိုးခိုးကြည့် နေမိတယ်။
ယောဂီရောင်ထမီ နဲ့ခါးတိုအင်းကျီ အဖြူဆွတ်ဆွတ်

ကလေးကြောင့် တစ်တစ်ရစ်ရစ် ကိုယ်လုံးလေးက ပေါ်လွင်လွန်းနေတော့ကာ ကျနော့်စိတ်ထဲ ခါးကျင်ကျင် ကလေးကို ဆွဲဖက်ပီး အရိုင်းဆန် ချင်လာတဲ့ စိတ်က ပေါ်လာပြန်ရောဗျ။ အထူးသဖြင့်ခါးတို အင်းကျီလေး ဝတ်ထားတော့ မို့မောက်ပီး စူထွက်နေတဲ့ ရင်အစုံကို ကြည့်ရင်း နေ့ခင်းက အားရပါးရ လက်ဖဝါးနဲ့ အုပ်ကိုင် တာတောင် လက်နဲ့မဆံ့လောက်အောင် လှုံ့ထွက်နေတဲ့ ချိုပူးဝါဝင်းအိထွားကြီး တွေကို စိတ်နဲ့မှန်းဆကြည့်ရင်း နို့သီးခေါင်းအနီရဲရဲလေးတွေ ကို အားရပါးရ ထိုင်စို့ချင် စိတ်က ပေါ်လာပြန်လို့ သက်ပြင်း ခိုးခိုးချရင်း မျက်နှာလွှဲ နေရတယ်။ ကျောပေးထား လိုက်ပြန်ရင် လည်း ထမီအောက်က ကားထွက်နေတဲ့ "မောင့် တစ်သက်စာ" အိုးကြီး လို့လူငယ်တွေ ငေးကြည့် နောက်ပြောင်လေ့ရှိတဲ့ တင်ပါးအယ် အယ်ကြီးကို မြင်မိပီး ငါဒီအိုးကြီးကို လေးဖက် ထောက်ပီး မ ိုး လိုက်

ရတာ နာတယ်လို့ ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန်တွေတွေ့ရင်း
အာခေါင်တွေခြောက်ခြောက်လာလို့ ရေအိုးစင်မှာ
ရေခပ်ခပ် သောက်ရတာလည်း ခဏခဏဖြစ်လာပီဗျာ။

ဖိုးသက်

ဗျာ! မမီမီခိုင်

နက်ဖန်အားတယ်မလား?

အာ.. ကျနော်က အမြဲတမ်းအားနေတာ ဘာခိုင်းမလို့လဲ
အမ

အကူညီတောင်းမလို့ပါ

ဟုတ်..

တောင်ပေါ်ဖက် သွားလည်ချင်တယ် ရေတံခွန်တွေ
အများကြီးနဲ့ အရမ်းလှတယ်ဆို .. အဲဒါ ဖိုးသက်
လိုက်ပို့ပေးမလား နက်ဖန် သွားချင်တယ်

အဲဒီနေရာက လူတွေအများကြီးနဲ့ ပစ်ကနစ် ထွက်မှ
ကောင်းတာဗျ .. ရှုခင်းတွေအရမ်းလှတာတော့မှန်တယ်
လူသူလေးပါးမရှိဘူး ဘယ်သူတွေပါမှာလဲ အမ..
မအင်ကြင်း နဲ့ မမီမီခိုင် ၂ယောက်ပဲလား တခြား
ဘယ်သူတွေ?

ဟင့်အင်း အင်ကြင်းက နက်ဖန် ဂျူတီတဲ့ ခိုင် က
တစ်ယောက်ထဲ ရှုခင်းကြည့်ရင်း ရေဆော့ ချင်နေတာ
လိုက်ပို့

(စိတ်ထဲမှာ ဒုက္ခပါပဲကွာ လို့ညည်း လိုက်မိပေမယ့်
တစ်စုံတစ်ရာကို ချက်ချင်းသတိရလိုက်လို့ ခေါင်းငြိမ်ပြ
လိုက်မိတယ်)

တကယ်လိုက်ပို့ရမှာနော်? ဂတိ?

ဟုတ်..

ဒါဆို နက်ဖန်မနက် နာရီလောက် မြို့အထွက် ဓာတ်
ဆီဆိုင်နားက နေစောင့်နေ ခိုင်း ဆက်ဆက် လာခဲ့
မယ်နော်

အင်း ဟုတ်

ဖိုးသက် အင်ကြင်း မသိစေနဲ့နော် ရှူးတိုးတိုး!

အိမ်အနောက်ဖက် မီးဖိုဆောင်ထဲမှာ ပစ္စည်းတွေ
သိမ်းနေတဲ့ ကျနော့်ကို ခုလို ခပ်တိုးတိုး လေးစကား
လာကပ် ပြောပီး ချိန်းဆိုပီးတာ နဲ့လှစ်ကနဲ အိမ်ရှေ့ကို
မြူးတူးခုန်ပေါက်ရင်း ထွက်ပြေးသွားတဲ့ မမီမီခိုင်ကို
ကြည့်ရင်း ခေါင်းတခါခါနဲ့ ကျနော် ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်။

အပျိုကြီးတွေဟာ ဘယ်လိုတွေ မှန်းကို မသိပါဘူးဗျာ။
 ဘာဖြစ်လို့လို့၊ ဝှက်သည်းဖိုတွေလုပ်ချင်နေတာမှန်းကို
 နားမလည်ပါဘူး။ ကျနော်ဆိုတဲ့ ဆေးသမားကလည်း
 ကိုယ့် အကြံနဲ့ကိုယ်ကိုး။ သူသွားလည်မယ် ပြောတဲ့
 ရေတံခွန်တွေ၊ အဝါရောင်တောက်တောက်နဲ့နီညိုရောင်
 သမ်းတဲ့ သစ်ပင်တွေ ပေါက်ရောက်နေတဲ့ နေရာရောက်
 ဖို့ ကျနော်တို့မြို့နေ မိုင်၂၀လောက် ကားနဲ့သွား ရတယ်
 ဗျ။ မိုင်၂၀ဆိုလို့ ခဏလေးမထင်နဲ့။ တောင်တက်
 တောင်ဆင်းတွေ အကွေ့အကောက် တွေမို့ တော်
 တော်လေး မောင်းရမယ်။ ကျနော်လိုက်ပို့ချင်ရခြင်း
 အကြောင်းရင်းက အဲဒီနေရာ သွားတဲ့ လမ်းပေါ်မှာ
 ရွာလေးတွေ ဖြတ်ရပါကောလား။

တောင်ပေါ်ရွာလေးတွေ ဆိုတော့ ဘိန်းစိုက်တဲ့ တောင်
 သူတွေရှိသလို၊ နံပါတ်ဖိုး မရပေမယ့် ဘိန်းမဲတော့ ဝယ်
 လို့ရတယ်ဗျ။ ကျနော့်အကြံက သူ့ကို လိုက်ပို့ရင်း

လမ်းကြုံဝင်ဝယ် ပါဆယ်ထုပ်ပီး ယူလာခဲ့မယ်ပေါ့။
 မြို့နယ် ဆရာဝန်ကြီးအိမ်က ဂျစ်ကားမှန်း လူတကာ
 သိတယ် ဆိုတော့ကာ မြို့အဝင်ဂိတ်က ပြည်သူ့ရဲတွေ
 လည်း ဘာမှစစ်ဆေးမှာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ သေချာ
 တယ်လေ။ ခန္ဓာကိုယ်က ပြတ်စ ပြုလာပေမယ့် စိတ်က
 တောင်းဆိုနေတုံးမဟုတ်လားဗျာ။

XXXXX XXXXX XXXXX

မမိမိခိုင်နဲ့ သူ့မိဘတွေကို နှုတ်ဆက်ပီး မအင်ကြင်းမေ
 ကိုစက်ဘီးနဲ့ တင်လို့ ခြံအပြင်ဖက်ကို နင်းထွက် လာတဲ့
 အချိန်မှာ မိုးက အတော်ချုပ်သွားပီ။

စက်ဘီး ကယ်ရီယာပေါ် စွေကနဲ တင်ပါးလွှဲ
 တက်ထိုင်လာတဲ့ မမကြီးက တစ်လမ်းလုံးတိတ်ဆိတ်ပီး
 ဘာမှစကား မဆိုဘူး။ ကျနော်လည်း စကားကို မပြောရဲ
 သလို အာစေးမိထားတယ်။ သစ်တောဝင်းထဲက မမကြီး
 တို့အိမ်ရှေ့ရောက်လာတော့ စက်ဘီးဘရိတ် အုပ်ပီး
 ခွလျက်နဲ့ ခြေထောက် ထောက်ပီး ရပ်ပေးလိုက်တယ်။
 စက်ဘီးပေါ်က အသာအယာ ဆင်းသွားတဲ့ မမကြီးက
 ကျနော့်ကို နှုတ်ဆက်စကား တောင်မဆိုပဲ အိမ်ရှေ့
 တံခါးမကြီးကို ခတ်ထားတဲ့ သော့ခလောက် ကို
 ဖွင့်နေတယ်။ အိမ်ပြန်ရ မလား စဉ်းစားမိပေမယ့် ခုန
 ကထဲက တိတ်တဆိတ် ဖောက်ပြန်နေတဲ့ ကျနော်ဇဝေ
 ဇဝါ နဲ့ စက်ဘီးပေါ်က မဆင်းပဲ ဒီတိုင်းကြီး တန်းလန်း
 ဖြစ်နေတယ်။

ဟိုကောင် အောင်အောင် တစ်ယောက် အိမ်ပြန်ရောက်
 နေပီလားမသိဘူးဗျ။ ခပ်တည်တည်နဲ့ စက်ဘီးကို

ဒေါက်ထောက်ပီး ထောင်ထားခဲ့ရင်း အိမ်ထဲ လှမ်းဝင်
သွားလိုက်တယ်။ ဖျောက်ကနဲ မီးခလုတ်ဖွင့်သံ နဲ့အတူ
လေးပေမီးချောင်း တွေလင်းထိန် သွားတော့
အိမ်အောက်ထပ် ဧည့်ခန်းထဲမှာ အူကြောင်ကြောင်နဲ့
ခါးထောက်လျှက် ရပ်ရင်း မမကြီးကို လှမ်းကြည့်
လိုက်မိတယ်။ ဖျတ်ကနဲ လှမ်းကြည့်လာတဲ့ မမကြီးရဲ့
မျက်နှာက စူပုပ်ပုပ် ဖြစ်နေသလို ထင်ရတာမို့ လန့်
တောင် သွားတယ်ဗျာ။

ဟိုကောင် အောင်အောင် ပြန်ရောက်နေ ပီလား မသိ
ဘူးနော် မမကြီး

(ခြောက်ကပ်ကပ် အသံနဲ့ စကားစ လိုက်တော့ တိတ်
ဆိတ် နေတဲ့ အိမ်ကြီးထဲမှာ ကျနော့်အသံက ဟိန်းထွက်
သွားတယ်)

ဘယ်သိမလဲ.. သိချင်ရင် သူ့အခန်းထဲ သွားတက်
ကြည့်ပေါ့

(ဆူအောင့်အောင့် အသံနဲ့ ပြန်ဖြေရင်း မီးဖိုခန်းဖက်ကို
ဇောင့်ဇောင့်ဇောင့်ဇောင့်နဲ့ ထွက်သွားတဲ့ မမကြီးရဲ့
နောက်ပိုင်း ကိုငေးကြည့်ရင်း စိတ်ယားသလို ဖြစ်စပြု
လာပီ)

ဘာမှဆက်မပြောတော့ပဲ အိမ်အပေါ်ထပ်ကို ပြေးတက်
လာခဲ့မိတယ်။

အောင်အောင့်အခန်းပေါက်ဝရောက်တော့ အခန်းထဲမှာ
ဘယ်သူမှ ရှိမနေဘူး။ ဟိုမအေဘေးလေးက ဘယ်သွား
သေနေပြန်လဲမသိဘူးဗျ။ အောင်အောင် ဆိုတဲ့
အကောင် ကလည်း ခပ်တေတေ အကောင်ရယ်။
မူးယစ်ဆေး တင်ပဲလား ဆိုတော့မဟုတ်ဘူး။ အသုဘ

အိမ်တကာ လည်ပီး ဖဲလိုက်ချတဲ့ သောက်ကျင့်လေးပါ
 အဆစ်ပါ သေးတာကိုး။ အသုဘရှိလို့ ကတော့
 မိုးအလင်း ဖဲဝိုင်းမသိမ်းမချင်း ကျောက်ချပီး ရိုက်တော့
 တာမျိုး။ ဒါကြောင့်လဲ ကျနော်နဲ့ ဘော်ဒါဖြစ်နေတာ
 နေမယ်ဗျ။ ဒီအချိန်ထဲ အိမ်ပြန်မအိပ်သေးပုံပေါက်တော့
 တစ်နေရာရာမှာ ဝိုင်းကောင်းနေပီ ထင်တယ်။ အောင်
 အောင့်အိပ်ခန်းဝ ကနေပြန်လှည့် ထွက်လာ တော့
 နေ့ခင်းက အိမ်အပေါ်ထပ်မှာ မမကြီးနဲ့ ပွဲကြမ်းခဲ့တဲ့
 နေရာကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ပီး သွေးတွေက ဆူဝေ
 လာပြန်တယ်။ ကျနော်အမှန်တိုင်း ပြောရရင်
 မဝသေးဘူးဗျ။ ထပ်ပီး ရေကုန်ရေခမ်း ထပ်လုပ်ချင်
 သေးတယ်။ မမကြီးရဲ့ကိုယ်လုံးကလည်း ခင်ဗျားတို့ကို
 ပြောပြခဲ့သလိုပဲ စိတ်ကြိုက်သာလုပ် ဘာမှမမှုဘူးဆိုတဲ့
 ဟာမျိုးကြီးလေ။ ခက်တာက ကျနော် ဘယ်လိုပြန်စရ
 မလဲမသိဘူးဗျ။ နေ့လည်တုံးကတော့ ဒီလိုပဲ လမ်းခင်း

ပေးတယ် ဆိုပေမယ့် သူစိတ်ပါနေခဲ့တာကိုး။ ခုနေ သွား
ပီး စတာ အရေးမကြီးဘူး ပါးထချမှ ဟုတ်ပေ ဖြစ်နေ
မယ်။ ပီးတော့ ဘယ်ကနေ ဘယ်လိုစ ရမလဲ ဆိုတာ
တွေးလို့ကိုမရဘူး။

မမကြီးကို ကျနော်ထပ်အုပ်ချင်သေးလို့ ဆိုပီး သွားပြော
လို့လဲ မဖြစ်ဘူးလေ။ ဖူးဒုးဒုးဒုး ခက်တယ်ဗျာ။ ဟိုတွေး
ဒီတွေး တွေးရင်း လောင်ကတီး စပြုလာပြန်ပီ။ ဝတ်
ထားတဲ့ ကချင်ပုဆိုးအောက်က လိင်တံကလည်း ရုန်း
ထလာ လို့နည်းနည်းငေါထွက်ချင်လာတယ်။

ဘာလုပ်ရမှန်းမသိတာနဲ့ အိမ်အောက်ထပ်ကို ပြန်ဆင်း
လာပီး ဧည့်ခန်းက ဆက်တီခုံတစ်ခုမှာ ထိုင်ပီး ငူတူတူ
လုပ်နေမိတယ်။

မီးဖိုခန်းနဲ့တွဲလျက် ရေချိုးခန်းထဲက ရေဆေးသံ၊ သွား
တိုက်သံတချို့ကြားရပီး ခဏနေတော့ မအင်ကြင်းမေ
ဧည့်ခန်းထဲပြန်ဝင်လာတာတွေလိုက်ရတယ်။

မျက်မှောင်ကျုံ့ပြီး ကျနော်ကို တစ်ချက်မေးဆတ်ပြရင်း
 ခပ်တည်တည်နဲ့ အိမ်အပေါ်ထပ်ကို တက်သွားပြန်ပီဗျ။
 နောက်ထပ်မိနစ် ၂၀ လောက် ဒီတိုင်းပဲဆက်ထိုင် နေရင်း
 အူသလို ကြောင်သလိုနဲ့ အိမ်ရှေ့က ထောင်ထားတဲ့
 စက်ဘီးကိုအိမ်ထဲသွင်း၊ တံခါးမကြီးကို ကလန့်ထိုး၊ အိမ်
 အောက်ထပ်က မီးချောင်းတွေကို ပိတ်လိုက်ပြီး ရင်တ
 ထိတ်ထိတ်နဲ့ပဲ အပေါ်ထပ်ကို ခြေသံဖော့ဖော့လေး
 နင်းလို့ တက်လာခဲ့တယ်။ အိမ်အပေါ်ထပ်နံရံပေါ်က
 မီးချောင်းခလုတ်တွေကိုပါ ပိတ်ပစ် လိုက်တော့
 မှောင်ပိန်း သွားတယ်။ မမကြီးရဲ့ အိပ်ခန်းထဲက
 မီးရောင်က အမှောင်ထဲကို ထိုးထွက် နေတယ်။
 အသာအယာ ကပ်သွားလိုက်တော့ တံခါးမပိတ်ထားပဲ
 လက်တစ်ဝါးစာလောက်ဟထားမှန်းတွေ့လိုက်ရတယ်။
 အသက်ကိုပြင်းပြင်းမရှူရဲပဲအိပ်ခန်းတံခါးကိုအသာလေး

ဆွဲဖွင့်လိုက်မိတယ်။ သစ်သား တံခါးမို့ အတန်ငယ်
ဟောင်းနေတဲ့ ပတ္တာကနေ အသံထွက်လာတယ်။

ကျွဲ!

ပြုတင်းပေါက်နားက မှန်တင်ခုံရှေ့ ခုံကလေးပေါ်မှာ
ထိုင်နေရင်း နောက်စေ့နားမှာ စည်းနှောင်ထားတဲ့ ဆံပင်
တွေကိုဖြေချ၊ ဘီးကျဲကျဲတစ်ခုနဲ့ ဖီးသင်နေတဲ့ မအင်
ကြင်းမေ က မျှော်လင့်ထားတဲ့ ဟန်နဲ့ နောက်ပြန်လှည့်
မလာပဲ မှန်ထဲကနေ တဆင့်ကျနေတဲ့ စိုက်ကြည့်
နေတယ်ဗျ။

ခါးတိုအင်းကျို အဖြူလေး နဲ့ယောဂီထမီ အစား
ယောက်ျား ဝတ်ရှုပ် အစိမ်းရင့်ရောင် လက်ရှည်နဲ့ အိပ်
နေရင်း ထမီအဝါရောင် အနွမ်းလေး ကိုလဲ ပီးသား

မအင်ကြင်းမေ ပုံစံက ချစ်စဖွယ်လေး၊ သနပ်ခါး ရေကျ
လေးတွေက ပျက်ပြယ်စ ပြုထားတော့ ဟိုတစ်ကွက်
ဒီတစ်ကွက် မျက်နှာပေါ်ကျန်နေတာက ကို တစ်မျိုးလေး
ရယ်။

ဒိန်းတလိန်း နတ်ပူးသလို ဖြစ်နေတဲ့ ကျနော် တုန်တုန်
ရီရီ နဲ့တစ်လှမ်းချင်းတိုးကပ်သွားမိပီ။

တော်လောက်ပီနော် တော်လောက်ပီ ငါဒါပဲ
ပြောချင်တော့တယ် ဟွန်း!

မှန်ထဲကနေ မျက်နှာထားခပ်တင်းတင်းနဲ့ ကျနော့်ကို
မာန်မဲ ရင်း မအင်ကြင်းမေ တစ်ယောက် သူ့ဆံပင်
အတွန့်အခွေလေးတွေကို ဆက်ရှင်းနေတယ်။ ကျနော်

ကတော့ ဟန်ကိုယ့်ဖို့ဆိုသလို အားတင်းထားရင်း ခပ်တည်တည် နဲ့ မမကြီးရဲ့ နောက်ကျောဖက် ကိုအသာလေး ကပ်သွားပီး မျက်နှာသေ လေးနဲ့ ရပ်နေ မိတယ်။ တုန်ယင်နေတဲ့ လက်ချောင်းတွေနဲ့ မမကြီးရဲ့ ပုခုံး၂ဖက်ပေါ် လက်တင် လိုက်ရင်း အပြစ်ကင်းတဲ့ ချာတိတ် ကလေးဟန်နဲ့ ပုခုံးသားလေး တွေကို နှိပ်ပေး လိုက်မိတယ်။ မျက်ခုံးထူထူ ၂ဖက်စလုံးပင့်ပီး ဘာလုပ် တာလဲ ဆိုတဲ့ အမူအရာနဲ့မှန်ထဲကနေ လှမ်းကြည့် နေတာ ကို မမြင်ချင်ယောင်ဆောင်ပီး ခပ်တည်တည်နဲ့ ဆက်နှိပ်ပေးနေလိုက်တယ်။

တမြန်တနေ့ကလည်း ဆေးရုံမှာ အလုပ်တအား များခဲ့ တာဆို.. ဒီနေ့လည်း မမီမီခိုင်တို့ ဆီမှာ ကူရသေး နေ့လည်ကလည်း ဟိုဟာဖြစ်ထားတော့...

ဖိုးသက်! နင့်ပါးစပ်ပိတ်

အာ မမကြီးညောင်းနေရှာမှာ ပေါ့လို့ပြောမလို့ပါဗျာ ..
ဒါကြောင့် နှိပ်ပေးနေတာ .. ကျောတွေ ခါးတွေ
လည်းတောင့်နေတယ် မလား ကုတင်ပေါ် တက်ပီး
အားလျားမှောက်လိုက် ကျနော်နှိပ်ပေးမယ် အရမ်း နေ
လို့ ကောင်းပီး အိပ်ပျော်သွားမှာ.. လာမမကြီး

အောင်မာ.. ငါ့များ သူငယ်နှပ်စားလေး မှတ်နေတယ်
နင်ညာဏ်လာများမနေနဲ့ ဟွန်း!

ထုံးစံအတိုင်း စုတူတူနှုတ်ခမ်းနဲ့ ပွစိပွစိတွေပြောရင်း
မှန်တင်ခုံ အရှေ့ထိုင်နေရာက ဆောင့်ကြီးအောင့်ကြီးနဲ့
ထပီး မအင်ကြင်းမေတစ်ယောက် ကုတင်ပေါ် တက်
သွားတယ်။ ကျနော့်ကို မယုံသင်္ကာနဲ့ မျက်စောင်း
လှလှလေး တစ်ချက်ထိုးရင်း ခေါင်းအုံးပေါ် မျက်နှာအပ်

အားလျားမှောက်အိပ်လိုက်တယ်။ စိတ်ထဲမှာ လှိုက်ကန်
 ပျော်သွားတဲ့ ကျနော် ကုတင်ပေါ်ကို ဆတ်ကန်
 ခုန်တက်လိုက်တော့ ကုတင်က ကျွဲအိအိ လို့မြည်ပြီး
 သိမ့်ကန် ဖြစ်သွားလို့ မမကြီးဆီက ဟဲ့ လို့ လှမ်းမာန်
 လိုက်သံ ထွက်လာသေးပေမယ့် ကျနော် ဂရုမစိုက်
 တော့ပဲ လက်ချောင်းတွေနဲ့ မမကြီးရဲ့ ကျောပြင်တွေကို
 ထောက်ပြီး နှိပ်ပေး နေမိတယ်။ တအင်းအင်းနဲ့ မပီပိုး
 တဝါးပြီးငြူရင်း အနှိပ်ခံနေတဲ့ မမကြီးရဲ့ ကျောပြင်နဲ့
 ခါးတဝိုက်ကို ၁၀မိနစ်လောက် သေသေချာချာ
 နှိပ်နယ်ပေး နေမိတယ်။ မှောက်လျှက်အိပ်ထားတော့
 ခုံးထနေတဲ့ တင်ပါးအိစက်စက်ကြီးကို အနီးကပ် ကြည့်
 နေရတော့ ကျနော့်လိင်ချောင်းက မာတောင့်စပြုလာပီ။
 အိပ်ယာ ပေါ်တောင် အတက်ခံ နေမှတော့ ဘာမှ
 မဖြစ်တော့ပါဘူးဆိုတဲ့ စိတ်နဲ့ကိုယ့်ကိုကိုယ်အားပေးရင်း
 ပြေလျော့စပြုနေတဲ့ ခါးကျင်ကျင်လေးနားက ထမီစကို

မသိမသာ လျှောချမိနေတယ်။ နေ့လည်က ဖြစ်ချင်တိုင်း ဖြစ်ထား ပီးပီဟာကိုပဲ အရှက်ကြီးတဲ့ အပျိုကြီး ပေါက်စက မရဘူးဗျာ။ မှောက်ထားလျှက်က ထမီ အထက်စကို လက်နဲ့ ဖမ်းကိုင်ပီး ဆွဲဆွဲတင်နေတယ်။ ကျနော်လည်း ကျောပြင်ကို အင်းကျီပေါ်ကနေ နှိပ်နေရင်းက အင်းကျီအောက်ကနေလျှိုပီး လက်ဖဝါးနဲ့ ရွရွ ကလေးနှိပ်တာ မဟုတ်ပဲ ပွတ်ပေးစပြုလာပီ။ အဲ့လို ပွတ်ပေးလိုက်လို့ မှိန်းပီးငြိမ်ကျသွားရင် ထုံးစံအတိုင်း ခါးက ထမီစကို တင်ပါးပေါ်အောင် ဆွဲချဖို့ကြိုးစားရင်း သူက ပြန်ဆွဲတင်လိုက် ရင်းနဲ့ ၃-၄ခါမြှောက်တော့ ပြန်ဆွဲမတင်တော့ပဲ အရှုံးပေးသလို ငြိမ်သွားတယ်။ အဲ့ဒီတော့မှ မီးရောင်အောက်မှာ ညှိစိမ့်စိမ့်နဲ့ အိစက်လွန်းတဲ့ အိုးလှလှကြီးက ဘွားကနဲပေါ်လာတော့တာပဲ။ ဘယ်လိုမှစိတ်မထိန်းနိုင်တော့တဲ့ ကျနော်တစ်ယောက် ဆတ်ကနဲကုန်းပီး တင်ပါးလှလှကြီးတွေကို အားရပါးရ

နမ်းစုပ်ပစ်လိုက်တာ တပြွတ်ပြွတ် မြည်သံတွေ တောင်
ထွက်လာတယ်။

အာကွာ.. အာကွာ .. လုပ်ပြန်ပီ အမေ့! ဘာတွေ
လျှောက်လုပ်ပြန်ပီလဲ ဟာ ဒီကောင်လေး

ခေါင်းအုံးနဲ့ မျက်နှာအပ် ထားရာက ဗလုံးဗထွေးနဲ့
မအင်ကြင်းမေ တစ်ယောက် အော်ညည်းသံ ပေးလာ
ပေမယ့် ဂရုမစိုက်တော့ပဲ တင်ပါးအသား ချောအိအိကြီး
တွေကို နှုတ်ခမ်းနဲ့ပွတ်နမ်းလိုက် သွားနဲ့မနာအောင်
ဖွဖွလေးကိုက်လိုက် ကျနော့်မျက်နှာ တစ်ပြင်လုံးနဲ့
မွှေရမ်း ပွတ်ဆွဲလိုက်လုပ်ပီး သောင်းကျန်း နေမိတယ်။
အဲ့လိုလုပ်ရင်းနဲ့ ဖင်တုံးကြီး၂ခုကို လက်၂ဖက်နဲ့
အသာဖြဲ ကြည့်လိုက်တော့ ညိုတိုတို စအိုဝလေးနဲ့
ကပ်လျက်က အနောက်ဖက်ကို ပြုစုစေ့စေ့နေတဲ့ အဖုတ်
ဖောင်းဖောင်းကြီးကချွေပျစ်ပျစ်အရည်တွေစီးကျစပြုနေပီ

။ (နောက်ပိုင်း အတွေ့အကြုံအရ တခြားဟာတွေ လုပ်ပီး ဆွတာ ထက် တင်ပါးကို ခုလိုမထိတထိ သွားနဲ့ကိုက်တာ၊ နှုတ်ခမ်းနဲ့စုပ်နမ်းတာ ကို မအင်ကြင်း မေ စိတ်အရမ်း လာမှန်း သိလာရ သလို သူကိုယ်တိုင် လည်း အဲ့လိုလုပ်တိုင်း အရည်တောက်တောက်ယို တယ်လို့ ဝန်ခံပါတယ်)

ကျနော်ကိုယ်တိုင်လည်း လိင်တံက အလံတိုင် လို တောင်မတ်စ ပြုလာပီမို့ ပုဆိုးကို ဝှင်းလုံး ချွတ်ချပီး မမကြီး ရဲ့ ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကြားထဲဒူးထောက် ဝင်ထိုင်လိုက်ရင်း ပိုက်အောက်ကို လက်လှိုပီး အတင်း ဆွဲမ လိုက်တယ်။ မှောက်အိပ်နေရာက လေးဖက် ထောက် အနေအထားအတိုင်းဖြစ်သွားတော့ မမကြီးရဲ့ ညှိစိုစို တင်ပါးပိုင်းပိုင်းကြီး တွေက ပိုလို့တောင် ကြည့် ကောင်းလာတဲ့အပြင် ကောက်တောင် ကောက်တက် လာသလိုထင်ရတယ်။ လေးဖက်ကုန်း ဖင်ပူးတောင်း

ထောင် အနေအထားအတိုင်းပဲ ဖင်၂ခြမ်းကို ဆွဲဖြဲလို
တအား တင်းမာနေတဲ့ ကျနော့်လိင်တံကို အရည်စို့
နေတဲ့ အဖုတ်ဝမှာတော့ပီး ဖြေးဖြေးချင်း တစ်ထစ်ချင်း
ထိုးထည့်လိုက်တော့ စေးပိုင်ပိုင်နဲ့ ကြပ်ပီး တအိအိ
ဝင်သွားတယ်။

ဖြေးဖြေးနော်.. ဖြေးဖြေး.. ဖိုးသက် နေ့လည်က
လုပ်ထားတာ စပ်နေတယ် ရှိးးး

မမကြီးရဲ့ ကယောင်ကတမ်း တောင်းပန် တိုးလျှိုးမှု ကို
မတုံ့ပြန်အားပဲ ဖင်၂ခြမ်းအိအိကြီး အလည်တည့်တည့်
ထဲ ထိုးခွဲပီး ဝင်ဝင်သွားတဲ့ ကျနော့်လိင်တံကိုပဲ သေချာ
မျက်စိအရသာခံ ကြည့်ရင်း တစ်ချက်ချင်း ဆောင့် ိုး
နေ လိုက်တယ်။

အိထွေးထွေးလေးနဲ့ နွေးတေးတေး အဖုတ်အတွင်း နံရံ
တွေရဲ့ အထိအတွေ့ကြောင့် အင်မတန်ငိုမိရို လှတဲ့
ကာမ အရသာကို အဆီတစ်ထပ် အသားတစ်ထပ်
ဆိုသလို ကျနော်ခံစားနေရတယ်။ တအားဆောင့် ဦး
တာမျိုးမဟုတ်ပဲ ငိုမိဆွဲပီး -စ်ပေါ်ခါနီးအထိ ဆွဲထုတ်
လိုက် ဆီးခုံနဲ့ တင်ပါးရိုက်မိတဲ့အထိ ဆောင့်သွင်း
လိုက်နဲ့

ဖြေးဖြေးချင်းဆက်ဆံ နေလိုက်တာ ၁၅မိနစ်လောက်
ရှိသွားတော့ မမကြီးတစ်ကိုယ်လုံး ဓာတ်လိုက်သလို
တုန်တုန်တက်သွားတာ သိလိုက်တယ်။ အပျိုကြီးမမ
တစ်ချို့ကျသွားပီ။ အဖုတ်က ပွစိပွစိနဲ့ ကျနော့်လိင်တံကို
ဖျစ်ညှစ်လိုက်သလို ခေါင်းငိုက်စိုက်ချပီး ဖင်ပူးတောင်း
ထောင် နေရာက ကိုယ်ခန္ဓာကို တောင့်တောင့် ကလေး
လုပ်ပီး ခေါင်းထောင်ထ လာတာကိုမြင်တော့ အရိုင်း
စိတ်ဝင် လာတဲ့ ကျနော် မအင်ကြင်းမေ ရဲ့ ဆံနွယ်

ခွေခွေလေးတွေကို ဘယ်ဖက်လက်နဲ့ လှမ်းဆွဲထား
 လိုက်မိတယ်။ ဆံပင်တွေကို ဖမ်းကိုင်မိတာနဲ့ ကျန်တဲ့
 ညှာလက်က ခါးသေးသေးလေးကို ထိန်းကိုင်ထားပြီး
 ကျနော် ဆောင့် ဦးချက်တွေကို အရှိန်တင်လိုက်တယ်။
 ခပ်သွက်သွက်ကလေး ဆောင့်မိနေပီ။ မျက်စိထဲမြင်
 ကြည့်ကြပါ။ ဆံပင်အဆွဲခံထားရလို့ ခေါင်းက အနောက်
 ကို လှန်နေတဲ့ အပျိုကြီး၊ နောက်ကနေ ခါးကိုကိုင်ပြီး
 တဖန်းဖန်း နဲ့ ဆောင့်လိုး တာလည်း ခံနေ ရှာတယ်။
 ဒါပေမယ့် စကြမ်းစမှာ အံ့ကြိတ်ခံနေပြီး ဘာအသံမှ
 ထွက်မလာဘူး။ ဥမိနစ်လောက် ဆက်တိုက် အကြမ်းခံ
 လိုက်ရမှာ တအီးအီးနဲ့ တအားအားနဲ့ ငြီးငြူ စပြုလာ
 တယ်။ ကျနော်ကိုယ်တိုင်လည်း ကယောင် ကတမ်းနဲ့
 အသား ကုန်ကြမ်းမိနေပီဗျ။

ဖန်းဖန်း... အင့်..အင့်.. အမလေး... ပြေးပြေးကွာ..ရီး:::

မမကြီး ခံနိုင်သေးလား ရသေးလား အား... ကျနော်
အရမ်းကောင်းလာပြီ ဖူး.....

ဘယ်လိုတွေ လုပ်နေတာလဲဟယ် ကြမ်းလိုက်တာ ...
ဖိုးသက် မမကြီး မောလာပြန်ပြီ အား... ... အား...

အံ့ကြိတ်ထားတဲ့ လေသံလေးနဲ့ အဲ့လိုပြောသံ အဆုံးမှာ
ကျနော့်လိင်တံက ကျင်စိမ့်လွန်းတဲ့ အရသာနဲ့အတူ
သုတ်ရည် တွေကို ပန်းထုတ်ပစ် လိုက်မိပါ။

မအင်ကြင်းမေ ကိုယ်တိုင်လည်း ကျနော် အပီးမှာ
နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်အပီးနဲ့ ကြုံသွားဟန်နဲ့ တင်ဖိနဲ့
ကျနော့်လိင်တံ ကို အဖုတ်ကြွက်သား တွေနဲ့ ပြန်ညှစ်
လိုက်ရင်း ငြိမ်ကျသွားတယ်။ အဖုတ်နဲ့ ခီး တပ်လျှက်
၁မိနစ်လောက် ဒီတိုင်းငြိမ်ပီး ဖိမခံနေကျ ပီးမှ ဆွဲထုတ်
လိုက်တော့ ဗွက်ကနဲမြည်သံနဲ့အတူ သုတ်ရည်တွေနဲ့

အဖုတ်ရည်တွေရောပီး ထွက်ကျလာတယ်။ ချွတ်ချထား
တဲ့ ပုဆိုးနဲ့ သေသေချာချာ ကျနော် သုတ်သင်ပစ်ပီးမှ
မှောက်လျှက် အိပ်ပီး မှိန်းနေတဲ့ မမကြီးဘေးမှာ
ဘေးတစ်စောင်း ဝင်အိပ်လိုက်ရင်း သူ့ကို ဆွဲဖက်ထား
လိုက်တယ်။ ကျနော့်ရင်ခွင်ထဲ ကြောင်ကလေး
တစ်ကောင် လို ခေါင်းတိုးဝင်လာပီး ခပ်တင်းတင်း
ပြန်ဖက်ထားရှာတယ်။

မိုးပေါက်တွေက တဝေါဝေါနဲ့ ဇရပ်အိုကြီးရဲ့ ဟောင်းနွမ်း
ဆွေးမြေ့ နေတဲ့ သွပ်ပြားအမိုးတွေကို ဆူညံ ပွက်လော
ရိုက်သွားအောင်ရွာ ချနေတယ်။

တချို့နေရာမှာ အမိုးမလုံတော့ မိုးရေပေါက် တွေက
ဇရပ် သံမံတလင်း ပေါ်ကို ယိုကျလာလို့ ဂုန်နီအိတ်
အခင်းပေါ်မှာ ခွေနေတဲ့ကျနော် ရေမစိုအောင်
ဟိုရွှေ့ဒီရွှေ့လုပ်ပီး နေရာပြောင်း နေရတယ်။ ဇရပ်အို
ကြီးရဲ့ထောင့်တစ်နေရာကွက်ကွက် ကလေးလောက်မှာ
ပဲ မိုးလုံတာမို့ ဂုန်နီအိတ်ကို ချခင်းလိုက်ရင်း လှဲအိပ်ချ
လိုက်မိပြန်တယ်။ ဆောင်းလယ် ကာလကြီးကို
ခုလိုမိုးကြီး လာလေတော့ အလိုလို ကမှ သေလောက်
အောင် အေးတဲ့ ကျနော်တို့မြို့ကလေးက မိုးတွေ
လေတွေ ကြားထဲ မှုန်ပြာရီမှိုင်း နေတော့တာပေါ့လေ။
ရိုးတွင်းချဉ်ဆီ ထဲထိ စိမ့်အောင်ကို အေးနေတာ ဗျ။
တရုတ် ပြည်ဖြစ် ဝှမ်းခံဂျာကင် အနီရောင်လေး တစ်

ထည် ထဲနဲ့ ဒီလိုရာသီဥတုကို အံတုနေရာ ခိုက်ခိုက်
တုန်လာတယ်။ အရောင် မပေါ်တော့တဲ့ ညစ်ထေးထေး
ရင်းဘောင်းဘီ အရှေ့အိတ်ကပ်ထဲကို လက်နှိုက်ပြီး
ပြန်ထုတ် လိုက်တော့ ပင်နင်ဆီလင် ပုလင်းလေး
ပါလာတယ်။ အဲ့ဒီပုလင်းထဲမှာ အဖြူရောင် အမှုန့်တွေ
တစ်ဝက် နီးပါး ကျန်သေးတယ်။ နည်းနည်းတော့ တင်မှ
ဖြစ်တော့မယ်ဆိုတဲ့အတွေး တွေးမိလိုက်တာနဲ့ ဂျာကင်
အတွင်းအိတ်ထဲက ပလတ်စတစ် အကြည်အိတ်
နဲ့ထုတ်ထားတဲ့ ပစ္စည်းတွေ ကျနော့်လက်ထဲ ရောက်
သွားပြီ။ အပ်၊ ပြွန်၊ ပလတ်စတစ်ခွက် အသေးတစ်ခု၊
ပတ်တီး အလိပ်... တစ်ခု ချင်းစီ ထုတ်ပြီး ဂုန်နီအိတ်
ပေါ်ဖြန့်ခင်း လိုက်တယ်။

အားလုံးအသင့်ပြင်ပြီးမှ ဟိုပစ္စည်းကို အရည်ဖျော်ဖို့ ရေ
လို နေမှန်း သတိထားလိုက်မိတယ်။ မိုးရွာ နေတာပဲဟာ
ရေရှာစရာ မလိုပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျနော် ရေအစိုမခံ

နိုင်ဘူးရယ်။ မိုးက တအားသည်း နေတာဗျ။ ဘယ်လို လုပ် ရမလဲ စဉ်းစားစမ်း။ ခေါင်မိုး အပေါက် တွေကနေ ယိုကျလာတဲ့ မိုးရေတွေက ဇရပ်ကြမ်းပြင် သံမံတလင်း ပေါ်မှာ အိုင်နေတာ တွေလိုက်တယ်။ ကျနော်နဲ့ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ အကွက်လိုက်ကြီး အိုင်ထွန်းနေတာ။ ဒါပေမယ့် ယိုကျနေတဲ့ မိုးရေတွေ စင်မှာစိုးတော့ အနား မကပ်ရဲဘူး။ ရေတွေက တဖြန်းဖြန်းမြည်သံ ပေးပီး ဘေးကို စင်နေတာကိုး။ ရုတ်တရက် အဲ့ဒီရေအိုင်နဲ့ မလှမ်းမကမ်းမှာ ရှိတဲ့ ပေါင်လယ်အမြင့်လောက် ရှိတဲ့ အုတ်ခုံကို ရေမစင်အောင် အကာအကွယ် ယူထား လိုက်တယ်။ ဒီအုတ်ခုံက ဇရပ်ထဲမှာ ဘာကြောင့် ရှိနေ တယ် ထင်လဲဗျ? အင်း.. သရဏဂုံတင်တဲ့ အခမ်းအနား ကြရင် လူသေအခေါင်း ကိုတင်ထား တတ် တဲ့အုတ်ခုံ လေ။ ကျနော်ခု ရောက်နေတာ ယူကလစ် တော သုဿန် ထဲက ဇရပ်ထဲမှာလေ။

သင်းချိုင်းအလယ်.. နှစ်ချို့၊ ညောင်ထောက်ပင်ကြီး
အောက်က ဇရပ်အိုကြီးက လောလော ဆယ် ကျနော်
အိမ် ပေါ့ဗျာ။ အိမ်က ထွက်ပြေးလာပီး ဒီထဲမှာ ကျနော်
ခို နေတာ ၂ပတ်ကျော် လောက်ရှိနေပီ။

အုတ်ခုံကို အကာအကွယ် ယူပီးတာနဲ့ လက်ထဲက ပတ်
တီးလိပ် ကိုဖြည့်ချလိုက်တယ်။ အနားစ တစ်ဖက်ကို
ကိုင်ထားရင်း ပတ်တီးလိပ် မပြေတပြေကို ရေအိုင်ထဲ
လှမ်းပစ်လိုက်တော့ ကွက်တိ ရောက်သွားတယ်။

ရေတွေရွဲနှစ် သွားတော့ မှအသာလေး ဆွဲယူလိုက်ရင်း
ရေနူးနေတဲ့ ပတ်တီးလိပ်ကိုခွက်ထဲ ညှစ်ချလိုက်တော့မှ
လိုချင်တဲ့ ရေပမာဏကို ရသွားကော။ ခပ်သွက်သွက်
ကလေး လုပ်စရာရှိတာတွေဆက်လုပ်လိုက်တယ်။

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ကိစ္စပီးသွားတော့ ကျနော် အိုကေသွားတယ်။ ဘာမှမလုပ်ခင် က ဆေးယင်းထ နေတော့ မတွေးမိသမျှတွေ ခုမှ အတွေးထဲ ဝင်ရောက်စပြု လာတယ်။ ငါဟာ ဘယ်ဘဝ ရောက်ဘယ်အခြေနေမျိုး ရောက်သွားခဲ့ပါလဲ ဆိုတဲ့ အတွေးမျိုးကနေ စတွေးမိတာ ပေါ့ဗျာ။ ကျနော်မအင်ကြင်းမေနဲ့လွန်လွန်ကျူးကျူးဖြစ်ခဲ့တာတွေ ခင်ဗျားတို့ကို ပြောပြခဲ့တယ်မလား။

အဲ့ဒီကိစ္စတွေဖြစ်ပီးတဲ့နောက်တနေ့က စပီး ကျနော်တို့ ရဲ့ "တာမား" ကြီး အရောင်းအဝယ် ပြန်စတယ် ဆိုပါတော့။ အဲ့ဒီကနေ ဇာတ်လမ်းပြန်စလိုက်တာ နောက်ထပ် ၂လလောက်အတွင်း ခုအခြေနေထိ ရောက်သွားတယ်။ မူးယစ်ဆေးကိုရှူရှိုက်ရုံအဆင့်ကနေ ဆေးထိုးအပ်သုံးတဲ့ အဆင့်ထိ ရောက်သွား ပီလေ။ မူးယစ်ဆေးမှာက လစ်မစ်ဆိုတာ လုပ်လေတက်လေဗျ။

တစ်ခါလုပ် တစ်ကောင် နှစ်ကောင်ကနေ တစ်နေ့ကို တစ်စိတ်.. အဲ့ဒီကနေ.. တစ်ပိုင်း တဖြေးဖြေး အဆင့် တက် လာလိုက်တာ ငွေကြေးကုန်ကျမှုကတအားများ၊ ဘယ်လောက်ရှူရှူမဝ သလိုလို အဆင့်ထိရောက် လာတာကနေ.. နောက်ဆုံးအဆင့် ပိန္နောဆရာ အဆင့်ထိ ရောက်လာပီ။ ဆိုလိုတာက တစ်ကောင်နှစ်ကောင် လောက်ကို အရည်ဖျော်ပီး ထိုးထည့် လိုက်တာဟာ တစ်စိတ်လောက် အငွေ့ရှူတာထက်ပိုထိ တာကိုး။ ဒါပေမယ့် မြန်မြန်သေတယ်။ ဘာဆို ဘာမှမလုပ် ဘူးတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို အခုကျနော် ထိုးသလောက် ကောက်ထိုးပေးလိုက်ရင် ချက်ချင်း မျက်ဖြူလန် ပီးသေ သွားနိုင်တယ်။ (ဥပမာပြောရရင် "ဒိုး" ဇာတ်ကားထဲက ဒုတိယဇာတ်လိုက်သေတာ အဲ့ဒီအချက်ပဲ။ ဆေးပြတ်ပီး လူကောင်းဖြစ်ပီးသား အခြေနေကနေ စိတ်ညစ်ညစ်နဲ့ သာမန် လုပ်နေကြ ပမာဏအတိုင်း အပ်သွားကိုင်

လိုက်တာ အိုဗာဒိုက်နဲ့ ချက်ချင်းရှောက်ကရော) ကျနော်
လည်း အဲလိုဖြစ်တာ ၂ခါတိတိ ရှိသွားပီဗျ။ သိပ်မကြာ
တော့ပါဘူး။ တချိန်မဟုတ်တချိန်အသက်ပါမှာသေချာ
နေပါပီလေ။ ပထမတစ်ခါက ကျနော့်ဘော်ဒါ ဖိုးတေ ရဲ့
အိပ်ခန်းထဲမှာဖြစ်တာ သူ့ရှေ့တင်မို့လို့ ချက်ချင်း
အိမ်သုံးဆား ကိုကောက်ဖျော်ပီး ထိုးပေး
လိုက်လို့သတိပြန်လည်လာတာ။ ဒုတိယ တစ်ခေါက်က
မြို့ အစွန်တောအုပ်ထဲမှာ ဆေးသမား အုပ်စုတစ်စုနဲ့
ခြုံထဲမှာ တစ်ယောက်တစ်လှည့် ထိုးပေး နေကြရင်း
ကိုယ့် အလှည့်မှာ လက်မောင်းက အပ်မနုတ် ရသေးခင်
မျှောကနဲဖြစ်သွားတာပဲ သိလိုက်တယ်။ သတိရလာ
တော့ ကျနော့်ကို ဆင်ကြယ်ရာ ဘာဖိနပ်နဲ့ ပါးတွေ နား
တွေ ရိုက်ပီး အတင်းလှုပ်နှိုး နေကြမှန်း သိ တော့တယ်။
ကံကောင်းနေသေးလို့ အသက်မပါသေး တာပေါ့။ ခုလို

တစ်ယောက်ထဲ လုပ်တာ ကတော့ ဖြစ်ပီဆို အသေပဲ။
အနားမှာ ဖြေပေးမည့် လူမှမရှိတာကိုး။

တဖြေးဖြေးနဲ့မိုက်တွင်းနက်သထက်နက်လာခဲ့လိုက်တာ
ခုဆို ကျနော့်အိမ် ကလည်း အကုန်သိသွားလို့
ဘိန်းဖြတ် ဆေးရုံတင်မယ် အလုပ်မှာ ထွက်ပြေးနေ
ရတဲ့အဆင့် ရောက်လာတယ်ဆိုပါတော့။

ထွက်ပြေးတာတောင်ရိုးရိုးမဟုတ်ဘူး။ အဘွားရဲ့ ပီရိထဲ
က နို့ခြောက်မှုန့် ၄-၅ ပူးထဲက တစ်ပူးကိုခိုးပြီး ပြေးလာ
ဗျ။ အဲ့ဒီလက်တိုဂျင် နို့မှုန့်ပူး ထဲမှာ ဘာတွေပါလာ
သလဲ ဆိုတော့ အဘွားရဲ့ ဆွေစဉ်မျိုးဆက် အတွင်း
ပစ္စည်း တချို့ပေါ့။ ရွှေဘီးတို့၊ ဒေါင်းဘယက်တို့၊ ဒင်္ဂါး
ပြားတို့ အဲ့လိုအဖိုးတန်တဲ့ ဟာတွေ။ ကျနော့် စာရိတ္တ
ပျက်ချက် က သူခိုးသူဝှက် အဆင့်ထိ ရောက် သွားပီ
ကောလေ။

ကျနော်ခေါင်းထဲ ဘာဆိုဘာမှ မရှိတော့ဘူး။ မူးယစ်ဆေး ပီးရင်း မူးယစ်ဆေး ဆိုတာချည်းပဲ။ နဂိုကထဲက မိုက်တိ မိုက်ကန်း ကောင်ရယ်ဆိုတော့ မြန်မြန်သေအေးတာပဲဆိုတဲ့ စိတ်ကလည်း ရှိနေမင့်ကိုးဗျ။

XXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXX

မိုးထိုးမတတ် အရပ်နဲ့ မလိုက်အောင် ခန္ဓာကိုယ်က ပိန်လို့ ဖျော့တော့နေ သလို အင်မတန် အသန့်ကြိုက်တဲ့ ကျနော် ခုတစ်ကိုယ်လုံးက ညစ်ပတ်စုတ်ပြတ် ပေပွနေတဲ့ အပြင် သုဿာန် ဇရပ်ကို အိမ်လုပ်လို့ ဂုန်နီအိတ်ကို အိပ်ယာလုပ်နေ နဲ့ခဲပါပီကော။

နားထဲမှာ တို့တို့မြည်သံ သဲ့သဲ့လေး တစ်တစ်ချက်ကြား လိုက်ရပီး တဖြေးဖြေး ကျနော်ငြိမ်သက် သွားပြန်တယ်။

ကျနော်လက်ခုံ ပေါ်လာနားနေတဲ့ ယင်ကောင်ကို မှေး
 ထား တဲ့ မျက်လုံးနဲ့မြင် နေရပေမယ့် ယင်မောင်းဖို့
 လက်ကို မမြှောက်ချင် လောက် အောင်ဖြစ် စပြုလာ
 တယ်။ ကျနော်ပျော်တယ်ဗျာ။ ကျနော် လိုချင်တဲ့
 အဆင့်ကိုပဲ ရောက်တော့မယ်။ တစ်စက္ကန့် နှစ်စက္ကန့်....
 ဟား။ ပျော်လိုက်တာဗျာ ကျနော် နတ်သမီး
 ပုံပြင်လေး အစပြုပါဗျ။

ဒီမယ် ကိုဖိုးသက်လေး

ဂျာ! ဆရာမလေး

စကားအကောင်းပြောမလို့..

နောက်တီးနောက်တောက်တွေခုရပ်စမ်း

ဟုတ်.. အာဂု!

ဒီဥစ္စာ "ချို" တနေ့က ဝယ်လာတဲ့ စပွဲရှပ် အသစ်
 ကလေး တွေ့နော်.. အကုန်လုံး အစိမ်းဖျော့လေး တွေ
 ချည်းပဲ ၅ထည် လျှော်ပီး မီးအိုးတိုက်ပေးပီးသား ဒါက
 ရှင်ကလေး ကြိုက်တဲ့ တံဆိပ်နဲ့ ဂျင်းပင်နံ့ ၃ထည်...
 သော့တံဆိပ်ပုဆိုး အပြာနုက ၃ထည်

.....

အိပ်ယာခင်းက

တရုတ်အိပ်ယာခင်း၂စုံထည့်ထားပေးတယ်..

ဘာကျန်သေးလဲဆိုတော့ ...

ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ဘေးတစောင်းလွဲ နေရာကနေ ကျနော်
 ရူပဗေဒဆရာမလေးကို ငေးကြည့်ရင်း သာယာကြည်နူး
 နေမိတယ်ဗျာ။

ခရီးဆောင်အိတ် ထဲကို ပစ္စည်းပစ္စယ လေးတွေ စီကာ
 ရီကာ ခေါက်ထည့် နေရင်း ကျနော့်ကို တတွတ်တွတ်
 နဲ့မှာ စရာရှိတာတွေမှာလိုက်၊ ဟိုဟာက ဟိုအတွက်
 နော်... ဒီဟာက ဒီအတွက် ဆိုတာတွေ ပြောရင်း မျက်စ
 မျက်နှလေးတွေ ပစ်ပစ်ပြဲ နတာကိုက ချစ်စရာ
 လေးကိုးဗျ။ သနပ်ခါးရေကျဲလေး ပွတ်၊ ဆံပင် အရှည်
 ကြီး ကို ကျစ်ဆံ့ပြီး တုတ်တုတ်ကြီး ကျစ်ထားတဲ့ စတိုင်
 လေးက ယဉ်စစ ဖြစ်နေရတဲ့အထဲ လက်ညှိုးလေး
 တစ်ထိုးထိုးနဲ့ မှာစရာ ရှိတာမှာရင်း ကျနော့်ကို
 ဟောက်နေ တာ ကိုက စပ်မြင်ကပ်စရာ ကောင်းသလို
 ဖက်နမ်းပစ်ချင်စရာလည်းကောင်း နေတာကိုး။

ကျောင်းမတက်ပဲ အဆောင်တကာလည်ပြီး ဖဲလိုက်
 ချတယ် ကြားလို့ကတော့ အသေသတ်ခံမယ် သာမှတ်..
 ကြားလား မောင်သက်?

အို ချပါဘူး... ဂတိပေးပီးသားဟာကို

အင်း ဟုတ်ပါပီ.. နောက်တစ်ခု ရှိသေးတယ် ထစ်ကနဲရှိ
လက်ပါတတ်တာ..တစ်ခုခုဆို ဒေါသအထွက်မြန်တာ
မကြိုက်ပူးလို့ ပြောထားတယ်နော်

ဟုတ်

အရေးကြီးဆုံးတစ်ခုကျန်သေးတယ်
ဘာပြောထားသလဲ ဖြေစမ်း?

ဆရာမလေးကို သစ္စာရှိဖို့ပါခင်ည

အရေးအကြီးဆုံးမေးခွန်းကို အဖြေပေး လိုက်တဲ့ နောက်
မှာ ကျေနပ်အားရသွားဟန်နဲ့ ပစ္စည်းတွေထည့်တာကို
အဆုံးသတ်နေတဲ့ ရူပဗေဒဆရာမလေးရဲ့ နောက်ကျော
ဖက်ကို ကျနော် တိတ်တိတ်လေး တိုးကပ် သွားပီး
ဂုတ်သား ဝင်းဝင်းလေးကို အားရပါးရ မွှေးကြူနေရင်း

ဂျိုင်းအောက် ကနေ လက်၂ဖက်လုံးကို လှိုရင်း ချိုဗူး
၂လုံးကို လှမ်းနှိုက်လိုက်တယ်။ အင်းကျီအပေါ် ကနေ
ချိုဗူး ၂လုံးကို ဆုပ်ချေနေရင်း အလိုလို နေရင်းမာန်ဖီ
နေတဲ့ ကျနော် ပုဆိုးအောက်က ကောင်နဲ့ သူ့ကျောကို
ထောက်ထား လိုက်တော့ ဟင်! ကနဲဖြစ်ပီး
ကျောကလေးကော့တက်သွားတယ်။ တင်ပလင်ခွေ
ကျောပေးရင်း ထိုင်နေရာက သမင်လည်ပြန်လှည့်
လာရင်း သူ့ဂုတ်ပိုးလေးကို ပွတ်ဆွဲနေတဲ့ ကျနော်
နှုတ်ခမ်း ကို ပြွတ်ကနဲနေအောင်တစ်ချက်လှမ်းစုပ်ပီးမှ..

အဲ့ဒီဟာက လည်း ဆယ့်နှစ်ရာသီပ မတောင်တဲ့ အချိန်
ကောရိုသေးလားဟမ်

ဟီး ဆရာမလေး.. ဂရက်ပဲ ကျန်တော့တယ်ဗျာ ခရီး
ထွက် ရတော့မယ် ဒီဂရက်တော့ အဝအုပ်ချင်တယ်

ဟွန်း အမြင်ကိုကပ်တယ်.. အသံမထွက်စေနဲ့ ..
 အောက်မှာလူကြီးတွေရှိနေတာနော်..
 တအားမကြမ်းနဲ့ဒါပဲ

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ကျနော်နဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင် ဖြစ်သွား
 အောင် လှည့်ထိုင် လိုက်ရင်း အင်းကျိုကြယ်သီး
 နိပ်စိလေးတွေကို တထောက်ထောက်မြည် အောင်ဆွဲ
 ဖြုတ်ပစ်လိုက်တော့ ဝါဝင်းတဲ့ ရင်ညွန့် သားလေး တွေ
 ပြူ စစနဲ့အတူ ဘရာပန်းရောင်လေး အောက်က
 ရုန်းကြွနေတဲ့ ချိုဖူး၂လုံးက ဘွားကနဲ။ ရင်ဘတ်ပေါ်ဝဲ
 ကျနေတဲ့ကျစ်ဆံမြီး အရှည်ကြီးကို ဝဲကနဲ နောက်ကျော
 ဖက် ရောက်သွားအောင် ပစ်တင်လိုက်ရင်း

XXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ရုတ်တရက် အုတ်ခုံကိုမှီရင်း မှိန်းနေရာကနေ ဂုတ်ထောက် နေတဲ့ဆံပင်ကို အနောက်ကနေဆွဲပီး ထူမတာ ခံလိုက်ရ လို့ပူကနဲဖြစ်ပီး ဒေါသထောင်း ကနဲထသွားတယ်။ အကျင့် ပါနေတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်က အလိုလို တုံ့ပြန် လိုက်မိတယ်။ နောက်ကို မမြင်ရပဲ ညို့သကျည်း နေရာလောက်ကို ဖနောင့်နဲ့လှမ်းပေါက် လိုက်ပေမယ့် ကျနော်လုပ်လာမယ့် အကွက်ကို ကြိုက်မြင်နေတဲ့အလား အဲ့ဒီလူက ကျနော့်ကန်ချက်ကို ခြေဖမိုးနဲ့ ဖန်းကနဲ မြည်အောင် ကန်ထုတ်ပီး လှမ်းကာတာ ခံလိုက်ရတယ်။ ဆံပင်ဆွဲထားတဲ့ လက်ကို နောက်ပြန် လှမ်းကိုင်လိုက်တော့ လက်ကောက်ဝတ်ကိုမိတယ်။ မိတာနဲ့ ချက်ချင်းလိမ်ချိုးပစ် ဖို့အားထုတ်တာ မရဘူးဗျ။ အဲ့ဒီလူက အားသန်လွန်းနေတော့ အရာမရောက်ဘူး။ မူးယစ်ဆေးသမား ဖြစ်နေပီဖြစ်တဲ့ ကျနော်ကိုယ်တိုင် ကလည်း ခွန်အားမှမရှိတော့ တာကိုး။ ကျနော့်ဆံပင်

တွေကို ကိုင်ထားရာက လွတ်သွားသလိုလို ခံစားလိုက်ရတာနဲ့ တပြိုင်နက် သူ့လက်ကောက်ဝတ်ကို ကိုင်ထားတာ ကိုမလွှတ်ပဲ ချာကနဲ လှည့်ပီး မျက်နှာချင်း ဆိုင်ပီး ရင်ဆိုင်ဖို့ အလုပ်မှာ ထန်းသီးလုံးလောက် နီးနီးရှိ တဲ့ လက်သီးတစ်လုံး ရိပ်ကနဲ ပစ်ဝင် လာတာပဲ သိလိုက်တယ်။ ပါးချိတ်ကို ဖန်းကနဲ ထိသွားတာမို့ ကျနော်လွှင့်ထွက်သွားပီး ဖင်ထိုင်လျက်ကျ သွားတယ်။ လူလည်းကြယ်တွေ လတွေမြင်ပီး အမြင်အာရုံတွေ မကြည်လင်တော့ဘူး။ စက္ကန့်အနည်းငယ်လောက် ဝေနေရာ ကနေ ခေါင်းကို ဘယ်ညာခါလိုက်ပီး မော့ကြည့်လိုက် တော့ သေချာ မမြင်ရသေးဘူး။ ဒေါသ အင်မတန်ထွက်နေတဲ့ ရင်းနှီးပီးသား အသံတစ်ခုကြားလိုက်ရတယ်။

ခွေးဖြစ်မယ့်နွား တောက်!!!

ကို... ကိုရွှေဘ

ငါမြို့မှာရှိမနေတဲ့ ဒီနှစ်ပိုင်းအတွင်းမှာ ဒီကောင် မိုက်
ဇာတ်ခင်းပီး ခုလောက်အဆင့် ရောက်သွားတာတော့
တော်တော်ဆိုး တာပဲဟ!

တပည့်က ဆရာထက် လက်စောင်းထက် သွားတာကိုး
ကိုရွှေဘရ

အဲ့လိုပဲပြောရမလိုလိုပေါ့လကွာ

.....

အမယ်မယ်.. အေဘေးလေးက မင်းတို့ကိုငါ ဇရပ်အပြင်
ကနေပတ်ချာလည်ကိုဝိုင်းခိုင်းထားပီး ငါဝင်ဖမ်းတော့
ပြန်လုပ်သေးတာ ဆရာ

ဟီး ကိုရွှေဘလက်ချက်နဲ့ အုံး ကနဲ လွှင့်ထွက်သွားတာ
ကျနော်တို့ မြင်လိုက်တယ်

ချီး! ရမလားကွ သူ့အကွက်တွေ အကုန်လုံးက ငါသင်
ထားပေး တာတွေကိုးဟ ငါ့လက်ကို ဖမ်းကိုင်ပီး ကိုင်

ပေါက်မလို့ လုပ်သေးတယ် လူကဖြင့် လေတိုက်ရင်
တောင် လွင့်ပါ သွားတော့ မယ့် ဗလလေးနဲ့ ခွေးသား
ဘိန်းစားလေး

ဟားဟား.. ကိုရွှေဘ မှန်းလည်းသိရော ကြောက်ပါပီ
ကြောက်ပါပီဗျာ နဲ့ ကျနော်တို့ သိတဲ့ ကိုဖိုးသက်နဲ့
တောင် မတူ သလိုပ

ဟ! ဒါကတော့ ငယ်ကြောက်ကိုး တူမလားကွ

သနားတော့ သနားစရာဗျာ.. လက်ပြန် ကြိုးတုပ်ပီး
ဖမ်းခေါ်လာတာ တစ်မြို့လုံးက ရှင်လောင်း လှည့်သလို
ဝိုင်းကြည့်နေရတဲ့အထဲ ကိုရွှေဘက အနောက်ကနေ
နားရင်းအုပ်လိုက်၊ ဖင်ပိတ်ကန်လိုက်နဲ့ အဟီး ဒါတောင်
စိတ်လျော့ထားတာ.. ငါစိတ်ရှိလက်ရှိ လုပ်လိုက်လို့က
တော့ အဲ့ဒီသင်းချိုင်းမှာတင်ဒင့်ကိုတစ်ခါထဲ မြုပ်ခဲ့လိုက်
လို့ရမယ် ခွီးတဲ့မှ

ဒါနဲ့ သူ အဲဒီမှာ ပုန်းနေမှန်း ဘယ်လို လုပ်သိသွားတာ တုံးဗျ?

ဒီလိုကွ.. ဒီကောင်အိမ်က ခိုးသွားတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ဒီကောင့် ဘော်ဒါဖိုးတေကို သွားရောင်း ခိုင်းပါ လေရော လား.. ဟိုကောင်ကလည်း မအူမလည်နဲ့ မြို့ထဲက ရွှေဆိုင် တွေ မှာသွားရောင်းတယ်တဲ့ အင်း!

အဲဒီပစ္စည်းတွေက သာမန် ရွှေထည်တွေ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ ဆိုင်တွေက မသိပဲ နေမလား ဒီတော့ တော်ရုံ ဆိုင် က ဘယ်ဝယ်ရဲ မလဲကွ.. နောက်ဆုံးဈေး အရှေ့ ပေါက် က မြင်းယုံ ရွှေဆိုင်က ဝယ်လိုက်တယ်.. ဝယ်ပြီးတာနဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ဖိုးသက်အဖွား ဒေါ်ခင့်ဆီ ချက်ချင်း ရောက်လာပြီး မယ်မယ်ခင် ဒီပစ္စည်းတွေ ကြည့်ပေးပါ ဆိုတော့မှ ဟဲ့! ဒါငါ့ဟာတွေ ကွယ့် ဆိုပြီး ပြန်ရွေးလိုက် ရတယ်ဆိုပါတော့

ဟီးဟီး!

အဲ့ဒီကိစ္စဖြစ်ပီး နောက်တနေ့မှာပဲ ငါက မြို့ပြန်
ရောက်လာတာကိုး.. သတင်းကြားကြားချင်း လိုက်
စုံစမ်းတာ ဘယ်လောက်မှ မကြာလိုက်ပါဘူး ဒီကောင်
ဘယ်မှာလဲ ဆိုတာတန်းသိတာပါပဲ.. အဲ့ဒီမှာ မင်းတို့
လိုရပ်ကွက်ထဲက လူငယ်တွေ အကုန်ခေါ်ပီး လိုက်ဖမ်း
တော့တာပေါ့

XXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX

နီးတစ်ဝက်ပျော်တစ်ဝက်နဲ့ဝေဒနာခံနေရတဲ့ကျနော်တစ်
ယောက် စကားသံတွေကြားတစ်ချက် မကြားတစ်ချက်။
မျက်လုံးဖွင့် ကြည့်လိုက်တော့ နေ့လားညလား မကွဲပြား
ဘူး။ လူတစ်ကိုယ်လုံး လည်း ကိုက်ခဲ ပူလောင် နေသ

လိုပဲ။ အိပ်ယာပေါ် ဟိုဖက် ဒီဖက်လူးလိုမ့် လိုက်တိုင်း တချင်ချင်မြည်သံက ထွက်ထွက် လာတယ်။ အဲ့ဒီ မြည်သံ တွေက ဘယ်ကထွက်သလဲ ဆိုတော့ ကျနော် ခြေကျင်းဝတ်က ထွက်နေတာပါ။

အခန်းပြုတင်းပေါက်ကို အပြင်ဖက်ကနေ ၂တစ်လက်မ သစ်သားချောင်းနဲ့ကြက်ခြေခတ်အသေရိုက်ပိတ်ထားတဲ့ အပြင် ကျနော်ကို သံကြိုးနဲ့ ခြေထောက်မှာ ပတ်ပီး သော့ခတ်ထားကြတယ်လေ။ သံကြိုး တောင်ရိုးရိုး သံကြိုး မထင်လေနဲ့။ ကျနော်ဦးရီးတော်တစ်ယောက်က ဆင်ငှ-၅ကောင်ပိုင်လေ တော့ကာ ကျနော်ကို ဖမ်းမိ တယ်ကြားတော့ ဝမ်းသာ အားရ လာပို့သွားတဲ့ ဆင်တွေ ထူးခတ်တဲ့ အခါသုံးတဲ့ဆင် ချည်တဲ့သံကြိုး။ ဒါကြောင့် နည်းနည်းလေး ရွှေ့လိုက်ရင်ကို တချင်ချင် မြည်သံ ထွက်နေတာ။ ဒီလောက်လုပ်ထားတာတောင် အားမရသေးဘူး အခန်းတံခါးဝ တည့်တည့်မှာ ရပ်ကွက်

ထဲက လူငယ်တွေ ၃-၄ယောက် လောက်ကို ကင်းချ
ထားတယ်။ ခုလည်း ကိုရွှေဘနဲ့ ချာတိတ်၂ကောင်
အခန်း ပေါက်ဝမှာ ကျနော့်အိမ်က စီစဉ်ပေး
ထားဟန်တူတဲ့ မီးသွေး မီးဖိုလေး နံဘေးမှာ မီးလှုံရင်း
ဆတ်သားခြောက်ဖုတ်လေးမြို့လိုက်၊ ဂျင်းသုတ်လေး
ဝါးလိုက်၊ ရေနွေးခါးလေးတဖူးဖူး မှုတ်သောက် လိုက်
လုပ်ရင်း လေပန်းအာလူးဖုတ်ရင်း ကင်းစောင့် နေကြ
တယ်။ ပက်လက်လှန်အိပ်နေရာက ထထိုင်လိုက်တော့
သံကြိုးချင်းခတ်မိ သံချွင်ကနဲ မြည်သွားတာမို့
အခန်းပေါက်ဝ ကလူတွေ ကျနော့်ကို လှမ်းကြည့်
လာကြတယ်။

ကိုရွှေဘ...

ဘာလဲ ဘိန်းစားလေး?

ဆေးလိပ်တစ်ဖွာလောက် တိုက်ပါဗျာ

ဘိန်းကော ရှူချင်စေ သေးလား?

လုပ်ပါဗျာ.. တစ်ဖွာလောက် ဆေးပေါ့လိပ် ကလေး
တစ်တိုလောက် ဖြစ်ဖြစ်တိုက်ပါ

မျက်နှာငယ်လေးနဲ့ တောင်းဆိုနေတဲ့ ကျနော့်ကို
ကြည့်ရင်း သူ့ဖွာလက်စဖင်စီခံထိခါနီး ဆေးပေါ့လိပ်
တိုကို အနားက ချာတိတ်တစ်ကောင် ရဲ့လက်ထဲ သွား
ပေး လိုက်စမ်း ဆိုတဲ့အမူအရာနဲ့ ထည့်လိုက်တယ်။
ဆေးလိပ် တစ်ဖွာလောက် ဖွာကြည့် လိုက်တာ
သောက်လို့ မကောင်းဘူးရယ်။ ခါးသက်နေတာပဲ။
အသာ လေး အိပ်ယာပေါ် ပက်လက်လှန်ပြန်
လှဲချလိုက်ရင်း ငြိမ်နေလိုက်တယ်။

ကိုရွှေဘတို့ စကားဝိုင်းက လေသံတွေကို ကြားတစ်
ချက် မကြားတစ်ချက်။

တစ်ခါက ဗမာပြေရောက်ခါစ ဗမာစကား မတတ်
တတတ် တရုတ်ကြီး တစ်ယောက်ပွဲ သွားကြည့် တယ်
ဆိုပါတော့ကွာ

ကိုရွှေဘတို့ အတယ်ကြီးလိုပေါ့ ဟုတ်လား?

အဲမှာပွဲက ဘာဇာတ် ကနေလဲ ဆိုတော့ကာ ရှင်မွှေး
လွန်းနဲ့မင်းနန္ဒာဇာတ်.. ထုံးစံအတိုင်း မင်းနန္ဒာက
ငမိုးရိပ် မိချောင်းကြီးစီး ပီးတစ်ဖက်ကမ်းက ရှင်မွှေး
လွန်း ဆီလာရင်း ဇာတ်သိမ်းတော့ မင်းတို့ သိတဲ့
အတိုင်း သေတယ်မလားကွ

အင်း ဟုတ်တယ်လေ

ဇာတ်သိမ်းခန်း လည်းပီးကော တရုတ်ကြီးက မပီကလာ
ပီကာနဲ့ထပြောကောတဲ့

ဘာပြောတာတဲ့လဲဗျ?

စုန်ကင်းလည်း စိတယ် ဆန်ပန် လည်းစိတယ် မစီးပူး...
မီးချောင်း သွားစီးလယ် မီးမေးရိုးလေး စေလာပဲ
ကောင်းဒယ် တဲ့

ဘာအဓိပ္ပါယ်လဲကိုရွှေဘ

ဪ.. စုန်ကင်းဆိုတာ တုံကင်းလှေ ဆန်ပန်ဆိုတာ
သမ္ဗန်ကိုပြောတာ .. တုံကင်းရှိတယ် သမ္ဗန်ရှိတယ်
အဲ့ဒါတွေမစီးပဲ မိချောင်းသွား စီးမှတော့ သေပါစေ
ကောင်းတယ်လို့ပြောတာလေ

ဟားဟား

ငါ့ကောင်တွေ.. ငါမင်းတို့ကို ပြောမယ် လောကမှာ ပျော်
စရာတွေ မိုက်စရာတွေ အကုန် လုပ်ချင်တာလုပ် ဘိန်း

တော့ မစားလေနဲ့ ဟိုခွေးမသား လိုဖြစ်လိမ့်မယ် ဟုတ်
ပီလား မိချောင်း မစီးနဲ့ သေလိမ့်မယ်ဟ

ကိုရွှေဘရဲ့မကြားတကြား ရိသဲ့သဲ့ ပြောသံနဲ့ကျန်တဲ့
လူတွေရဲ့ ရယ်သံတွေကို မကြားချင် ယောင်ဆောင်ပီး
စောင်ကို ခေါင်းမြီးခြုံ လိုက်ရင်း အိပ်ပျော် အောင်
ကြိုးစား လိုက်တယ်။

XXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXX

မနက်ဝေလီဝေလင်း အချိန်လောက်မှာ ကျနော့် ဝေဒနာ
တွေ တစ်ကြိမ် ထပ်ပေါ်လာပြန် လို့ လန့်နိုး လာ ပြန်
တယ်ဗျာ။ အခန်းအပြင်ဖက်ကို အကဲခတ်လိုက်တော့
ကိုရွှေဘတို့အဖွဲ့ ဝှမ်းကပ်ကိုယ်စီ ခြုံလို့ ဟောက်သံ

ပေးရင်း အိပ်ပျော်နေကြတယ်။ ကျနော့်မျက်စိထဲမှာ
 အဝါရောင် တောက်တောက် တွေ့ကိုမြင် နေပြန်ပီ။
 ကျနော့်ခေါင်းရင်းက နံရံမှာ ကပ်ထားတဲ့ ဓာတ်ပုံလေး
 ကို ဝိုးတဝါး အလင်းရောင်မှာ ငေးကြည့်နေမိတယ်။
 မြစ်ကမ်းပါးကနေ ရေထဲကို ကိုင်းကျနေတဲ့ ကုက္ကိုပင်
 ကြီးပေါ်မှာ တက်ထိုင်ထားတဲ့ ဆံနွယ်ခက်ခက် ကြီးတွေ
 ကိုပုဝါအဖြူလေးနဲ့အုပ်ပီးချည်နှောင်ထားတဲ့စတိုင်လေး
 နဲ့ပြုံးစိစိမျက်နှာလေး နံဘေးမှာ အပြစ်ကင်းစင်တဲ့
 ကလေး တစ်ယောက်လို ပျော်ရွှင်နေ တဲ့ဟန်နဲ့
 ကျနော်ရယ်။ ကျနော်နဲ့ ကျနော့် ရူပဗေဒ ဆရာမလေး
 "ဒေါ်ခင်ချိုမေ"ပေါ့။ ဓာတ်ပုံလေးကိုဆွဲဖြုတ်လိုက်တော့
 ဓာတ်ပုံကို ညှပ်ထားတဲ့ ကလစ်ကလေးက ထောက်ကနဲ
 ပြုတ်ကျလာတယ်။ ဝမ်းသာအားရကလစ်ကလေးကို
 ကောက်ကိုင်လိုက်ပီး ခပ်သွက်သွက်ကလေး သွားနဲ့
 ကိုက်ပီး ဖြောင့်လိုက်တယ်။ ထိပ်ကို ပြားပြားလေး

ဖြစ်သွားအောင် သွားနဲ့ကြိတ်ပီးကိုက်တယ်။ ပီးတာနဲ့
ခြေကျင်းဝတ်က သံကြိုးနဲ့ တွဲခတ်ထားတဲ့ ကြေးသော့
ခလောက်အဝါ ထဲကို ကလစ်နဲ့ ထည့်ပီး ဟိုလှည့်
ဒီလှည့် ကလိလိုက်တယ်။

ခြေသံမထွက်အောင် ခြေဖျား ထောက်ပီးနင်းရင်း အိပ်
နေတဲ့ လူတွေကို ကျော်ခွဲ ထွက်လာခဲ့တယ်။

ဒီအတိုင်း ထွက်သွားလို့ မဖြစ်သေးဘူးဗျ။ ဆေးဝယ်ဖို့
ကျနော်မှာ ပိုက်ဆံနဲ့ တူတာရယ်လို့ တစ်ပြားမှ
မကျန်တော့ဘူးမလား။ အသာအယာလေး ဘုရားခန်း
ထဲကမှန်ပီရိုနားကို ကပ်လာခဲ့မိတယ်။ မနက်လင်းစ
အလင်းရောင်မှာ ထင်ထင်ရှားရှား မြင်နေရပီမို့
အဖိုးတန် တဲ့ပစ္စည်း ဘာရှိမလဲလို့ အလောတကြီး
ရှာဖွေနေ မိတယ်။

ငယ်ငယ်က ကျနော်အတန်းစဉ် တိုင်းပထမရပီဆို
အဘိုးနဲ့အဘွားက ဆုချထားခဲ့တဲ့ ဒင်္ဂါးပြားတွေ နှစ်

အလိုက် အစီအစဉ်အတိုင်း ထောင်လျှက် ကလေးတွေ
ထည့်ထားတာ ကိုတွေ့တော့ အသာလေး မှန်တံခါးကို
ဟပီး သိမ်းကြိုးယူနေမိတယ်။ အကုန်လုံးရပ်ဆိုတော့မှ
ခပ်သွက်သွက်ကလေး ပုဆိုးခါး ပုံစံထဲ ထည့်လိုက်ရင်း
လှည့်ထွက်လိုက်တော့ ရင်ထဲထိတ်ကနဲဖြစ်သွားတယ်။
ဘုရားဘုရား!

အဘွား.. ကျနော့်အဘွား ဘုရားရှိခိုး မလို့ထလာ
ဟန်တူတဲ့ ကျနော့်အဘွား။ ပုဝါပိုင်းလေး ကို ကြမ်းပြင်
ပေါ် ချခင်း ထားရင်း ဒူးကလေး တုပ်လို့ ကျနော့်ကို
ငေးနေရှာတာ။ မျက်နှာကလည်း တောင်းပန် နေတဲ့
ဟန်နဲ့။

လက်အုပ်ကလေးချီပီး(ဘုရားကိုရှိခိုးနေတာမဟုတ်ဘူး)
ကျုံ့.ကျုံ့.ကလေး။

ငယ်ငယ်ကထဲက ကျနော့်ကို မျက်နှာတစ်ချက် အညှိုး
မခံခဲ့တဲ့ အဘွား။ ကျမမြေးက သူ့အဘိုး ထက် သာ

မယ့်ကောင်လို့ ကြူးရင့်ခဲဖူးလေသူကြီး။ တစ်နယ်လုံးက
မယ်မယ်ခင် ဆိုရင် ဖိန့်ဖိန့်တုန်အောင် ချစ်ကြောက်
ရိုသေခဲ့ရ သူကြီး။ ဘဝမှာ အရေးကိစ္စ ကြုံရလေတိုင်း
မယ်မယ်ရေ ကယ်တော်မူပါလို့ အပြေးရောက် လာ
တတ် တဲ့ လူတွေကို အပြီးချို့ချို့နဲ့ ထွေးပွေ့ ပီးကယ်
နိုင်သလောက် ကယ်တတ်သူလို့ နာမည်ကြီးတဲ့ အဘွား
ကြီး။ ခုတော့ မျက်ရည် ပေါက်ပေါက် ကျပြီး လက်အုပ်
ကလေးချီလို့သနားစဖွယ်လေး။

ဝရော.. ဝုန်း!

ကျနော့်ခါးပုံစထဲက ဒင်္ဂါးပြားတွေ ကြမ်းပြင် ပေါ်ကို
ထွက်ကျ ကုန်တာ ဆူညံပွက်လောက်ရှိက် သွားတယ်။

အဘွားကို အတင်းဆွဲထူမ လိုက်လို့ ခါးပုံစ ပြေကျ သွားတာကိုး။

အဘွားကို ဖက်ပီး ဘာမှမပြောပဲ ရင်ခွင်ထဲမှာ ခေါင်းကို တိုးခွေထားရင်းငြိမ်နေမိတယ်။ ခဏကြာတော့ အဘွား ကို ဖက်ထားရာက ခွာလိုက်ရင်း ကြမ်းပြင်ပေါ် ပြုတ်ကျနေတာတွေ တစ်ခုချင်း ပြန်ကောက်ပီး မှန်မီရိုထဲ ပြန်ထည့်လိုက်တယ်။ ကျနော့်ကို ငေးကြည့်နေဆဲ အဘွားကို တစ်ချက် ပြုံးပြ လိုက်ရင်း ကျနော့်အိပ်ခန်းဖက်ကို တစ်လှမ်းချင်းအား တင်းပီး ပြန်လျှောက်လာခဲ့တယ်။ အဘွား မျက်ကွယ်ရောက် သွားမှ တင်းထားတဲ့ စိတ်ကို လျော့ချလိုက်တော့ မျက်ရည်ပူတွေ ပေါက်ကနဲ ပေါက်ကနဲပဲ။

ကျနော့်ကုတင်ပေါ်ပြန်ရောက်လာတော့ အခန်းပေါက်ဝ ကကောက်လာတဲ့ ဆေးပေါ့လိပ်တစ်လိပ် ကိုဖွာရင်း နံရံကို ခပ်လျှော့လျှော့မှီထားလျှက်က ခုနက ကျနော်

ချန်ထားခဲ့တဲ့ တခါက ဓာတ်ပုံလေးကို ငေးရင်း ဘယ်ဆီ
မှာလဲ ဆရာမလေးရာလို့ တိုးတိုးလေး မြည်တမ်း
ရေရွတ်မိ နေတယ်။

ကျနော်တို့ ခြံဝိုင်းထဲမှာ နေပူစာလှုံရင်း ခွေးခြေပုလေး
တွေနဲ့ ဝိုင်းဖွဲ့ထိုင်နေကြတဲ့ လူတစ်စု စကားစမြည်
ပြောနေကြ တယ်။

မနက်ခင်း နနာရီလောက် ဆိုတော့ ကျနော့်အိမ်က
တည်ခင်း ဧည့်ခံထားတဲ့ ဆန်ခေါက်ဆွဲ အရည်ဖျော်
တစ်ပန်းကန်စီကို တရွတ်ရွတ်နဲ့ စားကြသောက်ကြရင်း
ပေါ့လေ။ ပဲတီချဉ်နဲ့ မွှေးတေးတေးနဲ့ အသားဖတ်တွေ
ဗလပွအပြင် နံနံပင်အုပ် ထားတော့ ပထမတန်းစား
ဖြစ်နေဟန်တူတဲ့ ခေါက်ဆွဲ ပန်းကန်ကို ကျနော်
မြင်တာနဲ့ ရင်ဘတ်ထဲမှာ ပျို့တက်လာပီး အန်ချင်
လာလို့ မျက်နှာလွှဲထား ရတယ်။ ဘာမှကို စားချင်စိတ်

မှမရှိတာဗျာ။ လက်ကြားညှပ်ထားတဲ့ ဆေးပေါ့လိပ်
ကလေးကိုပဲ ဖိဖွာရင်း ဟိုငေးဒီငေး ငူငူငိုငိုကြီး
လုပ်နေမိတယ်။ အဲ့ဒီအချိန်မှာပဲ ကျနော်တို့၍ ထဲကို
စက်ဘီး ဘဲလ်သံ ကလင်ကလင် ပေးပီး အမျိုးသမီး
တစ်ယောက် ဝင်လာတာတွေ့လို့လှမ်းကြည့်လိုက်တော့
မအင်ကြင်းမေ တစ်ယောက် ဖြစ်နေတယ်။

ရင်ကွဲဆွယ်တာ အနက်ရောင် ကလေးနဲ့ အောက်က
ထမီ အနီ ရဲရဲလေး ဝတ်ထားပီး ဆံပင်တွန့်တွန့်လေး
တွေကို ဖားလျားချထားတဲ့ ဟန်ပန် ကလေးက
ကျက်သရေရှိပါလို့တွေးမိလိုက်သေးတယ်။ အိမ်ပေါက်ဝ
ပက်လက်ကုလားထိုင်ပေါ်မှာလက်ဖက်ရည် အချိုလေး
မြို့လိုက် ဆစ်ကလက်လေး ဖွာလိုက်နဲ့ ငြိမ့်နေတဲ့
ကျနော့် အဘွားက ဆရာမလေး.. ခေါက်ဆွဲ
သုံးဆောင်ပါဦး လို့လှမ်းအော်တာကို ဟုတ်ကဲ့ကြီးကြီး
လို့ပြန်ဖြေရင်း ကျနော့် ဘေးနားက ခွေးခြေ တစ်လုံး ကို

ဆွဲယူပီး ဝင်ထိုင်လိုက်တယ်။ ကိုရွှေဘ အမိန့်နဲ့
ကျနော်ကို လုံခြုံရေး ယူထားတဲ့ ဝိုင်းဖွဲ့ထိုင်နေတဲ့
ရပ်ကွက်ထဲက ချာတိတ်တွေ ခုနက ဟိုပြောဒီပြော
အာလူးဖုတ် နေတာငြိမ်ကျသွားပီး မအင်ကြင်းမေကို
မသိမသာ အကဲခတ်နေကြတယ်။

မျက်နှာက အရင်နေ့တွေက ထက်ပိုပီး ကြည်လင်နေပါ
ပေါ့လား ငါ့မောင်လေး

... ... (ကျနော်ဘာမှပြန်မပြောပဲ
ခပ်ယဲ့ယဲ့လေးပြီးပြလိုက်မိတယ်)

ကဲ.. ရော့ရော့ ဒီနေ့အတွက်ဝေစု

(ပြောပြောဆိုဆို နဲ့ သူကိုင်လာတဲ့ အိတ်ထဲက ပလတ်
စတစ် ပုလင်းလေးကို ထုတ်ပီးပေးတယ်)

... ... (ကျနော်လှမ်းမယူပဲ ခေါင်းခါတယ်)

အမယ်မယ် .. ဘာလို့တုံးဟ

မလိုတော့ဘူးထင်ပါတယ်..

စိတ်သာ ရှင်စော ဘုရားဟော ဆိုလား မမကြီးရာ

ဟာဟာ! အပြောကတော့ ရွှေမန်း ဟုတ်ပါပီ သေချာ
တယ် ဆိုပီးတာပါပဲ ကိုင်း.. ဗိုက်ဆာပီ ငါကြီးကြီး
ရဲ့လက်ရာ ခေါက်ဆွဲလေး သွားအုပ်လိုက်ဦးမယ်

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ထိုင်ရာကထပ်ပီး

အိမ်ဖက်ကိုထွက်သွားတယ်။ အဘွားရှေ့ရောက်တော့
တိုးတိုးတိုးတိုးနဲ့ ကျနော်ကို လှမ်းကြည့်ပီး ဘာတွေ
ပြောနေကြတယ် မသိဘူး။ ၂ယောက်သား တဟားဟား
နဲ့အူမြူးနေကြတယ်။

ခုနက သူလှမ်းပေးတဲ့ ပုလင်းထဲက ဟာတွေက
မက်သာခုံးအရည်တွေ ပါဗျာ။ ဟီးရိုးအင်း စွဲတဲ့ လူတွေ
ကို ပေးတဲ့ ဆေးတစ်မျိုးပေါ့။ ဆေးပြတ်တဲ့ ဝေဒနာက

ခန္ဓာကိုယ်ကို ဒုက္ခပေးလို့ အလူးအလိမ့် ခံရတာတွေကို
 အဲ့ဒီဟာက ကာပေးတာမျိုးလေ။ မနက်ပိုင်း သောက်
 ထား လိုက်ရင်တစ်နေ့ကုန်နီးပါး အခံရခက်တဲ့ ဝေဒနာ
 ပျောက်နေ တတ်တယ်။ ဒါပေမယ့် မသောက်ချင်
 တော့ဘူးဗျ။ ဘယ်ခါမဆို စိတ်သာလျှင် အဓိကပဲ။
 ခံစရာရှိ မြန်မြန်ခံလိုက်တော့ ဝေဒနာက မြန်မြန်လွင့်ပါး
 သွားတယ်လို့ ကျနော်ထင်တယ်။ အဘွားနဲ့ စကားပြော
 ရင်း ခေါက်ဆွဲစားနေတဲ့ မအင်ကြင်းမေ ကို ဘာရယ်
 မဟုတ်ငေးကြည့် နေရင်း ငူငိုငို လုပ်နေရာက
 ကျနော် ရှေ့မှာထိုင်နေတဲ့ ချာတိတ်တွေ ထဲက
 တစ်ယောက် က စကားစလာလို့ မျက်နှာချင်း
 ပြန်ဆိုင်လိုက်တယ်။

ကိုမိုးသက်

ဟေ့!

ဟိုနေ့ မနက်က သော့ကို ဘယ်လို ဖွင့်သွား တာလဲဗျ
ဒီလောက်ကြီးတဲ့ သော့ကြီးကိုဗျာ.. ကျနော်တို့ကလည်း
ဘာသံမှ ကိုမကြားလိုက်တာ ဟီးဟီး

.....

ကိုရွှေဘ ပြောသလိုပဲ နေမယ်

အင်း.. ဘာပြောလဲ သူက?

ဒီမအေဘေးက ငတက်ပြား မှော်အောင်ထားတာကွ
ဆိုလား သူမဖွင့်တတ်တဲ့သော့မရှိဘူးတဲ့ ဟုတ်လားအဲ့ဒါ
ခွီးငါကသော့ခလောက်တွေလောက်ပဲ ဖွင့်တတ်တာပါ ..
သူက သူ့အဖေ တရုတ်ကြီးရဲ့ မီးခံသေတ္တာတောင်
ဖွင့်တတ်တယ် သူကမှ ဖောက်ထွင်းဝိဇ္ဇာအစစ်.. ပြော
ရမယ် ဆို အိမ်တွင်း သူခိုး အကြီးစား ပေါ့ကွာ..
ငါ့ကိုသော့ဖွင့်နည်းတွေ ငယ်ငယ်ထဲက သင်ပေးတာလဲ

သူပဲဥစ္စာ မယုံမေးကြည့်လေ

ဟားဟား!! ခင်ဗျားတို့ယောက်က ဟာသပါဗျာ

.....

ဒါနဲ့ကိုဖိုးသက်က လက်မြန်တယ်လို့ ကြားဖူးတာ ဟိုနေ့
က သင်းချိုင်းဇရပ်မယ် ကိုရွှေဘာ ထိုးသမျှ လိမ့်ခံ
နေရတယ်ကော

အဲ့ဒါ ငါနေမကောင်း အားပြတ်နေတဲ့ အချိန်မို့လို့..
သာမန်အချိန်ဆို အဲ့ဒီနေရာမှာ ဖင်ထိုင် ကျသွားတာက
သူဖြစ်သွားမှာပေါ့

..ဒီလို လူအိုကြီးလောက်များ ငါစာရင်းတောင် မတို့ဘူး
ရှင်းသလား? သူကမိုက်တယ်ဆိုတဲ့နာမည်ပဲရှိတော့တာ
လူက သေခါနီးနီး နပီမလား

ဟေ့ရောင်.. ဘယ်သူလဲ ဖင်ထိုင်ကျ သွားမယ်ဆိုတာ?

အဲ့လိုလှမ်းမေးလိုက်သံကြားလို့လှည့်ကြည့်လိုက်တော့
ဆောင်းတွင်းမနက်စောစောစီးစီး အိမ်ရှေ့ကနံပြားဖိုမှာ
နံပြားရိုက်လာဟန်တူတဲ့ချွေးတွေရွဲနေတဲ့ ကိုရွှေဘ တစ်
ယောက် ထုံးစံအတိုင်း စွပ်ကျယ်လေးနဲ့ ဗလပြလို့
လက်ပိုက်ပီး ရပ်နေတာတွေလိုက်ရတယ်။

ထိုင်နေတဲ့ ချာတိတ်တွေ အကုန်လုံး တခွီခွီနဲ့
ကြိတ်ရယ်နေကြပီ။ ခုနက ကျနော်မစားချင်လို့
ခုံပေါ်တင် ထားတဲ့ ခေါက်ဆွဲ ပန်းကန်ကို ဆွဲယူပြီး
မောမောနဲ့ တရှူးရှူး မြည်အောင် ယူစားနေတဲ့
ကိုရွှေဘ မျက်နှာကို သေချာမကြည့်ပဲ ကျုပ်ဖာကျုပ်
ဘယ်သူ့ကို ပြောပြောလေ လို့ မကြားတကြား ပြောရင်း
ဆေးပေါ့လိပ်ကို မီးသတ် လိုက်ရင်း ထထွက်လာ
ခဲ့တယ်။

အဘွားနဲ့ စကားပြောနေတဲ့ မအင်ကြင်းမေ ကို တစ်ချက် လှမ်း ပြုံးပြလိုက်ရင်း အိမ် အပေါ်ထပ် က ကျနော့်အခန်းဆီကို တက်လာခဲ့တယ်။

အခန်းထဲ ရောက်တော့ အသေရိုက်ပိတ် ထားတဲ့ ပြူတင်းပေါက်က ဖွင့်ထားလျက်သား ဖြစ်နေတာ သတိထား မိတယ်။ ကုတင်ပေါ် တက်ထိုင်လိုက်ရင်း ပြူတင်းပေါက် ဘောင်ပေါ် မှေးတင်လို့ ခြံထောင့်က ဝါးရုံအုပ်အုပ်ဆီကို ဘာရယ်မဟုတ်ပဲ ငေးရင်း ငြိမ်နေလိုက်မိတယ်။ အဲ့ဒီဝါးရုံက ဝါးကိုခုတ် ဝါးခြမ်းပြားလေးတွေနဲ့ ရောင်စုံဆီစိမ်စက္ကူလေး တွေဝယ်ပြီး ကျနော် "ချို့" အတွက် ယုန်ရုပ်ကလေးတွေ လုပ်ပေးခဲ့ ဖူးတာပေါ့။ အဝါနဲ့ အစိမ်းစပ်ကြား ယုန်ရုပ် မီးပုံးလေး ကိုင်ပြီး သီတင်းကျွတ် မီးထွန်းပွဲမှာ ဟိဟိဟိဟိနဲ့ ကလေးပေါက်စလေး လိုပျော်နေတဲ့ ကျနော့်ဆရာမလေး ရယ်လေ။

ရုတ်တရက် ကျနော်ပုခုံးကို လာတို့ထိသလို ခံစား ရလို့ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ အင်ကြင်းမေဖြစ်နေတယ်။

ကုတင်ပေါ် တင်ပါးလွှဲ ထိုင်ထားရင်း ကျနော်ပုခုံးကို လှမ်းပုတ် လာတာ။ ကျနော်စိတ်နဲ့ လူနဲ့မကပ် ဖြစ်နေတော့ ကာ အနားကို သူရောက်လာမှန်း သတိမထား လိုက်မိ ဘူးဗျ။ ဘာစကားမှ မဆိုဖြစ်ပဲ ပြုတင်းပေါက် ကိုကျောပေးထားရင်း ပြုံးပြဲ နမိတယ်။ မအင်ကြင်းမေ ကလည်းဘာ ၁စကားမှမဆိုပဲ မျက်ဝန်းညိုညိုကြီးတွေနဲ့ ကျနော်ကိုစိုက်ကြည့်နေရင်းက ကျနော် လက်တစ်ဖက်ကို ကိုင်ပြီး ခပ်ဖွဖွလေးပွတ်လို့ နှစ်သိမ့်နေတယ်။ လိမ္မာပါတော့လို့ ဆိုလိုချင်တာလား မသိဘူးရယ်။

ငါ့မောင်က တစ်မျိုးပဲနော်..

ဘာကိုလဲ မမကြီး?

သိဘူးဟာ စိတ်ထားပြောပါတယ် တစ်မျိုးတော့တစ်မျိုး
ငါလည်းမပြောပြတတ်ဘူး

.... (သူဘာကိုဆိုလိုချင်မှန်း ကျနော်လည်း
သေချာမသိဘူး ဒါနဲ့ပဲ မျက်နှာကို ပြုံးတုံ့တုံ့ လုပ်နေ
လိုက်မိတယ်)

အဘွားကိုတော့ အတော်ချစ်သားနော်

ကျနော်မသေခင်.. သူတစ်ခုခု ဖြစ်မှာပဲ စိုးတာဗျာ

အဲ့ဒီအပြောလေး တွေကြောင့်ပဲ လူကြီးတွေက သဲသဲ
လှုပ် နေရတာနေမယ် ဟာဟ! လူလည်လေး

မအင်ကြင်းမေက ရယ်ကျဲကျဲလုပ်ရင်း ကျနော့်ကို
ဘေးတိုက် ဆွဲဖက်လိုက်တော့ နဂိုက ဖျော့တော့တော့
အားမရှိသလို ဖြစ်နေတဲ့ ကျနော် အလိုက်သင့်လေး
သူပုခုံးပေါ်မျက်နှာအပ်မိသွားတယ်။

ချက်ချင်းပြန် မခွဲမိ သလို သူကလည်း ငြိမ်နေတယ်။
 စက္ကန့် အနည်းငယ် ကြာသွား သလားမသိဘူး။
 မအင်ကြင်းမေရဲ့လက်ဖဝါးနုလေး တစ်ဖက်က သူ့ပုခုံး
 ပေါ်ပါးအပ်ထားတဲ့ ကျနော်နဖူးပြင်ကို သာသာလေး
 ပွတ်ပေးနေတယ်။ ကျနော်စိတ်ထဲမယ် ငြိမ်သက်
 အေးချမ်း သွားသလိုပဲ။

သူ့ကျနော်ကိုစကားတွေတတွတ်တွတ်ပြောနေတာကို
 လည်း မကြားတော့ဘူး။ သူ့ခါး ကျင်ကျင်လေးကို သိုင်း
 ဖက်လို့ ငြိမ်သက်နေမိတယ်။ နောက်ဆုံး ကျနော်ကို
 ဆုံးမနေတာလား ဘာလား မသိတဲ့ သူ့စကားသံတွေ
 ရပ်သွားပီး ထွက်သက်ဝင်သက်ခပ်နွေးနွေးလေးက ကျ
 နော် နဖူးပေါ် လာထိတာကို ခံစားလိုက်ရတယ်။ ထွေး
 အိတဲ့ နှုတ်ခမ်းသားတစ်စုံက ကျနော်နဖူးပြင်ပေါ်
 ဖိကပ်လို့။ ကျနော်ကိုယ်တိုင်လည်း မအင်ကြင်းမေရဲ့

ကျောပြင်ကို လက်၂ဖက်နဲ့ ယှက်ပီး ပျောက်သွားမှာ
စိုးတဲ့အလား သိုင်းကြုံးဖက်ထား လိုက်မိတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ အခန်းဝနားက လူရိပ်တစ်ခု မြင်လိုက်
ရလို့ ၂ယောက်သား ထိတ်ကနဲ လန့်ပီး လူချင်းခွါ
လိုက်ရတယ်။ ဘယ်သူမှန်း မမြင်လိုက်ရဘူး။ အိမ်
အောက်ထပ် ကို လှေကားကနေ ပြေးဆင်း သွားတဲ့
ခြေသံနဲ့အတူ အသံဝါဝါကြီးနဲ့ လွှမ်းမိုး သီချင်းတစ်ပိုင်း
တစ်စကို အော်ဆိုသွားသံကြားလိုက်ရတယ်။

မမက .. သိပ်ချစ်ဖို့ ကောင်းတယ်... လူကွယ်တိုင်း..
အနားနား ကပ်ခါရယ်... တိတ်တိတ်ကလေးးးး
ခိုးခိုးပီး နမ်းတယ်.. မမကို... ဟေ.. အရမ်းချစ်တာပဲ
ကွယ်.. အု ... အု.. အု

မအင်ကြင်းမေကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ရှက်စိတ်
ကြောင့် နီရဲနေတဲ့ မျက်နှာလေးနဲ့ အောက်နှုတ်ခမ်းကို
တင်းတင်းကိုက်လို့ ခေါင်းငုံ့နေရှာတယ်။ ဘယ်သူ ရှိရမ
လဲဗျာ။ ကိုရွှေဘပေါ့။ ကျနော်လည်း မအောင့်နိုင် တော့
ပဲ ခစ်ကနဲ အသံထွက်အောင် ရယ် လိုက် မိရင်း အော်
ဆဲ လိုက်မိတယ်။

အဘေးကြီး...! လို့

အဲ့ဒီတုန်းက ငါတို့မြို့မှာ နာရေးတစ်ခုရှိပီဆို အသုဘ
အိမ်ရှေ့ မှာကနဖျင်း ထိုးပီး ဖဲဝိုင်း အကြီးအကျယ်
ဖြစ်တဲ့ခေတ်ကိုးဟ

ဪ!

အနီးအနားတစ်ဝိုက်မြို့တွေက ဖဲသမားတွေ အကုန်စု
လာပီး (၇)ရက် (၇)လီ နေ့ကောညပါ အသားကုန်
ကစားကြ တဲ့ခေတ်၊ အသုဘရှင်ကလည်း အကောက်
ငွေတွေ တနင့်တပိုးရ လေတော့ကာ နေ့ကောညပါ
အစားသောက်တွေကိုပထမတန်းစားကျွေးတော့တာပေါ့
လေ

အာဝါဒေးပွဲလိုပေါ့..

ဒါပေါ့ အဲ့ဒီမှာကွာ ခို့ရပ်ကွက်ထဲက ဒွေးလေးဖိုးသံ
ရဲ့အသုဘ ဖြစ်ကရော.. ငါက ဖဲသမား ပေမယ့်
ရပ်ကွက်ထဲမှာ ကြတော့ ကာလသားခေါင်း ဆိုတော့
ဝင်ရိုက်လို့ မဖြစ်ဘူးရယ်

ဘာလို့တုံး ကိုရွှေဘ?

ရန်ပွဲတွေဘာတွေမဖြစ်အောင်

ထိန်းပေးရတာ..အဟန့်ပေါ့.. အဲ့ဒီခေတ်က ဖဲဝိုင်းမှာ

စားထိုးမှုတွေဘာတွေအင်မတန်ဖြစ်တာကိုး..

ဖဲဝိုင်းကရတဲ့ အကောက်ငွေတွေ ကိုလည်း အပျောက်
အရှ မရှိသိမ်းပီး အိမ်ရှင် လက်ထဲထည့်ရ၊ အစား
အသောက်၊ ဆေးကွမ်း ဘာညာစီစဉ်ရ တာထုံးစံလေ
အင်း..

အဲ့ဒီမှာ တစ်ညသား ပိုက်ကျူး(ဖိုက်ကျိုး) ရှမ်းဖဲဝိုင်း
တစ်ခုမှာ ပြဿနာပေါ်နေသံ ကြားလို့ ပြေးကြည့်တော့
ငါတော်တော် ရယ်ချင်သွားတယ်ဟ

ဘာလို့တုံးဗျ?

အဲ့ဒီဝိုင်းမှာ ခိုင်ကိုင်နေတဲ့သူက ကလေးလေးကွ အသံ
လေးစာစာ စာစာနဲ့ ... သူနဲ့ ရိုက်နေတဲ့ ကောင်တွေ
အကုန်လုံးက တဖက်မြို့က ဖဲသမားကြီးတွေ ...အကုန်
လုံး သူ့အဖေလောက် အရွယ်တွေကိုး

ဟီးဟီး!

ဒိုင်လုပ်နေတာ အမယ်.. ဒိုင်ရဲ့ပိုက်ဆံပုံက ကိုးဆယ်
တန်တွေ လေးဆယ့်ငါးကျပ်တန်တွေ ဖွေးဖွေး လှုပ်နေပီ
ဆရာ.. အသားကုန် နိုင်ထားတာ.. သူ့ထိုးသားတွေက
လည်း ရှုံးမဲမဲပီးအသားကုန်ရိုက်ကုန်ပီ..

ဘာပြဿနာတက်နေကြတာတဲ့လဲ?

ပြဿနာက အသာထားဦး.. ငါအဲ့ဒီကလေးကို သေချာ
ကြည့်လိုက်တော့ ငါတို့အိမ်ရှေ့က ဒေါ်ခင်မြေးလေးဟာ
အေဘေး လူကဖြင့် ဂတန်းလား ငှတန်းလား အဲ့ဒီ
အရွယ်လေး ရှိသေးတာ

(အရက်ဝိုင်းထဲက နားထောင်နေတဲ့ လူတွေ အကုန်လုံး
က ကျနော် အကြောင်းပြောမှန်း ရိပ်မိသွား တော့ ရယ်
ကျဲကျဲ မျက်နှာတွေနဲ့ ဝိုင်းကြည့်လာလို့

"အဲ့တုံးက၍တန်းတက်နေပါပီ"
 လို့အတည်ပြုပေးလိုက်ရတယ်)

ထားလိုက်ပါတော့.. အဲ့ဒီမှာ ဘာပြဿနာ တက်နေ
 သလဲ ဆိုတော့ ဒိုင်နဲ့ထိုးသား ငြန့်ငြတူနေတော့
 ပါဝါပြိုင်ရင်း အငြင်းပွားနေတာ.. အဲ့ဒီထိုးသားက
 ဒိုင်ကိုအပြုတ်ဆိုပီး ထိုးထားပုံရတယ်ဟာ ပိုက်ဆံက
 ၂ထောင်၃ထောင်လောက်တောင် ရှိမယ် အပုံလိုက်ကြီး
 ကိုရွှေ့ဘ.. အဲ့ဒီ ကလေးအရွယ်လေးက ဒီလောက်
 ပိုက်ဆံအများကြီးဖဲရိုက်သလား ဗျာ? အံ့ဩလိုက်တာ..
 ခွီး သူ့အဘွားက အင်မတန် အလိုလိုက်တာ ခံထား
 ရတဲ့ကလေးကိုး .. ဖဲသွားရိုက်မယ်အဘွားဆိုတာနဲ့
 ပိုက်ဆံတစ်အုပ် လက်ထဲ ထည့်ပေးတာ ဆိုလားကွာ
 ဟားဟား .. ဆက်ပြောဗျာ!

မင်းတို့နားလည်အောင်အတိုချုံးရှင်းရရင်..

အဲ့ဒီဖဲကစားနည်းက အင်မတန် ရှုပ်ထွေးတယ်ကွ ဉာဏ်
လည်း အင်မတန်များ တတ်မှ ဆော့လို့ ရတာ..
အပွင့်ချင်းတူလို့သရေဆိုတာမရှိဘူး အပွင့်တူရင်တောင်
ပါဝါပြိုင်ပီး အနိုင်အရှုံးဆုံးဖြတ်တာမျိုး

ဪ!

အဲ့မှာ ထိုးသားရဲ့ ကိုးပွင့်က မဲကျား လို့ခေါ်တဲ့ ၁၀
အမဲရောင်နဲ့ ကိုးကြူးလို့ခေါ်တဲ့ ၉ နဲ့ချပ်ပေါင်းထားတဲ့
၉။ ဒိုင်ရဲ့ကိုးပွင့်က ဆင့်တန် လို့ခေါ်တဲ့ ၆ နဲ့ သုံးပေါက်
ချန်း လို့ခေါ်တဲ့ ၃နဲ့ပေါင်းထားတဲ့၉

အင်း...

သူ့ကိုငါနိုင်တယ် ငါ့ကိုသူနိုင်တယ် ငြင်းနေ ကြတာ
ဆူညံ ပွက်လောကို ရိုက်နေတာပေါ့ကွာ

အဲ့ဒီကလေးက ဘာပြောလဲဆိုတော့ ပိုက်ကျူးပါဝါကို
လင်္ကာလေး ပြန်ရွတ်ကြည့်လေ "ထင်၊တီ၊ ရင့်၊ဝေါ၊
ဆင့်တန်၊မဲကျား၊ ကုတင်၊ ခက်တက်၊ခွေး".. တဲ့ ကျုပ်
ဆင့်တန်ငါက အရင်မို့ ကျုပ်ငြက ခင်ဗျာ့ ငြထက်
ကြီးတယ်တဲ့

သူပြောတာဟုတ်လား?

ချိုး ဟုတ်မလားဟ အမှန်က "ထင်၊တီ၊ရင့်၊ဝေါ၊မဲကျား၊
ဆင့်တန်၊ကုတင်၊ခက်တက်၊ခွေး" ဖြစ်ရမှာ။ လင်္ကာအရ
မဲကျားပါဝါက အရင်လာတာ

ဟားဟား ဒါဆိုသူရုံးတာပေါ့

ဒါပေါ့ကွ သူငြက တဆင့်နိမ့်ငြ သူရုံးတယ် ဒါပေမယ့်
ဘာတွေလျှောက်ပြောနေလဲဆိုတော့
တစ်ကျောင်းတစ်ဂါထာ တစ်ရွာတစ်ပုဒ် ဆန်းဆိုသလို
ဒီမြို့မှာ မဲကျားက ဆင့်တန်ထက် ပါဝါနိမ့်တယ်တဲ့

သူနိုင်တယ်တဲ့ ကိုယ့်မြို့ကိုယ်ပြန်မှ မဲကျား ကြီးလိုက်
ဒီမှာ တော့မရဘူးတဲ့

ဟိုလူတွေက ဘာပြောလဲ?

ကိုယ့်မြို့မဟုတ်တော့ စည်းကမ်း မတူဘူးလား
ဘာလားတွေ့ပီးဘာဆက်ပြောရမှန်းမသိဘူးဖြစ်နေတာ
ပေါ့ကွာ.. ဒိုင်ကလည်း ကလေးလေး ဖြစ်နေတော့
ကာငြင်းခုန်ရာက ထထိုးရအောင်လည်း မဟုတ်ကိုး

နောက်ဆုံးဘာဖြစ်သွားလဲ?

အဲ့လိုဖြစ်ပီဆို ဖဲဝိုင်းထုံးစံအရ ဖဲဝေ၊အကောက်
ကောက် လုပ်တဲ့ ဝိုင်းချုပ်က အဆုံးဖြတ်ပေးရတယ်..
အဲ့ဒီဝိုင်းမှာ ဝိုင်းချုပ်လုပ်နေတာက တမြန်တနှစ်က
ဆုံးသွားတဲ့ ငဲ့ဘော်ဒါ မိုက်ပူ ဟာ ဒီကောင်လည်း
ခေါင်းကုတ်ဖင်ကုတ်ဖြစ်နေပီ..

ငါလည်းဘေးကနေနားထောင်ပီးရယ်ချင်စိတ်ကိုမနည်း
အောင့်ထားရာက နေဝင် ဆုံးဖြတ်ပေး လိုက်ရတယ်

... ..

ဒီကလေးပြောတာမှန်တယ် ကျုပ်တို့ဆီမယ် ဆင့်တန်ငြ
ကပိုကြီးတယ်လို့ဟီးဟီး

ဟားဟား!

ဟိုဖက်ကလူခများလည်း မကျေနပ်ပေမယ့်လို့ ငါ့မျက်နှာ
နဲ့ဆိုတော့ ဘာမှမတတ်နိုင် ရှာဘူးပေါ့ကွာ.. ဟိုတလော
ကပဲ မြို့တောင်ပိုင်းဖက် လာရိုက်တာ မဲကျား ကကြီး
တာပါဗျာ လို့ မချီတင်ကဲလေးပြောရင်း ဒါဆိုလည်း
စားဗျာ ကျုပ်ရှုံးတယ်လို့ ဝန်ခံလိုက်ရရှာတာပေါ့လေ
ခွီခွီ!

ဒါတောင် ဟိုကလေးက လေကြောရှည်နေသေးတာ..
ကျုပ်တို့မြောက်ပိုင်းမယ် ဆင့်တန်က ပါဝါပိုကြီးတယ်
မှတ်သွားလိုက်ဦးတဲ့

နောက်ကော ဘာဆက်ဖြစ်သေးလဲ?

တစ်လက်နှစ်လက် ဆက်ဆော့ပီး အဲ့ဒီကလေးက
အနိုင်ပိုင်း ပြေးသွားတယ်လေ.. မပြန်ခင် ငါ့ကို
လက်သိပ်ထိုး အရက်ဖိုးဆိုပီး ပိုက်ဆံ ၄-၅ရာလောက်
ပေးသွားရင်း ကိုရွှေဘက အထာနပ်သားပဲလို့ ပြောသွား
သေးတယ် လူကသာ လက်တောင့်လောက် အတော်ဖျံ
ကျတဲ့ကောင်ဟ

ကိုဖိုးသက်က ငယ်ငယ်ကထဲက ကို အဲ့လောက်
ဆိုးသလားဗျာ

ဒီထက်ဆိုးတာ တွေရှိသေးတယ်.. ငါကလည်း အဲ့ဒီ
နောက်ပိုင်း ဒီကောင့်ကို အတော် သဘောကျ ပီး

တပည့်မွေး လိုက်တော့ကာ ဂယောက်ပေါင်းပီး ဒီဖက်
တနယ်လုံးပတ်ပီး အကုန်လျှောက် သောင်းကျန်းကြ
တော့တာကိုး

သူတို့စကားဝိုင်းကောင်းနေကြတုံး ကျနော်မှာထားတဲ့
ဆိတ်စွပ်ပြုတ် ပါဆယ်ထုတ်ကလေး ရောက်လာလို့
အရက်ဝိုင်းက ထလိုက်တယ်။ ညနေစောင်း အရက်ဆိုင်
မှာ ဝိုင်းဖွဲ့ပီး ထိုင်နေရာက အရက်မသောက်တဲ့ ကျနော်
ဆက်ထိုင်ဖို့ ပျင်းလာသလို သွားစရာ ရှိသေးတယ်လေ။

တစ်အုပ်စု လုံး ကတော့ ကိုရွှေဘရဲ့ အာသွက် လျှာ
သွက် လေကြောမှာ ဆက်မျှောကြဦးမယ်နဲ့တူပါရဲ့။
ဟေ့ကောင်! ဒါကဘယ်လဲဆိုတဲ့ အမေးကို စွပ်ပြုပ်
ထုတ်ကလေး မြှောက်ပြလိုက်ရင်း ဒါသွားပို့မလို့ လို့ပြန်
ဖြေလိုက်တယ်။ ပြုံးစိစိနဲ့လှမ်းကြည့်ရင်း မြို့ပြင်
မထွက်သွားရင် ပီးတာပါ လစ်ဟေ့လို့ ပြောရင်း အရက်

ဝိုင်းထဲက လူတွေကို ဘိန်းစားတွေ ဖော်ကြည့်တယ်
ဆိုတာ ငါတော့ လက်တွေ့မို့ ယုံသွားပီလို့ လှမ်းပြော
နေတာကို မကြားချင် ယောင်ဆောင်ပီး စက်ဘီး
ဒေါက်ဖြုတ်လို့နင်းထွက်လာခဲ့မိတယ်။

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

သစ်တောဝင်းထဲက မအင်ကြင်းမေတို့ အိမ်ရှေ့ ဆင်ဝင်
အောက်ကို ရောက်သွားတော့ အိမ်တံခါးက သော့ခတ်
လျှက်ပဲရှိသေးတယ်။

ဥထစ်လောက်ရှိတဲ့ အုတ်လှေကားပေါ်မှာ ထိုင်၊ လက်
က စွပ်ပြုတ်ထုတ်ကလေး ကိုင်ထားရင်း ဟိုငေးဒီငေးနဲ့
အချိန်ဖြုန်းနေမိတယ်။ ခုဆို ကျနော်ဆေးပြတ်သွားတာ
တစ်လလောက် ရှိသွားလို့ သာမန် လူကောင်း တစ်

ယောက် လို ထူထူထောင်ထောင် ပြန်ဖြစ်သွား သလို
ရုပ်ကအစ အရင်ကလို စိုစိုပြေပြေ ပြန်ဖြစ် နေပါပီ။
ကျနော့်ဘော်ဒါ အောင်အောင့်ကိုလည်း ဒီမြို့မှာ
ဆက်ထား ရင် ဘဝပျက်တော့မယ် ဆိုပီး မူးယစ်ဆေး
နဲ့ဝေးရာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ပို့လိုက်ပီလို့ သတင်းကြား
တယ်။

မအင်ကြင်းမေရဲ့ သူငယ်ချင်း ဟိုအမျိုးသမီး လည်း
ဘယ်ပျောက် သွားတယ် မသိဘူး။ ကျနော့်ကို
တောင်ပေါ် လိုက်ပို့ ဖို့ချိန်းပီး နောက်နေ့က စလို့
မတွေ့ဖြစ်တော့တာလေ။

သူတာဝန်ကျတဲ့မြို့ကိုပြန်သွားပလားပဲ။

ညာမိသလို ဖြစ်သွားတာတော့ စိတ်မကောင်းဘူးရယ်။
ထိုင်စောင့်နေရင်း မိုးနည်းနည်း ချုပ်စပြုလာမှ
အလုပ်က ပြန်လာဟန်တူတဲ့ မအင်ကြင်းမေ တစ်
ယောက် စက်ဘီးကလေးနဲ့ ပေါက်ချလာတယ်။ အပြီး

ချိုချိုနဲ့ ဘာလာလုပ် တာလဲဆိုတဲ့ ပုံစံနဲ့ မေးဆတ်ပြ
တာကို ပြန်ဖြေတဲ့အနေနဲ့ လက်ထဲမှာ ကိုင်ထားတဲ့
ဆိတ်စွပ်ပြုတ်ကလေး ကို မြှောက်ပြ လိုက်မိတယ်။
အဲ့ဒီဆိုင်က ဆိတ်စွပ်ပြုတ်က သူ့အကြိုက် ကိုးဗျ။

"ဟယ်ငါ့မောင်လေးက အလိုက်သိ လိုက်တာ..
ဗိုက်ဆာလာ တာနဲ့ အတော်ပ ရှလွတ်"

မအင်ကြင်းမေ အဝတ်အစားလဲပီး ရေပြေးချိုးနေတုံးမှာ
ကျနော် မီးဖိုခန်းထဲဝင်ပီး အေးနေတဲ့ စွပ်ပြုတ်ကို
မီးဖိုပေါ်တင်ပီးပြန်နွေးထား လိုက်တယ်။

ကြောင်အိမ်ထဲက ပေါင်မုန့်တချို့ကို ယူပြီး မီးနည်းနည်း
ပြလို့ ကင်ထားလိုက်တယ်။ အားလုံး အဆင်သင့်
ဖြစ်ပီဆိုမှ ထမင်းစားပွဲပေါ်ကို တင် စွပ်ပြုတ်မွှေးမွှေး

လေးထဲ ညှစ်ထည့်ဖို့ သံပုရာသီးလှီးနေတုံး မွေးကန်
ကိုယ်နံနဲ့အတူ မအင်ကြင်းမေရဲ့ အသံစူးစူးလေ
ကြားလိုက်ရတယ်။

အဲ့ဒီညက

မိုးကောင်းကင်ပြည့်လှနီးပါးကြယ်တွေစုံချက်က
စံပယ်ပန်းပွင့်ကလေးတွေ
ဖွေးဖွေးလှုပ်အောင်ပွင့်နေတဲ့အတိုင်းပဲ။

သစ်ကိုင်းခြောက်တွေကို မီးလောင်တဲ့ ဖြိုးဖြိုး ဖျောက်
ဖျောက် သံ ကြားမှာ တိုးတလှည့် ကျယ်တလှည့်နဲ့
စကားပြောသံတစ်ခုရယ်..

နားထောင်နေတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ရဲ့ တစ်ခပ်
ရယ်သံ.. တခါတရံ ဟယ်! ဆိုတဲ့ရင်ဖိုသံလေးတွေ..
တစ်ချက်တစ်ချက်ထွက်လာတတ်သလိုတခါတလေကြ

တော့လေငြိမ်ငြိမ် ကလေးနားထောင်နေဟန်နဲ့ တိတ်ဆိတ်သွားတတ်ပြန်တယ်။

ဆောင်းကုန်ခါနီး ရက်ပိုင်းတွေ ရောက်လာပီမို့ နှင်းရေပေါက်တွေ ကျတာမျိုး မရှိတော့ပေမယ့် အေးဆဲပဲ။ နောက်ဖေး ခြံဝင်းထဲက မြေသား ပြောင်ပြောင်ပေါ်မှာ မီးပုံလေးဖိုလို့ ကျနော်နဲ့ မအင်ကြင်းမေတို့ ၂ယောက်သား ပူးပူးကပ်ကပ်ကလေး ထိုင်နေကြရင်း မီးလှုံနေကြတာပေါ့။

ရေနွေးခါးမတ်ခွက် ကိုယ်စီနဲ့ မီးလှုံနေကြရင်း သူတောင်း ဆိုလာလို့ကျနော်က ကြယ်တွေစုံနေတဲ့ ကောင်းကင်ကြီးကို ငေးကြည့်နေရင်း ပုံပြင်တစ်ပုဒ်ကို ဆွေးဆွေးရီရီလေးပြောပြနေရတာပေါ့ဗျာ။

ရေနွေးကြမ်းမတ်ခွက်ကို ရှုလွှတ်ကနဲ မော့လိုက် ရွှင်မြူးနေတဲ့လေသံနဲ့ အဲ့ဒီအကြောင်းတွေစားမြုံ့ပြန်နေရတာ ကျနော်တော့ အင်မတန် ကြည်နူးနေမိတယ်။ ကျနော်

ပြောပြနေတဲ့ပုံပြင်က ခင်ဗျားတို့ သိပီးသားဖြစ်တဲ့ ခပ်
 ဟောင်းဟောင်း ပုံပြင်တစ်ပုဒ်ပေါ့ဗျာ။ မျက်နှာထားခပ်
 တင်းတင်းနဲ့ အပျိုကြီးဂိုက် ဖမ်းတတ်တဲ့ တခါက
 "ကျနော် ရူပဗေဒဆရာမလေး" အကြောင်းပေါ့။
 ဆရာမလေးနဲ့ ကျနော် ဇာတ်လမ်းအစမှာ ဘုဘောက်
 တွေကျ၊ မတည့်ကြတာ ရန်စောင်ကြတဲ့ အခန်းရောက်
 ပီဆို မအင်ကြင်းမေက အင်မတန် သဘောကျဟန်နဲ့
 နားထောင်နေရင်းတစ်ခဏရယ်နေတတ်သလို..ဆရာမ
 လေးရဲ့ အိမ်ခြံဝန်းထဲခိုးဝင်.. သရက်ပင် ပေါ်တွယ်တက်
 လို့ အိပ်ခန်းပြုတ်တင်းပေါက်ဆီကို သစ်ကိုင်းတွေ ပေါ်က
 တဆင့် မရမကကူးဖို့ကြိုးစားတဲ့ နေရာမှာကြတော့
 ရင်ဖိုနေဟန် မျက်လုံးကလေးပြူးလို့ နားထောင်နေရှာ
 တယ်။ မာနထောင်လွှား လွန်းတဲ့ ကျနော်က
 "ဆရာမလေး ခင်ဗျား ကျနော်ကို မချစ်ဘူးဆိုလည်း
 ပီးကောဗျာ"လို့ဒေါသတကြီး အော်ပီး ထွက်သွားလိုက်

တာ၊ ရက်တွေအကြာကြီး ပုန်းရှောင်နေမှ ရူပဗေဒ ဆရာမလေး ခမျာပလောင်ဆူ နေတဲ့စိတ်နဲ့ တပည့် လေး တစ်ယောက် ကို ကျနော့်ဆီလွှတ် ရေစုပ် ပန့်ပြင်ခိုင်းစရာ ရှိတယ်လို့ အကြောင်းပြပီးခေါ်.. မျက်နှာ ရှစ်ခေါက်ချိုးနဲ့ လိုက်လာတဲ့ ကျနော် တစ်ယောက် ရေစက်ပြင်နေတုံး နံဘေးကနေ မချိုမချဉ် မျက်နှာလေးနဲ့ မထိတထိစ.. ကျနော်က စိတ်ဆိုး ပြေမယ့် ဟန်မပြတော့ ရှင်ကျမကို ချစ်တယ်လို့ ပြောပီး ထွက်ပြေးသွားတာ "ချို" ဘယ်လောက် ဝမ်းနည်းခဲ့ ရတယ် မှတ်လဲ လို့အဖျားခတ်နေတဲ့ လေသံလေးနဲ့ တုန်တုန်ရီရီလေး ပြောလာတော့မှ.. ဟောဗျာ! လို့ အံ့ဩတကြီး ရေရွတ်ရင်း ကျနော် အရည်ပျော် ခဲ့ရတဲ့ အခန်းရောက်တော့ရေလည်ရိုမန့်တစ်ကွာလို့မှတ်ချက်ချ ရင်း နားထောင်နေတဲ့ သူပါအလိုလိုပျော်နေဟန် ပေါက် လာ တယ်။

ဧရာဝတီမြစ်ပြင်ရဲ့ အကျဉ်းဆုံးနေရာ၊ လေနီကြမ်း၊
မြစ်ပြင်ပေါ် တစ်စောင်းလှဲကျ နစ်မြုပ်သွားတဲ့
သင်္ဘောတစ်စင်း..

အထက်အောက် ပြောင်းပြန်ဖြစ်သွားတဲ့ အထက်တန်း
အိပ်ခန်း တွေ..

အဲ့ဒီအခန်းတွေထဲကို အလုံးအရင်းနဲ့ဝင်လာတဲ့ မြစ်ရေ
တွေ.. အပြစ်ကင်းစွာ အိပ်မောကျ နေရာတဲ့ ကျနော်
ရူပဗေဒဆရာမလေးဟာ ကြောက်လန့်တကြား ငိုမဲ့မဲ့နဲ့
"ကိုဖိုးသက်လေးရေ" လို့သွေးရှူးသွေးတန်း အော်ဟစ်
သွားခဲ့သေး သလားဆိုပီး တွေးဆမိ နေခဲ့တဲ့ နေရာ
ရောက်တော့ မအင်ကြင်းမေက ကျနော် မျက်နှာကို
သေချာမကြည့်တော့ဘူး။ အိုကွယ်! ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ..
လို့တိုးတိုးလေးရေရွတ်ရင်း ဟိုးကောင်းကင်ကြီးထဲက
ကြယ်ပွင့်တွေကြွေကျတာ ကိုလှမ်း ငေးရင်းငြိမ်သက်
တိတ်ဆိတ် သွားတယ်။ မိနစ်အတန်ကြာအောင် စကား

သံတွေတိတ်ဆိတ်သွား သလို ကျနော်ကိုယ်တိုင်လည်း
စီးကရက်တစ်လိပ်ကို မီးညှိဖွာရှိုက်ရင်း မီးပုံထဲက
မီးတောက်ကလေးတွေကိုအဓိပ္ပါယ်မဲ့စွာငေးကြည့်နေမိ
တယ်။ ခဏနေတော့ မအင်ကြင်းမေ ဆီက သက်ပြင်း
ချသံတစ်ချက်ကြား လိုက်ရပီး ကျနော့်ကိုစ ကားလှမ်း
ပြော လိုက်သံကြားရတယ်။

အဲ့ဒီအချိန်က ငါ့မောင်လေးကလည်း ငယ်သေးတော့
သေကွဲ ဆိုတာကြီးကို ရင်မဆိုင်နိုင်ရှာ ဘူးပေါ့ ဟုတ်
လား?

လူတွေကသေခြင်းတရားကို ကြောက်စရာလို့ မြင်ကြ
တယ်.. ဒါပေမယ့် သေတာထက်ဆိုးတာက ချစ်သူနဲ့
ကွေကွင်းရခြင်းဗျ

အင်း

ဘယ်တော့မှ ပြန်မတွေ့ရတော့ဘူး ဆိုတဲ့အသိဗျာ..
နေ့ကောညပါနိပ်စက်နေတာ..

သနားပါတယ်ကွယ်

နောက်တော့ ကျနော်အဖြစ်အပျက်ကို အစအဆုံးသိ
သွားတဲ့ ဘော်ဒါတစ်ယောက်က အကြံတစ်ခုပေးတယ်..
တတိယဒိုင်မေးရှင်းတစ်ခုကိုရှာကြည့်လိုက်ပါတဲ့

ဘာရယ်?

အရွေ့တစ်ခုပေါ့ဗျာ..

ကျနော်ရူပဗေဒဆရာမလေးဆိုတာ မရှိတော့ဘူးဗျာ..
ကျနော်က အဲ့ဒီမရှိမှုအတွက် နာကျင်နေရတယ်..
ရှိစေချင်တယ်ဆိုတဲ့ ပထမဒိုင်မေးရှင်း အဲ့ဒီဟာကို
လုံးလုံး ချေဖျက်နေတဲ့ မရှိတော့ဘူးဆိုတဲ့ ဒုတိယ
ဒိုင်မေးရှင်း

အင်း

အဲ့ဒီနေရာထဲမှာ ရှင်သန်နေရာကနေ တတိယ နေရာ
တစ်ခု ကို ရွှေ့လိုက်.. အဲ့ဒီမှာ ပျောက်ဆုံးနေ တဲ့အရာ
ကို ရှာတွေ့နိုင်မယ်ဆိုတဲ့ အယူအဆပေါ့

မူးယစ်ဆေးမှ ဟုတ်ရဲ့လား?

ဟီးရိုးအင်း ဟာ အင်မတန်ကြောက်စရာကောင်းတယ်..
ကျနော်သူနဲ့ ပြန်ဆုံတယ်.. ကိုဖိုးသက်လေးရေ
လို့ပီပီသသ ခေါ်သံကြားရတယ်. .အရင်ကလိုပဲ ကျနော်
ကို ချဲ့နဲ့ ပီးချစ်ပြနေတယ်

ဖြစ်ရလေငဲ့မောင်ရယ်.. အင်း::

အဲ့ဒီမှာ ကျနော်အင်မတန် ပျော်မွေ့သွားတယ်.. ဆေး
အရှိန်ပြယ်လို့တတိယဒိုင်မေးရှင်းထဲကပြန်ထွက်လိုက်ရ
မှာကို အင်မတန်ကြောက်လာရာက အတိုင်းအဆ
မရှိသုံးစွဲသူ ဖြစ်လာရော

.....

ဇာတ်လမ်းကတော့ ဒါပါပဲ မမကြီးရာ.. နားထောင်
ပေးတာကျေးဇူးပဲ .. ခုလို လျှောက်ပြောလိုက်ရတော့
နည်းနည်း နေသာ သွားသလိုပဲဗျာ

ကျနော့်စကားသံ ဆုံးသွားတော့ မအင်ကြင်းမေ
တစ်ယောက် ကြင်နာတဲ့မျက်ဝန်းတွေနဲ့ ကျနော့်ကို
ငေးကြည့် နေတယ်လို့ ခံစားနေရ သလိုပဲ။ ဘေးချင်း
ယှဉ်လျက် ထိုင်နေရာက ကျနော့်ပုခုံးပေါ်ကို ခေါင်း
ကလေး တင်လို့ မှီတွယ်လာတယ်။ လက်ချောင်း
ကလေးတွေ နဲ့ ကျနော့် လက်မောင်း တစ်ဖက်ကို
သာသာလေး ကုတ်ခြစ်နေရင်းက မော့ကြည့်လာပီး..

မမကြီးမင့်ကိုနားမလည်ဘူး ဆိုတာ အဲ့ဒါတွေပဲသိလား
အင်း

တခါတလေကြတော့ မင့်အသိနဲ့ မင့်လုပ်ရပ်တွေက
ကပြောင်းကပြန်တွေ ရယ်လေ..

အဟက်! အတုအယောင်သိမှုပေါ့

အဲ့လိုတော့လည်းမဟုတ်ပြန်ဘူး ...

အဘွားကိုမသေခင်စိတ်ချမ်းသာအောင်ထားမယ်ဆိုပီး

နောင်တရပြတော့လည်း

လွယ်လွယ်လေးဖြစ်နေပြန်ကော

ဟာဟ

ကဲ! ညဉ့်နက်ပီ တအားအေးလာတော့မယ် မီးဖိုငြိမ်းပီး
အိမ်ထဲဝင်စို့ကွာ

ဟုတ်!

နောက်ဖေးခြံထဲကနေ အိမ်ထဲပြန်ဝင် လာကြတော့
ယောင်နန နဲ့ ကျနော်ပြန်ဖို့ ပြင်တယ်။ တိုင်ကပ် နာရီ
ကြီးကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ကိုးနာရီထိုး နေပီ။

ရေဆာ သလိုလို ဖြစ်လာတာနဲ့ ရေအိုးစဉ်မှာ ရေခပ်
သောက်နေတုံး ဧည့်ခန်းထဲက ဂျောက်ဂျက် တယ်လီ
ဖုန်းကြီး ကို မအင်ကြင်းမေ တစ်ယောက်လှည့်ပီး ဖုန်း
ခေါ် ဖို့ကြိုးစား နေတယ်။ ရေသောက်ပီး တာနဲ့
ပြန်တော့မယ်လို့ နှုတ်ဆက်မယ်ဆိုပီး မအင်ကြင်းမေ
ဖုန်းပြော နေတဲ့ အနားတိုးကပ်သွားတော့..

ဟုတ်ကဲ့ကြီးကြီး..

အဲ့ဒါစိတ်ပူနေမယ်စိုးလို့လှမ်းပြောတာ.. နက်ဖန် အင်း
တိုင်ဖက်ကို သွားရမှာ ဒီကောင်ည နေက မုန့်လာပို့
တာနဲ့ အတော်ပဲဆိုပီး ချောဆွဲထား လိုက်တာ..
မနက်စော စောသွားရမှာမို့ ဒီမှာပဲ သိပ်လိုက်တော့မယ်
ကြီးကြီး

နာစ်ကလေးတွေပါ ပေမယ့် ယောကျ်ားလေး အဖော်မပါ
လို့လေ.. အင်း.. ဟုတ်ကဲ့

.....

ဖုန်းပြောနေရာက ပြုံးစိစိနဲ့ ကျနော့်ကို မျက်စပစ်ပြ
နေတယ်။

ဖုန်းချလိုက်ပီးမှ လျှာကလေး ထုတ်ပြလာပီး ငါတော့
လူကြီးကို ညာမိပီလို့ ရယ်ကျဲကျဲနဲ့ ပြောလာတယ်။
အူတူတူ ဖြစ်နေတဲ့ ကျနော့်ကို စက်ဘီး တွေအိမ်ထဲ
သွင်း၊ တံခါးပိတ်.. မမကြီးခြေလက်ဆေး သွားတိုက်
လိုက်ဦးမယ်လို့ခိုင်းရင်း ရေချိုးခန်း ဖက်ကို ခပ်တည်
တည်နဲ့ ထထွက်သွားတယ်။

အိမ်အပေါ်ထပ်က မအင်ကြင်းမေရဲ့ အခန်းဆီကို
လှေကားထစ် တွေကိုနင်းရင်း လက်ချင်းချိတ်ပီး
တူတူတက်ကြရင်း ကျနော့်ရင်ခုန်သံတွေမြန်လာတယ်။
ကျနော့်ခါးကိုတင်းတင်းဖက်ထားတဲ့ လက်တွေက
တစ်စုံတစ်ခုကိုဖော်ညွှန်းနေသလိုလို... ..

(ယခုပို့စ်တွင်ပါရှိသောအချို့စာကြောင်းများအား
နားလည်ရ ခက် နေပါက channko၏ "ကျနော်နှင့်
ထူးဆန်းသော သစ်သားရုပ်ထုလေး" တွင် အကျယ်ရှု)

.....

ပရုပ်လုံးနဲ့ သင်းသင်းလေးမွှေးတဲ့ မအင်ကြင်းမေရဲ့
အိပ်ခန်းလေး ထဲကို ကျနော်တို့ ၂ယောက်သား တစ်
ယောက်ခါး တစ်ယောက် ကိုယ်စီဖက်ထားရင်း ဝင်သွား
ခဲ့ကြတယ်။

မှောင်မိုက်နေတဲ့ အခန်းလေးထဲရောက်သွားတော့
အခန်းတံခါးဝ နားက မီးခလုတ်ကို အသာယာစမ်းရင်း
ဖျောက်ကနဲ ဖွင့်လိုက်တော့ လင်းကနဲဖြစ်သွားတယ်။
ဝင်ပေါက်နဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်မှာရှိတဲ့ မှန်ထဲမှာ

စိတ်လှုပ်ရှား နေတဲ့ ကျနော်နဲ့ မအင်ကြင်းမေ တို့ရဲ့
 မျက်နှာက ဘွားကနဲ ပေါ်လာတာကို စက္ကန့် အနည်း
 ငယ်လောက် ငေးကြောင်ကြည့်နေမိကြ သေးတယ်။
 မှန်ထဲကနေ တဆင့် ကျနော်ကို တစ်ချက်ပြီးပြရင်း
 မအင်ကြင်းမေတစ်ယောက် ကျောပေးရင်း အခန်းတံခါး
 ကိုကလန့်ထိုး လိုက်တဲ့အချိန်ထိ ကြောင်အအ နဲ့
 ကျနော် ရပ်နေမိတုံးလေ။

ငါ့မောင် ညောင်း မနေဘူးလား မမကြီး ကုတင် ပေါ်
 တက်လွဲနေလေကွာ

ဟုတ်!

ကြောက်တက်တက်နဲ့ လူပျိုပေါက်စလေး ကြနေတာပဲ
 ခပ်ခပ်.. ဘာဖြစ်နေတာလဲ ကြောက်နေတာလား

ဟုတ်ပါဘူးဗျာ..

ခဏလေးနော် မမကြီး ဆံပင်ရှင်းလိုက်ဦးမယ်

.. ..

မှန်တင်ခုံအရှေ့မှာ ထိုင်ရင်း ဆံပင်အခွေ တွန့်တွန့်လေး
တွေဆီက ကလစ်ကလေးတွေဖြုတ်ချ၊ ဘီးနဲ့ပြီးသင်ရင်း
ဆံပင်ရှင်းနေတဲ့ မမကြီးကို ကတုန်ကယင်ဖြစ်နေတဲ့
ရင်အစုံနဲ့ ကုတင်ပေါ်ကနေ ခြေချထိုင်ရင်း ကျနော်
ခိုးကြည့်နေမိတယ်။

ကျနော်ကြည့်မယ် ဆိုတာရိပ်မိလို့လားမသိဘူး ခုံပေါ်
မှာထိုင်နေတဲ့ သူ့ကိုယ်လုံးကို ခါးကလေးဆန့်ပြီး ကော့
ကော့ လေးလုပ်ထားတယ်။ တစ်ချက်တစ်ချက် မှန်ထဲ
ကနေ တဆင့်လှမ်းလှမ်းကြည့်ရင်း ပြုံးစိစိလုပ်ပြ
နေသေးတယ်။ ဆံပင်ရှင်းတာပီးသွားတော့ ဝတ်ထားတဲ့
ဖလံနယ် အင်းကျီလက်ရှည်ကို ချွတ်ချလိုက်တယ်။
ငေးကြည့်နေတဲ့ ကျနော့်မျက်စိအောင်မှာတင် ကျော
ပေး ဘလျက်ကနေ အင်းကျီအောက်က ဘရာစီယာ

ကျောက်စိမ်းရောင်ကို ချိတ်ဖြုတ်ပီးချွတ်ပစ်လိုက်တယ်။
 မှန်ထဲကနေတဆင့် ထွားကျိုင်းလွန်းတဲ့ နို့ကြီး၂လုံးကို
 လှစ်ကနဲ မြင်လိုက်ရတော့ ကျနော့်သွေးတွေ ဗလောင်
 ဆူစပြုလာပီ။ ဒါပေမယ့် ကြာကြာ မမြင်လိုက်ရပါဘူး။
 ဘရာစီယာချွတ်ပီးတာနဲ့ ဖလံနယ် အင်းကျီကို ပြန်
 ကောက်ဝတ်လိုက်တာကိုး ဗျ။ အားလုံး ပီးသွားတော့မှ
 မှန်တင်ခုံ ရှေ့ကထလာပီး ကုတင်ပေါ်မှာ ထိုင်နေတဲ့
 ကျနော့်ရှေ့မှာ လာရပ်လိုက်တယ်။

ကျနော့်ပါး၂ဖက်ကို လက်ခုပ်၂ခုနဲ့ညှပ်ထားရင်း မျက်နှာ
 ကို ဆွဲမော့ယူလိုက်ပီး နဖူးကို အားပါးတရ သူ့နှုတ်ခမ်း
 ထူအမ်းအမ်းနဲ့ ဖိကပ်မွှေးကျူတာ ခံလိုက်ရတယ်။
 မအင်ကြင်းမေရဲ့ ကိုယ်လုံးအိအိထွေးကို အားမလို
 အားမရနဲ့အတင်းဆွဲဖက်လိုက်မိပီ။

ဟေ့ ကိုယ်တော်လေး သူများ ခါးကျိုးတော့မယ် နည်း
 နည်း လျှော့ပါဦးကွယ် ခစ်

အရမ်းမွေးတယ် မမကြီးရာ .. မမကြီးရဲ့ကိုယ်နဲ့ကို
ကျနော် အရမ်းကြိုက်တယ်

ကိုယ်နဲ့ပဲကြိုက်တာလား ဒါဆို ဘာမှမလုပ်ရဘူးနော်..
အနံ့ပဲရှူတော့

ဟင့်အင်း.. ကျနော်စိတ်တအားဖြစ်လာပီ
ဟေ့.. အာက္ခာ

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ မတ်တပ်ရပ်နေတဲ့ မအင်ကြင်းမေရဲ့
ခါးကို ဖက်ထားရာကနေ အောက်ကို လျှောချလိုက်ပြီး
တင်သားဆိုင်တွေကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းညှစ်ချေလိုက်တော့
ခြေဖျားလေးထောက်ပီး ကော့တက်သွားတယ်။

အရမ်းဆိုးတယ်ကွာ လို့တိုးတိုးလေးပြောရင်း ကျနော်
ခေါင်းက ဆံပင်တွေကို လက်ချောင်းတွေနဲ့ ထိုးဖွပ်
ဆော့ကစားနေတယ်။ မအင်ကြင်းမေရဲ့ ကိုယ်လုံး

ကိုယ်ပေါက် က ကျနော်ပြောပြဖူး သလိုပဲ အင်မတန် တောင့်တင်းတယ်ဆိုတဲ့မိန်းမထဲမှာပါတယ်ဗျ။

ခု ကျနော် ဆုပ်ချေနေတဲ့ တင်ပါးကြီးပဲ မရှိဘူးဆို ဆိုဒ်က ၃၈-၃၉လောက်ရှိနေ မလားပဲ။ အရပ်မြင့် သလောက်အင်မတန်တောင့်တင်းတဲ့ကိုယ်လုံးပိုင်ရှင်ကို တချို့မိန်းမတွေက ဖင်ကြီးရင် ရင်မရှိ၊ နို့ကြီးရင် တင်မရှိ အဲ့လိုရှိတတ်ပေမယ့် သူ့ဟာက နို့ကော ဖင်ကော အင်မတန်ဆူဖြိုးတယ် ဆိုတဲ့ မိန်းမထဲမှာ ပါတယ်ဗျ။ အရပ်သာ ခုလောက် မမြင့်ရင် အတော် ကြည့်ရဆိုး မလား ပဲ။

ခဏနေဦးကွာ!

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ အသာယာ ရုန်းထွက်လာလို့ အတင်း ဖက် ထားရာက ကျနော် လွှတ်ပေးလိုက်မိတယ်။

မတ်တပ် ရပ်နေရာက ကြမ်းပြင်ပေါ် ဆတ်ကနဲ
 ဒူးထောက် ထိုင်ချပစ်လိုက်တော့ ကုတင်ပေါ်ကနေ
 ခြေချ ထိုင်နေတဲ့ ကျနော် ပေါင်ကြားနဲ့ ကွက်တိ ဖြစ်
 သွားရော။

ကျနော်ပုဆိုးကို အသာယာလေးဆွဲဖြေချလိုက်တယ်။
 အတွင်းခံ ဘောင်းဘီ အောက်ကနေ ပေါက်ထွက်မ
 တတ် အမြောင်းလိုက်ထနေတဲ့ဒုံးပျံအချောင်းကြီးကို
 လက်ချောင်း လေးတွေနဲ့ ရွရွလေးကစားရင်း ပွတ်သပ်
 ချော့မြူနေတော့ မအောင့်နိုင်တော့တဲ့ ကျနော် တင်ပါး
 အသာလေးကြွပီး ဘောင်းဘီကို ချွတ်ပစ်လိုက်သလို
 ပုဆိုးကိုလည်း အတင်းလျှောချပီး ဝှင်းလုံးကျွတ်
 ချွတ်ပစ်လိုက်မိတယ်။ နီရဲတင်းပြောင်နေတဲ့ လိင်တံက
 လေထဲမှာ တရမ်းရမ်းနဲ့ မာန်ဖီနေတဲ့ ငန်းမြေ
 တစ်ကောင်လို ဖြစ်နေတယ်။ ထိပ်ဝမှာလည်း လိင်

ဆက်ဆံဖို့ အသင့်ဖြစ်နေပီ ဖြစ်ကြောင်းအချက်ပြနေတဲ့
အရည်ကြည်လေးတွေစို့လို့ပေါ့။

အရမ်းလှတယ်သိလား... မောင်လေးရဲ့ဟာကြီးက မာ
တောင့် ပီးတင်းနေတာ ကိုင်လို့လည်း အရမ်းကောင်း
တယ် ခစ်ခစ်

အား... မမကြီး

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ လိင်တံကို လက်ချောင်း ပျော့ပျော့
လေးတွေနဲ့ ဆုပ်ကိုင်လာပြီး အထက်အောက် ဝှင်းထု
သလိုဆော့ ပေးလိုက်တော့ ကယောင် ကတမ်းတွေ
အော်၊ မအင်ကြင်းမေရဲ့ ပုခုံး၂ဖက်ကို စုံကိုင်ထားရင်း
တုန်ခါလှိုက်မောတဲ့ လိင်ဆိပ်တက်မှုကိုခံစားနေရတယ်။

လက်တစ်ဖက်က လိင်တံကို ဆော့ပေးနေရင်း ကျန်တဲ့
 လက်တစ်ဖက်က ကျနော့်ပေါ် အတွင်းသား တွေကို
 ရွရွလေးပွတ်သပ်ပေး နေတော့ မျက်လုံးစုံမှိတ်ထားရင်း
 မမကြီး.. အား.. မမကြီးလို့ အသံထွက်ရင်း ကျနော်
 ညည်းတွားနေမိတယ်။ ရုတ်တရက် လိင်တံ ထိပ်ဖူးမှာ
 နွေးကနဲဖြစ်သွားတဲ့ အရသာနဲ့အတူ စီးကနဲ စီးကနဲ
 ကျနော့်လိင်တံက တထုတ်ထုတ် ဖြစ်သွားသလို ကျည်
 ဆိမ့်ဆိမ့်အရသာခံစားလိုက်ရလို့
 မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်မိတော့
 အံ့ဩမှင်တက်သွားမိတယ်။ အင်မတန်အရှက်ကြီးတဲ့
 အပျိုကြီးဆရာဝန်မ ကျနော့်လိင်တံကို ငုံ့ပီး စုပ်နေတာ
 ဗျ။ မယုံကြည်နိုင်တဲ့စိတ်နဲ့ ကြောင်ငေး နေမိရင်းက
 ကောင်းလွန်းတဲ့ ကာမ အရသာကြောင့် တဟင်းဟင်း
 အသံကျယ်ကျယ်ညည်းရင်းမမကြီးရဲ့ ဆံနွယ်တွန့်တွန့်
 လေးတွေကို အတင်းဆုပ်ကိုင် ထားမိတယ်။ ကျနော့်

လိင်တံအရှည်ကြီးကိုတစ်ဝက်ကျော်ကျော်ရောက်သွား
တဲ့ အထိ စုပ်ယူပစ်လိုက်တိုင်း တင်ပါးကိုခွက်သွား
တဲ့အထိကော့ကော့ပီး ခံနေမိတယ်။

အား အရမ်းကောင်းလာပီ မရတော့ဘူးဗျာ.. မမကြီး
ဖယ်တော့ ဖယ်တော့ ကျနော်ထွက်တော့မယ် မအောင့်
နိုင်တော့ဘူး ရှိးးးး

ကျင့်ဆိမ့်တဲ့အရသာက လိင်တံအရင်းကနေ တဆင့်
ဖြောင်းကနဲ ပြေးတက်လာတာကို ခံစားလိုက်ရတဲ့
ကျနော် တစ်ယောက် ကျနော့်လိင်တံကို ငုံစုပ်နေတဲ့
မအင်ကြင်းမေကို ဆွဲဖယ်ဖို့ကြိုးစားတယ်။

ကျနော် ဆွဲဖယ်နေတာကို အတင်းရုန်းတဲ့ အပြင်
ခပ်သွက်သွက် ကလေးတောင် ပါးစပ်ထဲ စုပ်စုပ်ယူပစ်

လိုက်တော့ကျနော်ဘယ်လိုမှမအောင့်ထားနိုင်တော့ဘူး
 ။ လပေါင်းများစွာအောင်းထားတဲ့ သုတ်ရည်ပူပူတွေဟာ
 မအင်ကြင်းမေ့လည်ချောင်းထဲ အထိ ရောက်သွားမ
 လားမှတ်ရတဲ့အထိတပျစ်ပျစ်ပန်းထုတ်ပစ်လိုက်မိတယ်။
 လူတစ်ကိုယ်လုံးလည်း နှုန်းချိသွားသလို တော်တော်
 ကြီးကြာတဲ့အထိ သုတ်ရည်တွေက ထွက်နေဆဲ
 လို့ခံစားနေရတယ်။ သူကလည်း အားပါးတရ
 စုပ်လို့ကောင်းနေတုံးပဲဗျာ။

ပိုမီးကျေနပ်စရာကောင်းတာက ကျနော် သုတ်ရည်ပူပူ
 တွေကို အားရပါရ တဝွတ်ဝွတ်နဲ့ မျိုချပစ် လိုက်တာကိုပါ
 ခံစားနေရတယ်။ ကျနော်လည်း တင်ပါးတစ်ခုလုံး
 ခွက်သွားတဲ့ အထိ ကော့ပေးထားရင်း သူ့ဆံပင်တွေကို
 တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်မိတယ်။ ခဏနေတော့မှ
 အသက်ပြင်းပြင်း တစ်ချက်ရှူလိုက်ရင်း ပါးစပ်ထဲက
 အတန်ငယ်ပျော့စပြုလာတဲ့ ကျနော်လိင်တံကို ပလွတ်

ကနဲဆွဲချွတ်လိုက်ရင်း -စ်နားတစ်ဝိုက်ကိုပါ လျှာလေးနဲ့
ပတ်ပတ်လည် လျှက်ပေးရင်း ပြောင်စင် သွားအောင်
သန့်ရှင်းပေး နေလိုက်သေးတယ်။ ပီးတော့မှ ကျနော့်ကို
မော့ကြည့်ရင်း..

ချစ်လို့လုပ်ပေးတာကွာ အထင်သေးမှာလား?

ဟင့်အင်း! ဘာလို့သေးရမှာလဲ

တကယ်နော်.. လုပ်ပီးတော့မှ ရှက်လိုက်တာ..

ကျနော်လည်းအလုပ်ခံဖူးပါတယ်မမကြီးရာ..

ဒါကတအားရင်းနှီးလာတဲ့စုံတွဲတွေဆိုလုပ်တာပဲဟာ
မထူးဆန်းပါဘူး

... ..

ဒီတစ်ခါ ကျနော့်အလှည့် .. လာကုတင်ပေါ်တက်ခဲ့..

ဟေ့အေး.. မလုပ်ရဘူး.. ဘုန်းနိမ့်လိမ့်မယ်.. မမကြီး
မခံချင်ဘူး အဲ့ဒါမျိုး..

အာ ဘယ်ရမလဲ.. ဟိုးအရင်တစ်ခေါက်ထဲက မမကြီးရဲ့
အဖုတ်ဖောင်းဖောင်းကြီးကိုကျနော်တအားလျှက်ပစ်ချင်
နေတာ. နားရင်းအုပ်ခံ ရမယ်စိုးလို့ မလျှက်ပဲ အောင့်နေ
ခဲ့ရတာ..

ဟာကွာ.. စကားတွေက ကြမ်းလိုက်တာ.. အဲ့လောက်
ကြီး မပြောရဘူးလေ

ဟင့်အင်း.. ပြောမှာပဲ.. အဖုတ်လျှက်မယ်.. လာ ကုတင်
ပေါ်တက်

ကျွတ်! ဒီကောင်လေး ပြောလေဆိုးလေ.. လူဆိုးလေး

ကျနော့်စကားလုံးကြမ်းကြမ်းတွေကြောင့်
ရှက်ဝဲဝဲဟန်ဖြစ်နေတဲ့ မအင်ကြင်းမေကို ကုတင်ပေါ်

အတင်းတွန်းတင်ပီး ထမီ ဆွဲချွတ်ပစ် လိုက်တယ်။
 တစ်ခါမှ ဘက်ဖုတ် အလျှက် မခံဖူးရှာတဲ့ အပျိုကြီးမမ
 ခမျာ အရှက်သည်း ဟန်နဲ့ ထမီဝှင်းလုံး အကျွတ်မှာ
 ပက်လက်လှန်မနေပဲ ဘေးတစောင်း ကွေးကွေးလေး
 လှဲအိပ်ပီး ပေါင်၂လုံးကို စိထားရင်း အတင်း ငြင်းဆန်
 နေတယ်။ အောက်ပိုင်းဗလာ ဖင်ပြောင်ကြီးညှိစိမ့်စိမ့်က
 မီးရောင်အောက်မှာ ဖွေးနေတာပဲဗျာ။ အပေါ်ပိုင်းက
 ဖလံနယ်ရှုပ်ကိုမချွတ်ရသေးဘူး။ အပျိုကြီးခမျာ ကျနော်
 ဦး စုပ်တုံးကတော့ မရှက်မကြောက်လုပ်ခဲ့ပီး ခု
 ကျနော်အဖုတ် လျှက်တော့မယ် ဆိုမှ အရှက်သည်းပီး
 မျက်နှာကို ခေါင်းအုံး တစ်လုံးဆွဲယူပီး အပ်ထားရင်း
 ဟင့်အင်းနော် ဟင့်အင်းနဲ့ မူယာမာယာ များနေပြန်
 ပါပီကောလားဗျာ။ ကုတင်စောင်းနားဆီကို အတင်းဆွဲ
 ယူလိုက်ရင်း ကြမ်းပြင်ပေါ်ဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက်တဲ့
 ကျနော် ဘေးတိုက်ဖြစ်နေတဲ့ ဖင်တုံး ညှိစိမ့်စိမ့် အိအိ

ကြီးတွေကို လျှာအပြားလိုက် တပြတ်ပြတ်မြည်အောင်
 လျှောက် လျှက်ပစ်လိုက်တော့ ဟာ.. ဟာ.. ဘာတွေ
 လုပ်တာလဲ ဆိုတဲ့ အသံလေးနဲ့ ဖီးလ်တက်သံ
 ပေးလာတယ်။ တင်ပါးအိအိကြီးတွေကိုလည်း သွားနဲ့မ
 နာအောင် ကြိတ်ကိုက်လေးတွေ လိုက်ကိုက်ပေး လိုက်
 တော့ ထွန်ထွန်လူးစ ပြုလာတယ်။ တင်ပါး၂ခု
 အလယ်က စူတူတူလေးပြုထွက်နေတဲ့ အဖုတ်က
 အမြုပ်ကလေး တွေဝေနေတဲ့အထိ အရည်တွေ ထွက်
 နေတာ လှမ်းမြင်လိုက်ရတော့ နှုတ်ခမ်းကို အတင်း
 ဖင်ကြားထဲ ထိုးထည့်လိုက်ရင်း လျှာကို ခပ်ရှည်ရှည်
 ထုတ်လို့ အဖုတ်နှုတ်ခမ်းသား တွေကိုလှမ်း လျှက်
 လိုက်တော့ တဆတ်ဆတ်တုန်ခါ သွားတာကို သတိပြု
 မိတယ်။

မမကြီး.. ပက်လက်လှန်ကွာ.. မထိတထိဖြစ်နေတာ..

ဘာကိုလဲကွာ!!

အဖုတ်ကိုသေချာလျှက်လို့မရဘူး

မလုပ်ပါနဲ့ဆို.. ငါတော့ရှက်လွန်းလို့ သေတာ သေချင်
တော့တယ်.. ကျွတ်

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ဘေးတစ်စောင်းလွဲနေရာက ပက်
လက်လှန် အနေအထား ပြောင်းပစ် လိုက်ရင်း ဒူး ၂
ချောင်း ကို ထောင်ပီး ပေါင်ကားထား ပေးလာတယ်။
အဆီ တဝင်းဝင်းနဲ့ ထူအမ်းအမ်း နှုတ်ခမ်းသား ဖောင်း
ကြွကြွကြီးနဲ့ အရမ်းလှတဲ့ အပျိုကြီးရဲ့နှစ်ချို့ ဇောက်ဖုတ်
ကြီးကို အနီးကပ်မြင်လိုက်ရတော့ ကျနော်မှင်တက်ပီး
ငေးကြည့်နေမိသေးတယ်။

ဟေ့! အဲ့ဒါဘာလုပ်နေတာလဲ.. သူများရှက်ပါတယ်ဆို..
လှလွန်းလို့ပေါ့

တော်ကွာ.. မြန်လုပ်တော့.. ဘုန်းတွေတော့နိမ့်ကုန်...
အမေ... ရှိးး

သူ့စကားပြောသံမဆုံးလိုက်ဘူး။ အောက်ခြေနားကနေ
အကွဲကြောင်းအတိုင်း လျှာကိုအပြားလိုက်ထုတ်ပြီး
ပလပ်ကနဲမြည်အောင် ကောက်လျှက်ပစ်လိုက်တာမို့
တင်ပါးနဲ့အိပ်ယာ၃-၄လက်မလောက် ကွာသွားတဲ့အထိ
ကော့တက်သွားရှာတယ်။

၁၀ချက် ၁၅ချက်လောက် အဲ့ဒီလို အစအဆုံး ပလပ်
ပလပ် မြည်သံ ဆူညံသွားအောက် ဆက်တိုက် ကောက်
လျှက်ပေးလိုက်တော့ အဖုတ်လျှက်ခြင်း ဆိုတဲ့ အရသာ
ကို သေချာမခံစားဖူးတဲ့ အပျိုကြီးမမ ချောတွန့်လိမ်
ကောက်ကွေးနေအောင် ကာမအဆိပ်တက်နေရှာပီ။
အရည်တွေ ကလည်းတောက်တောက်ယိုကျလာတာ

ကျနော်နှုတ်ခမ်း၊ နှာခေါင်းအစရှိတဲ့နေရာတွေမှာတောင်
ပေကျံကုန်တယ်။

လျှာကိုအပြားလိုက်ထုတ်ပြီး လျှက်ရာက အတော်
ညောင်းလာတော့ တိုက်စစ်ပြောင်းလိုက်တယ်။ အစိကို
နှုတ်ခမ်းနဲ့ဖိပြီး စုပ်လိုက်၊ လျှာဖျားနဲ့သာသာဖိထိုးလိုက်၊
ဝလုံးဝိုင်းဝိုင်းလေး တွေရေး လိုက်လုပ်ပေး လိုက်တာ
၅မိနစ်လောက်ပဲကြာမယ်ထင်တယ်။ ပက်လက်အိပ်နေ
ရာက ထထိုင်တော့မလိုတွေဖြစ်လာတယ်။

ဟားးးးးးးးးးး ရှိုးးးးး ဘာဖြစ်လာတာလဲမသိဘူး
မောင်လေးရာ.. မမကြီး သေတော့မလားမသိဘူး
အားးးးး

သူပီးတော့မယ် ဆိုတာရိပ်မိ လိုက်တဲ့ ကျနော် လျှာကို
ချန်ချန်လေး ဖြစ်အောင်စုထားရင်း အစိကို တဖတ်

ဇုတ်နဲ့ အဆက်မပြတ် ထိုးဆွပ်း လှုံ့ဆော်ပေးလိုက်တာ
ဘယ်လိုမှ မခံနိုင်ရှာတော့ဘူး ထင်ပါရဲ့ ကျနော်
မျက်နှာကို ပေါင်၂ချောင်းနဲ့ အတင်းဆွဲညှပ်ထားရင်း
ကော့လှန် ကော့လှန်တွေဖြစ်ပြီး ကျနော်ခေါင်းက
ဆံပင်တွေကို လက်၂ဖက်နဲ့ အတင်းဆုပ်ချေရင်းက
ပေါက်ကွဲ ပွင့်ထွက်တဲ့ ပီးနည်းမျိုးနဲ့ ကာမ ပန်းတိုင်
ရောက်သွားရှာတယ်။

အဲ့ဒီတော့မှကျနော်လည်း သူ့ဆီးခုံပေါ်ပါးလေး အပ်ရင်း
အသက်ကိုမှန်မှန်ရှူရင်း အမောဖြေလိုက်မိတယ်။

မမကြီး

ဟင်

အဖုတ်လျှက်ပေးတာကောင်းလားဟင်

ကျွတ်! ညစ်တီးညစ်ပတ်တွေမပြောပါနဲ့ဆို ...
မသိဘူးကွာ

ပက်လက်ကလေး လှန်လျှက်က မျက်လုံးလေးမှိတ်ပီး
မှိန်းနေတဲ့ မအင်ကြင်းမေရဲ့ ပေါင်ကြားထဲမှာ
ကျနော်ဒူးထောက်နေရာယူထား လိုက်တယ်။ပစ်ခတ်ဖို့
အသင့်ဖြစ်နေတဲ့ကျနော် လိင်တံ မာတောင့်တောင့်
အနီရဲကြီးက ဉာဏ်ရီ ထောင်မတ်နေလို့ အသာအယာ
လက်နဲ့ဖိနှိပ်ချလိုက်ရင်း အပျိုကြီးမမ ရဲ့ အရည်တွေ
စိုအိနေတဲ့ အဖုတ်ဖောင်းဖောင်းအဝ မှာတွေ ထားရင်း
အသာအယာခါးကိုအရှေ့ကို ဆတ်ပီးကော့ထိုး လိုက်
တော့စီးပိုင်ပိုင် အရသာနဲ့ တအိအိ ဝင်သွားတယ်။
နူးညံ့လွန်းတဲ့ အဖုတ်အတွင်းသားတွေ ရဲ့ပွတ်တိုက်မှု
ဒဏ်ကြောင့် အိမ်မွှာလွန်းတဲ့ ကာမအရသာကို တစ်မိမိ
ခံစားရင်း အသွင်းအထုတ် ကလေးကို ညင်ညင် သာ

သာလေး လုပ်ပီး ကစားပေး နေလိုက်တယ်။
 အဝင်အထွက်နည်းနည်း ချောလာပီလို့ ထင်တော့မှ
 လိင်တံ အဆုံးထိ အားနဲ့ ဖိသွင်း လိုက်တော့ ဆီးခုံ
 ချင်းကပ်သွားမိပီ။ လိင်တံကို ပြန်ဆွဲမထုတ်တော့ပဲ
 ဆီးခုံချင်းပွတ်သလိုကြိတ်ပွတ်နေရင်း လိင်တံကို အထဲ
 မှာ အလူးအလွန်လေးတွေ ဖြစ်သွားအောင် ခါးကို
 အသာအယာ ရမ်းပေးနေရင်း ကြိတ် ဦး လေး ဦး နေ
 လိုက်ရင်း ကိုယ်ကို အသာအယာကိုင်းလို့ မအင်ကြင်း
 မေ ရဲ့ ကိုယ်အပေါ်ပိုင်း ဆီက မချွတ်ရ သေးတဲ့
 ဖလံနယ် အင်းကျီကြယ်သီးတွေ ကို ခပ်သွက်သွက်
 ကလေးဖြုတ်ပီး ရင်ဘတ်ဟောင်းလောင်း ဖြစ်သွား
 အောင် ဆွဲဖွင့်ပစ် လိုက်တော့ အင်မတန် ဖွံ့ထွားတဲ့
 ညိုစိမ့်စိမ့်ချိုပူးကြီး၂လုံးက ဘွားကနဲ ပေါ်လာတယ်။
 အောက်ကကြိတ်မွှေနေရင်းနို့ကြီး ၂လုံး ကို လက်၂ဖက်
 နဲ့ ချေမွ ကစားပေး လိုက်တော့ မအင်ကြင်းမေ ဆီက

အသက်ရှူသံ ခပ်ပြင်းပြင်းတွေ ထွက်ကျစပြုလာတယ်။
 ခုလို ကြိတ်ပီး မွေ ိုး လေး ိုး နေတာက အဖုတ်ထဲမှာ
 တဒွန်ဒွန်နဲ့ အမွှေခံနေရသလို ကျနော့်ဆီးခုံကလည်း
 သူ့ ဘောက်စိကို ဖိပီးကြိတ်ပေး နေသလိုဖြစ်နေတော့
 အင်မတန် ဖိမိရှိနေတယ်လေ။ အပေါ်ပိုင်း ကလည်း
 နို့ကို ချေလိုက်၊ နို့သီးခေါင်း စူစူလေးတွေကို လက်ညှိုး
 လက်မ၂ခုကြားထဲ ညှပ်ပီး ဆေးလိပ်ဖင်စီခံ ကျစ်သလို
 လှည့်ကစားပေးလိုက် လုပ်နေတော့ကာ လောက စည်း
 စိမ်ကို အပြည့်အဝရနေတာပေါ့။

မမကြီး!!

ဟင်..

ခုလိုလုပ်နေတာကောင်းတယ်မလား

သိပ်.. သိပ်အားမရသလိုဖြစ်လာတယ်ဟာ

ကြမ်းစေချင်တာလား

အင်း။ မသိဘူး.. ငါ့စိတ်တွေမရိုးမရွတ်အားဖြစ်လာတယ်
ဒါဆို ခဏ..

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ သူ့အဖုတ်ထဲက ကျနော်ဒုံးပျံကြီးကို
ဆွဲချွတ်လိုက်တော့ ပလွတ်ကနဲကျွတ်ထွက်လာတယ်။
အဖုတ်ရည်တွေနဲ့ စိုအိနေတဲ့ လိင်တံကြီးက မီးရောင်
အောက်မှာ ပြောင်လက်ပီး တရမ်းရမ်းနဲ့ ဖြစ်နေတယ်။

ကုတင်အောက်ကိုခဏ ဆင်းလိုက်မမကြီး လာ..

အတတ်ဆန်းပြန်ပီ ဘာလုပ်မလို့တုံး ဖိုးသက်ရာ

မတ်တပ်ရပ် ဖက်ရင်း ငိုမယ်လေ.. လာပါဗျာ
လိမ္မာပါတယ်

မျက်မှောင်လေး ကျုံ့ရင်း စုတူတူနှုတ်ခမ်းလေး နဲ့ အပျိုကြီးမလေး အောက်ပိုင်းဗလာ၊ ရင်ဘတ်ဟပြီ ဖလံနယ်အင်းကျီလေးနဲ့ ကုတင်အောက်ကို ဆင်းလာ ရှာတယ်။

မှန်တင်ခုံအရှေ့က ခွေးခြေလေးကို ဆွဲယူလိုက်ရင်း မအင်ကြင်းမေ ကို နံရံမှာ ကျောက်မီးခိုင်း၊ ခြေထောက် တစ်ချောင်းကို ခွေးခြေပေါ်တင်၊ တစ်ချောင်းက ကြမ်းပြင်ပေါ် ထောက်ခိုင်းထား လိုက်တယ်။ မျက်နှာ ချင်းဆိုင်မှာ ကျနော်ဝင်ရပ်ပီး နေရာယူလိုက်တယ်။ မအင်ကြင်းမေ က အရပ်ခပ်မြင့်မြင့် ဆိုတော့ ကျနော်ဒူး သိပ်ကွေးစရာမလိုပဲ မတ်တပ်ရပ်လျှက်က အဖုတ်ဝမှာ လိင်တံကိုတော့ရင်း ကော့သွင်းလိုက်တော့ ပူကနဲ တစ်ချက်ဖြစ်ပီး ချောမွေ့စွာပဲ ဝင်သွားတယ်။ တင်ပါး တစ်ခြမ်း ကို လက်နဲ့ဆုပ်ချေ၊ ကျန်တဲ့လက်တစ်ဖက်က နို့ကြီးတစ်လုံးကို အသားကုန်ညှစ်ထားရင်း မတ်တပ် ိုး

နေရတာ အတော်စိတ်ထစရာ ကောင်းလာလို့ ကျနော်
ခပ်ကြမ်းကြမ်းကို ိုး နေမိပါဘူး။ ကျနော်ဂုတ်ပိုးကို
လက်ဖက် နဲ့သိုင်းဖက်ခိုစီး ထားရင်း မအင်ကြင်းမေ
တစ်ယောက် ကျနော်ဆောင့်ချက်တိုင်းမှာ တအင့်အင့်နဲ့
ဖြစ်လာရာက စိတ်လွတ် ကိုယ်လွတ် တစ်ချက်တစ်
ချက် ကယောင်တမ်း အော်မြည်စ ပြုလာပါ။

ဖောက်..ဖောက်... အင့်.. အားးးး

မမကြီး ရလား ကျနော်နည်းနည်းကြမ်းမယ်နော်

ရိုးး အရမ်းထိတယ်ကွာ ပူကနဲပူကနဲဖြစ်ဖြစ်သွားတယ်
အားးး ဆောင့်.. ဆောင့်ပေး ကောင်းလာပါ ရိုးးးးး

တဖြေးဖြေးအရှိန်ရ လာတော့ သူကိုယ်တိုင် လည်း
ကျနော်အဆောင့်မှာ ဆီးခုံချင်း ရိုက်ခတ်မိသံ ဖန်းဖန်း

မြည်အောင် ပြန်ကော့ပေး ဆောင့်ပေး လာတာကို သတိထား လိုက်မိတယ်။ ကျနော့်အပျိုကြီးမမ ဖီးလ်တအား တက်လာ မှန်းသိလိုက် ရပီမို့ မညှာတော့ပဲ ဖင်တုံးကြီး၂ခုကို လက်ဖဝါး၂ခုနဲ့စုံကိုင် ညှစ်ချေရင်း ကိုယ်လုံးချင်း ပြေးပြေးဆောင့်တဲ့အထိ မတ်တပ်ရပ်ရင်း အသေ ိုး ပစ်နေမိပီ။ ဘက်ခေါင်းထဲက တဖို့ဖို့ အရသာနဲ့အတူ ကျနော့် လိင်တံကိုဆက်တိုက် ဆွဲညှစ် လိုက်သလို ခံစားချက်နဲ့အတူ ကျနော့် ဂုတ်ပိုးတွေကို ဖက်တွယ်ထားတဲ့ လက်တွေကပိုမိုတင်းကျပ်လာတာကို ခံစားလိုက်ရတဲ့နောက် အတင်းဖက်လာတာမို့ ဆောင့် - ိုးချက် တွေကို ရပ်လိုက်ပီး မမကြီးရဲ့ နှုတ်ခမ်းထူထူ အိအိထွေးထွေးလေး တွေကို စုပ်ယူပေးရင်း ငြိမ်ပေး လိုက်မိတယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ခါရင်း သူပီးဆုံးခြင်း အဆင့်ကို ရောက်သွားရှာပီ။ မိန်းမတွေ ပီးသွားတဲ့ အခါတိုင်း ကျေနပ်သွားစေမယ့် အမူအရာ ဖြစ်တဲ့

တစ်ကိုယ်လုံး ပွတ်သပ်ပေး၊ နှုတ်ခမ်းကို ဖွဖွလေး
စုပ်နမ်း ပေး၊ တင်ပါးတွေ နို့တွေ ချေပေး လုပ်နေရာ
ကနေ နားရွက်နား ကပ်ပီး တိုးတိုးလေး မထိတထိ
လေးတွေ ပြောပေးနေမိတယ်။

မမကြီး အဖုတ်လေးက အရမ်း ဝိုး လို့ကောင်းတာ
ပဲဗျာ... မြတ်စ် ... ကိုယ်လုံးကလည်း လှလိုက်တာ
သိလား... မြတ်စ်

.....

ဘယ်လောက် ချစ်ချစ် အချစ်ခံမယ့် ကိုယ်လုံး ပိုင်ရှင်
နော်... တစ်ညလုံး လုပ်မယ်နော်.. ခု ကျနော်
မပီးသေးဘူး ကုတင်စောင်းမှာ လေးဘက်
ထောက်ပေးနော်... မမကြီးရဲ့ တင်ပါးလှလှကြီးတွေ ကို
ကြည့်ပီး လုပ်ချင်သေးတယ် သိလား

ကျနော့်ပုခုံးပေါ်မေးတင်ပီး မှိန်းနေတဲ့ မအင်ကြင်းမေကို
အဲ့လို မထိတထိကလေးတွေ ပြောပီး ချောမြူ
နေလိုက်တာ ခဏလောက်ကြာတော့ ကိုယ်လုံးက
ပျော့ခွေ သလိုအိကျလာလို့ အသာအသာလေး
ထိန်းထားရင်း ကုတင်ဖက်ဆီချီပိုး သယ်လာ လိုက်
တယ်။

ကုတင်ဆီရောက်တော့မှ ပက်လက်ကလေး ဖြစ်သွား
အောင် ချပေးလိုက်ရင်း အသာလေး အဖုတ်နဲ့ ခီး တပ်
ထား တာကို ဆွဲချွတ် လိုက်တော့ မျက်လုံးလေး
ဆတ်ကနဲ ပွင့်လာပီး ဘာစကားမှမဆို အောက်နှုတ်ခမ်း
လေးကိုက်ပြရင်း ကိုယ်ကိုတစ်ပတ်လည်၊ ကျနော့်ကို
ကျောပေးလို့ ကုတင်စောင်းမှာ လေးဖက်ထောက်
ဖင်ကုန်း ပေးလာတယ်။

ဘယ်လောက်ချစ်စရာကောင်းတဲ့
အပျိုကြီးလေးလည်းဗျာ။

ကျနော်လည်းအချိန်ဆွဲမနေတော့ပဲ အိစက်စက်ဖင်ကြီး
 ၂ခုအကြားက အဖုတ်ဝကိုတော့ပီး ကျနော် လိင်တံ
 အရှည်ကြီး ကို ဖိပီးအားနဲ့ ထိုးသွင်းလိုက်တာ
 ထစ်ထစ်ထစ်ထစ်နဲ့ အဆုံးထိ ဝင်ချသွားတယ်။ ဖင်
 အင်မတန်လှတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက် ကိုယ့်အရှေ့မှာ
 လေးဖက်ကုန်း နေတာမြင်ရတော့ ဘယ်လိုမှ မထိန်းနိုင်
 တော့ဘူးဗျာ။ ခါးကျင်ကျင်လေးကို လက်၂ဖက်နဲ့ စုံကိုင်
 ပီး အသေကို ဗျင်းမိတော့တာပေါ့။ ကျနော် ဘယ်
 လောက် ဆောင့်ဆောင့် တင်ပါးကြီး၂ခုက မမူသလို
 ခံစားရတယ်ဗျာ။ ညှိစိမ့်စိမ့် ဖင်ကြီး၂ခြမ်းအလယ်
 တဲ့တဲ့ကို ကျနော် လိင်တံကြီး လျှောကနဲ လျှောကနဲ
 ဝင်ဝင်သွားမြင်လေလေ စိတ်ကကြွလေလေဆိုတော့
 ဆောင့်ရင်းနဲ့ အရှိန်ကတအားမြန်လာတယ်။

ဟာ..ဟာ.. မညှာဘူးကွာ.. ရှိုး... ဖိုးသက်ကွာ

ဖြန်း... (ဆောင့် ိုး နေရင်း စိတ်မထိန်းနိုင်လာတော့
တင်ပါးကြီးကို လက်ဝါးနဲ့ ဖြန်းကန်နေအောင်ရိုက်ရင်း
ဆောင့်နေမိပါ)

ဖြေးဖြေးကွာ... ဖြေးဖြေး တအားထိတယ်... ရှိ... ဟာ
အဲ့လို မမွှေးနဲ့.. အင်း... တည့်တည့်ပဲလုပ်...
မွှေးရင်တအားနာတယ်... ရှိ... ကောင်းတယ်...
အား... ဆောင့်ဆောင့်

မမကြီး... ကျနော်...ကျနော်မရတော့ဘူး... ထွက်ပီ
ထွက်ပီ အား... အား...

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ လိင်တံတစ်လျှောက် သုတ်ရည်တွေ
ပြေးတက်လာတာကို ခံစားမိတာနဲ့ ကြမ်းပြင်ပေါ်
မတ်တပ်ရပ် ထားတဲ့ ကျနော် ကိုယ်ကို
ကိုင်းညွတ်လိုက်ပြီး မအင်ကြင်းမေရဲ့ နို့ကြီး၂လုံးကို

လှမ်းဆွဲရင်း အားပါး တရချေမွ ကစားရင်း သုတ်ရည်
ပူပူတွေကို ဖင်၂ခြမ်းကြားက အဖုတ်ကြီးထဲ တထုတ်
ထုတ် နဲ့ ပန်းထုတ်ပစ် လိုက်မိတယ်။

ကောင်းလိုက်တာ မမကြီးရာ.. ဖူး::: ကောင်း
လိုက်တာ...

လေးဖက်ထောက်ပေးထားတဲ့ မအင်ကြင်းမေ ကိုယ်
တိုင်လည်း မဟန်နိုင်တော့တဲ့ အလား ကုတင်ပေါ်
မှောက်ကျ သွားသလို အဖုတ်နဲ့ ခိုး တပ်လျှက်
အနေအထားနဲ့ ကျနော် ကိုယ်တိုင်ပါ အပေါ်ကနေ
ထပ်လျှက်မှောက် အိပ်ချလိုက်ပီး ဖိအိပ်ထားရင်း
မှိန်းနေ လိုက်မိတယ်။

(June 07, 2013, 05:22:50 AM နောက်ပိုင်း
စာရေးသူ ကိုChannko မှ ဆက်မရေးတော့ပါ)

Sorry